

Нашият Учител

Спомени на практикуващи
Фалун Дафа за годините на
Майстор Ли в Китай

Нашият Учител

Спомени на практикуващи Фалун Дафа
за годините на Майстор Ли в Китай

На корицата: илюстрация от практикуващ Фалун Дафа,
Minghui.org.

Всички спомени са събрани от уебсайта Minghui.org.

Превод: Clearharmony.net, 2019 г.

Редакция, корекция, техническа обработка на текста
и оформление на корицата:

Българска Фалун Дафа асоциация, 2022 г.

Съдържание

Когато Учителя преподава Фа в Чънду.....	7
Когато пътувах с Учителя преди и след публичното представяне на Фалун Гонг.....	10
Бях свидетел на чудесата и великолепието на лекциите на Учителя в Гуейджоу.....	24
Когато Учителя преподаваше Фа на Фа конференцията за асистенти в Чанчун.....	35
Спомени за лекциите на Учителя в Гуангжоу.....	39
Учителя излекува дете във Франция от хиляди мили разстояние	41
Когато Учителя преподава Фа в Гуангжоу	42
Когато Майстор Ли изнася лекции в Чичихар, провинция Хъйлундзян	44
Заболявания, чудотворно излекувани от Фалун Дафа	46
Кратки разкази за великодушието на Учителя.....	48
Учителя извършва чудеса, преподавайки Фа в град Джънджоу, провинция Хънан.....	50
Следвах Учителя десетки хиляди километри из цял Китай.....	52
Спомени за Фа лекциите на Учителя в Чичихар	74
Спомени за лекциите на Учителя в Гуангжоу	76
Истории от времето на лекциите в Дзинан	78

Практикуващи от град Гуйейн си спомнят скъпоценни моменти от преподаването на Учителя в Китай.....	84
Дете е излекувано с докосване от Учителя	87
Учителя пречиства телата на практикуващите по време на интервю на живо по радиостанция Тиендзин	88
Чудодейни истории от лекциите на Учителя в Ухан и Гуангжоу.....	90
Ден, който никога няма да забравя.....	93
Лекцията на Учителя в Харбин бе незабравима.....	96
Чудодейно лично преживяване при преподаването на Фалун Дафа в Ухан.....	99
Видях Учителя в Ухан през 1993 година.....	101
Когато Учителя пречисти тялото на един практикуващ.....	103
Да оставиш праведно завещание: спомени на практикуващ за ранните години на Фалун Дафа в Китай.....	105
Спомен за лекциите на Учителя в Ухан, Китай	115
Практикуващи от Пекин си спомнят случки от преподаването на Фа.....	119
Спомени за дните, в които Учителя преподава Фа в Тиендзин.....	138
Спомени за лекциите на Учителя при второто му посещение в град Тиендзин	141

Когато видях Учителя.....	142
Среща с Учителя на живо: „Да продължиш самоусъвършенстването с подновено усърдие и енергия“.....	144
Спомени за по-щастливи мигове.....	148
Посетих лекциите на Учителя в град Джънджоу, провинция Хънан	151
Учителя представя Фалун Дафа в град Шъдзяджуан, провинция Хубей	157
Безценен, вечен спомен	159
Присъствах на лекциите на Учителя в Китай.....	161
Спомени за дните, в които Учителя преподава Фа в Чунцин.....	168
Незабравима случка от времето, когато Учителя преподава в Китай.....	169
Състраданието на Учителя трогва сърцата на хората.....	170
Скъпи спомени.....	173
Ценен спомен от Нангзин.....	186
Незабравимо преподаване.....	188
Отбелязване на годишнината от преподаването на Фа в град Дзинан, провинция Шангун.....	191
Речник.....	193

Когато Учителя преподава Фа в Чънду

*От практикуващ Фалун Дафа в Чънду,
провинция Съчуан*

През май 1994 година имах късмета да присъствам, когато Учителя преподаваше Фа в Чънду, провинция Съчуан. Когато си помисля за това сега, чувствам, че то е най-ценният и щастлив момент в живота ми. Бих искал да опиша своите преживявания и да ги споделя с всички.

Учителя излъчваше силно състрадание. Беше облечен спретнато и непретенциозно. В миналото съм посещавал много лекции на чигонг майстори, но никога не съм чувал някой от тях изобщо да преподава Фа. Те само изпращаха гонг, правеха така, че да получиш част от техните информации, а някои от тях преподаваха по няколко движения от чигонг упражнения. Други рисуваха нещо на лист хартия и ни казваха да го запазим. Учителя преподаваше по коренно различен начин. Той водеше лекциите без помощта на каквито и да било книги или записки. На всяка лекция виждах как той просто вадеше някакво листче от джоба на самото си и започваше да преподава. На лекциите присъстваха над 800 души и въпреки това никои не говореше. В лекционната зала беше много тихо. Освен това, докато преподаваше принципите на Фа, Учителя много се шегуваше. Понякога гумите му караха хората да се смеят. Не знам защо, но изпитвах чувство на комфорт, докато слушах Учителя. Беше красиво и приятно изживяване. Дори сега, спомняйки си за него, все още изпитвам същите чувства.

Посетих курса с желание да бъда излекуван. След няколко лекции обаче виждането ми за живота и мнението ми за

добродетелта се промениха. Разбрах много истини и научих как да се отнасям към различни ситуации, как да стана добър човек и как да бъда дори по-добър и още по-добър човек. Впоследствие по естествен път се опитах да стана истински самоусъвършенстващ се и тогава всички мои болести бяха излекувани.

От 1970 година насам страдах от какви ли не заболявания. Бях посетил всяка голяма болница в Чънду и похарчих много пари, но без резултат. Понякога се чувствах толкова зле, че едва издържах. През 1994 година, когато Учителя изнасяше лекции в Чънду, мой приятел ме покани да посетя курса. Първоначално му отказах, защото си бях наумил повече да не практикувам чигонг. Приятелят ми обаче ме убеди да опитам. Накрая склоних, защото нямах никакво извинение да не отида. Въпреки това веднага след като видях снимка на Учителя на корицата на книгата „Китай. Фалун Гонг“, не успях да се сдържа: „Да, искам да изучавам това. Той е истински Учител“.

Чувствах, че Учителя е толкова удивителен, защото знаеше всичко, за което си мислехме. Веднъж след лекцията някой го помоли да излекува болестта му. Той каза: „Аз не лекувам болести. Можеш да отидеш в болница, за да се лекуваш“. Човекът отвърна: „Семейството ми се свърза с мен от Пекин и ми каза да дойда тук, за да ви намеря. Те твърдят, че вие можете да лекувате всякакви болести и че пациентите биват моментално излекувани“. Аз го прекъснах: „Не споменавайте лекуването на болести“. Тогава Учителя възрази: „Някои хора не говорят за това (желанието им да бъдат излекувани), но все още мислят за него“. Аз бях удивен. Как беше възможно Учителя да знае какво мисля?

Веднъж след лекцията казах на някои хора: „Това е чигонг от Буда школата. Някой ден ще ви заведе в храм, за да приемете будизма“. Те се съгласиха. На следващия ден в лекцията си Учителя каза:

„Щом научат, че практикуваме чигонг от Буда школата, някои светски будисти отвеждат нашите практикуващи в храмове, за да приемат будизма“. („Джуан Фалун“.)

Тогава Учителя ни разкри принципа „без втори път на самоусъвършенстване“. Осъзнах, че казаното от мен тогава е било погрешно. Всички чувствахме, че Учителя е удивителен. Той знаеше всичко, за което си мислехме!

Една жена, която посети лекцията заедно с мен, искаше да надраска някакви бележки в книгата „Фалун Гонг“. Преди да успее да напише нещо, Учителя каза: „Някои хора нехайно правят бележки в моята книга“. („Джуан Фалун“.)

Жената толкова се уплаши, че изпусна химикалката си. Тя възкликна: „Този учител е удивителен!“.

Той дори знаеше какво сме говорили у дома. Мой приятел беше дошъл, за да ме убеди да посетя лекциите, и най-накрая го направих. По време на преподаването Учителя каза, че някои хора в този клас са били доведени тук насила. Почувствах, че вероятно визира мен. Но въпреки това Учителя прогължаваше да се грижи за мен.

По време на лекциите Учителя ни каза да протегнем ръка – лявата при мъжете и дясната при жените. След това да разтворим ръката си и да почувстваме гланта си. Аз веднага почувствах, че върху гланта ми нещо се върти. Когато Учителя говореше за поставяне на Фалуни, усетих как нещо се върти в коремната ми област. В този момент се разделих

с всичките си предишни представи за добро. Ние не можем да преценяваме Учителя с нашите разбирания. Той не е обикновен човек. Той е толкова пронизателен, толкова праведен и милосърден.

Ние трябва да покажем най-голямо уважение към нашия велик учител като извървим добре пътя, който той е аранжирал за нас, поправим всички щети, които може да сме нанесли на Дафа, и като използваме по най-добър начин времето си, за да изпълним своите мисии. Вярвайте ни, Учителю, ние ще дадем всичко от себе си!

Когато пътувах с Учителя преди и след публичното представяне на Фалун Гонг

От практикуващ в Китай

Редакторска забележка: Авторът на тази статия започва да изучава упражненията и философията на Фалун Гонг лично от Учителя Ли по време на едно от първите му преподавания. Но тъй като прекъснал изучаването на Фа за дълъг период от време, след като преследването започнало, авторът се отклонил значително от самоусъвършенстването си. Наскоро осъзнал грешката си и написал тази статия. Ние я публикуваме, за да могат повече практикуващи да извлекат полза от разказите за Учителя, да се научат повече да уважават Учителя и да ценят това скъпоценно време, когато Дафа се разпространява по света. Нека всички ние се постараем да бъдем достойни за доброжелателното спасение, което Учителя ни предлага, и да се подготвим добре за бъдещето.

Роген съм в Пекин и се интересувам от чигонг още от младини. Един ден през 1990 година срещнах няколко души, които практикуваха в парка неизвестен за мен чигонг. Бях привлечен от много специална сила, на която не можах да устоя. Промъкнах се по-близо, за да гледам, но бях твърде срамежлив и не попитах хората с какво се занимават. Същата вечер Учителя обясни практиката на Фалун Гонг на своите ученици и аз присъствах на беседата. Въпреки че използваше много прости думи, той красноречиво обрисова основните принципи на метода за самоусъвършенстване. Никога преди това не бях чувал толкова велик Фа и веднага реших да изучавам Фалун Гонг. Когато неловко помолих Учителя да ме обучава, той ме погледна и ми обясни, че няма да може, тъй като няма да остане дълго в Пекин. Аз обаче не загубих надежда, а последвах практикуващите и ги наблюдавах, докато практикуваха в гората, близо до Военния музей. Четири или пет дни по-късно забелязах, че Учителя все още беше там и отново го помолих да ме обучава. Този път той ме попита защо искам да изучавам практиката. Леко сконфузен, му отвърнах, че искам да се усъвършенствам. Учителя посочи, че има три условия, които трябва да разбере, преди той да може да ме обучава: „Първо, аз ти преподавам практика, която ще те издигне до високи нива, не те уча на неща като предсказване на бъдещето, Фъншуї или лекуване на болести и не ти позволявам да изучаваш нито едно от тях. Ако се интересуваш от тях, моля, иди и намери други, които ги преподават (вместо да практикуваш Фалун Дафа). Второ, нека да се изпитаме взаимно за определен период от време – аз ще те тествам, а ти ще можеш да решиш дали съм подходящият за теб Учител (Учителя беше много любезен, когато узрече тези думи). Трето, ти не трябва да разказваш на никого за нещата, които ти преподавам, дори и на членовете на семейството си“. (Редакторска забележка: Това

става преди Учителя Ли да направи Фалун Гонг обществено достояние.)

Аз се съгласих с трите условия и започнах да изучавам практиката на Фалун Гонг от Учителя.

1) Разкриване на няколко лъжи по адрес на Фалун Дафа

През 1991 година Учителя отиде в Тайланд заедно с майка си на посещение на техни роднини и на връщане към родния си град Чанчун се отби в Пекин. По време на престоя му там Ли Джинфън представи по-малкия си брат Ли Джинчао на Учителя и той започна да се учи от него. По това време аз и няколко други практикуващи вече го следвахме повече от година. На 23 юли 1999 година ССТV (Китайската централна телевизия) започна излъчването на програма, която клеветеше и позореше Учителя. В нея Ли Джинчао твърдеше, че той е сътворил упражненията заедно с Учителя. Той изопачи историческите факти и измени на собствената си съвест.

В интерес на истината, в началото на 1992 година, преди да разпространи Фалун Гонг публично, Майстор Ли Хонгджъ разкриликува Ли Джинчао, защото се опитвал да лекува болести с Небесното си око и е вземал пари за това. В миналото Ли Джинчао е бил привързан към Небесното си око и към печеленето на пари чрез лекуване на болести. Той игнорирал предупрежденията на Учителя и се отдалечавал все повече и повече от Дафа, докато накрая се обърнал срещу учението. Това е сериозен урок за нас.

Понастоящем има един човек в Пекин с фамилия Лиу, който твърди, че е следвал Учителя от деветгодишна възраст и че може да вижда с Небесното си око. Лиу разпространил възгледите си сред практикуващите и объркал някои от

тях. Той дори искал пари от практикуващи. В интерес на истината, преди 1990 година Учителя никога не е обучавал никого на практиката и дори членовете на семейството му не са били запознати с нея. Аз следвах Учителя от 1990 година, докато той отиде в чужбина, за да разпространява Дафа, и никога не съм чувал за човек на име Лиу.

2) Учителя прави всяка стъпка праведно, като спасява хората и преподава Фа, без да прави демонстрации

През 1992 година, когато Учителя започна да преподава Фалун Гонг публично, чигонг беше много популярен в Китай. Имаше няколко различни чигонг школи, а сред тях и практики, включващи обладаване от духове и животни. По това време хората разпознаваха чигонг практиките само по два признака. Единият беше дали чигонг практиката може да демонстрира някои свръхестествени способности, а другият беше дали тя може да лекува болести. По това време Институтът по чигонг също използваше тези два критерия, за да оценява чигонг практиките.

Откакто излезе пред обществеността, Учителя Ли отстояваше твърдо позицията си как се преподава Фалун Гонг. Той разпространяваше учението само за да спасява хората, без да прави никакви демонстрации. Дафа е сериозен и изпълен с достойнство и никога не бива да се смесва с други видове чигонг, които са само за лекуване на болести или включват обладаване от духове или животни. Никога не беше използвано демонстриране на свръхестествени сили, за да привлича хората да изучават Фалун Гонг. Точно както казва Учителя: „В процеса на вашето спасение, само когато търсите праведността, привързаностите ви могат да бъдат премахнати“. (*„По-нататъшно отстраняване на привързаностите“*; „Есенции за усърден напредък“.)

Следователно Учителя е избрал да лекува телата на хората и да дава чигонг консултации, за да им помогне да разберат Фалун Гонг. Най-ранната публична проява на Фалун Гонг беше през юни 1992 година под формата на мащабна чигонг консултация. Тя се проведе в залата за събрания на петия етаж на сградата, в която е Бюрото за строителни материали в Търговския център „Гандзиакоу“ в Пекин. Консултациите продължиха 10 дни, като всеки ден започваха сутринта и продължаваха до следобед. Те постигнаха много добър ефект. Независимо дали ставаше въпрос за тумор или за друг вид подутина, всичко изчезваше след лечението. Както се потвърди от медицински преглед, и ендокринно заболяване изчезна. Множество други болести, включително шипове на поясни или шийни прешлени, бяха премахнати веднага след лечението и рентгенови снимки потвърдиха, че заболяванията бяха напълно излекувани. Хора със сърдечни заболявания се чувстваха много некомфортно, когато за пръв път идваха за лечение, но след него болката им веднага изчезваше.

По това време практикуващ на име Тан беше доброволец, отговарящ за асистентския център в Пекин. След като Учителя лекува неговото сърдечно заболяване, той отиде в Трета болница на Пекинския медицински университет, за да му направят рентгенова снимка. Прегледът установи, че заболяването му е излекувано. Всички видяха с очите си колко чудотворен е Фалун Гонг и всички искаха да научат практиката. След това Учителя преподаде първия си лекционен курс по Фа в Пекин. Според спомените на някои ветерани практикуващи, присъствали на курса, той е бил посетен от около 200 души. След началото на преследването на 20 юли 1999 година, Тан беше принуден да наклевети Дафа по телевизията, но всички ние, както и самият Тан, бяхме наясно, че Фалун Дафа му даде втори живот.

3) За пръв път в живота си видях учител да плаща храната на учениците си

В миналото, когато практикувах други видове чигонг, съм виждал ученици да осигуряват храна за учителите си. Никога обаче не бях виждал учител да плаща храната на учениците си.

През 1991 година след завръщането на Учителя от Тайланд заедно с него посетихме храма Джуиетай в Пекин. Обявихме в малък крайпътен ресторант. След като приключихме с яденето, всички ученици искаме да платим храната си, но Учителя ни каза да си стоим на местата и след това отиде и плати ястията на всички ни. Това ни трогна дълбоко, защото всички знаехме, че в другите чигонг практики е обичайно учениците да осигуряват храната за учителите си. За пръв път видяхме учител да плаща храната на учениците си. Повече от дванадесет години изминаха оттогава, но сцената от този момент все още ясно се явява пред очите ми.

4) През годините, в които следвахме Учителя, докато той пътуваше и разпространяваше Фа, ние се хранехме много пестеливо

През този ранен период аз следвах Учителя, докато той пътуваше от място на място и изнасяше лекции. През всичките тези години, докато пътуваше, Учителя се хранеше само с полуготови нудли. Когато пристигнехме на мястото за преподаване, той обикновено не вечеряше, преди да изнесе вечерния лекционен курс. След лекцията, когато се връщахме в пансиона, беше вече 8 или 9 часа вечерта и по това време пансионът не предлагаше храна. Учителят не излизаше навън, за да вечеря в ресторант. Той винаги се хранеше с полуготови нудли и ние също ядохме заедно с него. През тези няколко години изяхох толкова много полуготови нудли, че

чувствах отвращение към тях дори само от миризмата им. Бяхме ги закупили насипно в големи количества и ги ядохме в продължение на много дни.

Учителя не ядеше много и се насищаше бързо. Ако имаше остатъци от храната, той ги опаковаше и ги вземаше със себе си. Учителя беше много пестелив. По-късно научих друг факт за него. Когато се хранеше заедно с учениците, които го придружават, той винаги приключваше яденето преди другите и плащаше цялата сметка.

5) През горещото лято Учителя пътува в претъпкания обществен транспорт

През юли 1992 година Учителя тъкмо беше пристигнал в Пекин и аз излязох с него, за да свършим някои неща. Денят беше горещ и си мислех за удобство да вземем такси, но Учителя се качи в претъпкан обществен автобус. Тогава аз спрях да го убеждавам да хванем такси. Потях се обилно в автобуса, но пестеливостта на Учителя силно ме трогна.

Някои хора измислиха и разпространиха слухове по телевизията, че Учителя живеел в лукс. Не знам откъде се появиха тези слухове и нямам представа що за хора ги измислиха, за да оклеветят и злепоставят моя великодушен учител. Аз започнах да го следвам две години преди той да оповести Дафа публично. Сега знам, че при култивацията във Фалун Дафа няма граници. Когато си помисля за трудностите, които Учителя преживя през тези години, за да преподава Дафа на хората с цел да получат спасение, не мога да сдържа съзрите си.

6) „Спокойното изслушване на другите, докато говорят, е израз на уважение към тях“

Когато започнах да следвам Учителя и да му асистирам в преподаването на Фалун Гонг в обществото, аз имах на-

вика да прекъсвам другите, когато разговаряхме, защото шиншин стандартът ми беше нисък, пък и бях млад и импулсивен. Понякога налагах със сила моите разбирания и емоции на другите. В други случаи претендирах, че знам всичко, тъй като бях арогантен. Учителя ми каза, че спокойното изслушване на другите, докато говорят, е израз на уважение към тях. Също така трябва да внимавате за какво говорят хората. Използвайте Фа, за да го оцените и да видите дали то е в съгласие с Дафа. След като внимателно анализирате думите им, можете търпеливо да изкажете мнението си. Трябва да се опитате да слушате повече и да говорите по-малко. Спокойното изслушване на всичко, което гаден човек иска да каже, и сдържаността показват учтивост и самоусъвършенстване.

Бях дълбоко трогнат от думите на Учителя. През последните 10 години често използвах думите му, за да изпитам себе си. Забелязвах, че някои съпрактикуващи и по-специално младите мъже сред тях бяха нетърпеливи и своеволни. Те не показваха добри обноски, когато контактуваха или разговаряха с другите. Тогава аз спокойно им разказвах какво ми е казал Учителя. Всички чувстваха, че да чуят тези думи е от голяма полза за тях.

По време на лекции, освен за да преподава Фа, Учителя не говореше много.

7) Всеки път, когато Учителя изпращаше свой ученик или посетител, го изчакваше да се скрие от погледа му и едва тогава се връщаше в стаята си

Учителя изпълняваше с достойнство ежедневните си дейности, включително вървенето, стоенето прав, седенето и лежането. Лесно бе да се комуникира с него, защото характерът му бе сърдечен и приятелски. Дори след толкова

много години аз никога не видях Учителя да крѣстоса крака или да се облегне назад, когато седне на диван или стол. Той показваше огромно уважение, когато говореше с възрастни ученици, и тембърът на гласа му бе много почтителен. Винаги когато изпращаше практикуващи или посетители, Учителя стоеше пред вратата си и изчакваше да се скрият от погледа му, преди да се върне в стаята. Този малък детайл се е запечатал в съзнанието ми вече толкова много години.

8) Никога не се уморяваше да преподава

По време на Фа лекциите Учителя често отделяше време за въпроси и отговори. Той използваше десетия ден от преподаването само за да отговаря на въпроси на практикуващите. Учениците всеки път предаваха много листчета с въпроси. Имаше въпроси, на които беше отговаряно вече много пъти и все пак някои ученици продължаваха да ги задават. Винаги имаше множество нови ученици от различни места, които посещаваха лекциите. Учителя казваше, че не иска да повтаря отговорите на някои въпроси, за да спести време, но учениците все пак ги задаваха отново. Когато това се случваше, той търпеливо отговаряше на питанията. Особено новодошлите от различни места винаги отправяха подобни и много основни въпроси. Понякога по-старшите ученици ставахме нетърпеливи. В продължение на няколко години на различни места Учителя се срещна с толкова много ученици. Винаги отговаряше търпеливо на въпросите им и колкото може по-ясно и по-детайлно.

Понякога при определени обстоятелства аз почти губех самообладание. Например новите ученици винаги ме молеха да коригирам движенията им по време на упражненията. Когато това се повтаряше отново и отново, след известно

време ставах доста нетърпелив. Но когато си припомнях търпението на Учителя, оплакванията ми незабавно изчезваха. Някои твърдят, че при срещи с нови ученици не може да научиш нищо, затова предпочиташ да си сред по-стари практикуващи, които са се усъвършенствали до по-високо ниво. Всъщност това не е вярно. Истинският самоусъвършенстващ се може да напредне при всякакви обстоятелства. Всичко се отразява върху развитието на самоусъвършенстването на човек, когато той контактува с нови ученици и трябва да покаже търпение, да бъде добросърдечен и да намали привързаността към себе си. Например днес, като разясняваме истината, утвърждаваме Фа и спасяваме съзнателни същества, трябва да се изправим срещу намесата на злото, когато разясняваме фактите на отровени хора с дълбоко промити съзнания. При сблъсък с грешните разбирания на хората, като истински самоусъвършенстващи се проявяваме способността да контролираме емоциите си и да бъдем учтиви – така превъзможваме себе си и ставаме по-добри.

Учителя казва: „Състраданието идва от самоусъвършенстването на човек и не е нещо, което може да се изиграе; то идва дълбоко отвътре и не е нещо, извършено за показ пред другите. То е нещо, което съществува вечно и не се променя с отминаване на времето или с обстоятелствата“. *(Преподаване на Фа на Фа конференцията във Вашингтон, 2003 г.)*

Всеки път, когато чета този откъс от Фа, си спомням колко бях трогнат от състраданието и търпението на Учителя, докато преподаваше Фа и направляваше практикуващите през тези ранни години.

9) Станах свидетел на способността на Учителя да запазва мълчание

През 1993 година служител на Института по чигонг покани Учителя в родния си град Ляочън в провинция Шандун, за да изнесе лекции. Той твърдеше, че иска да представи тази добра практика на хората в родния си град, но всъщност истинската му цел беше да спечели пари в сътрудничество с местната чигонг асоциация. Когато лекционният курс приключи, според договора, който беше същият като за курсовете, проведени от Учителя на много места, Майстор Ли получи само 30-40 процента от събраните средства, докато местните организатори получиха 60-70. Учителя преподаваше на много ниска цена. Всъщност по онова време таксите на Фалун Гонг бяха най-ниските от всички останали курсове по чигонг. Билетът струваше 40 юана, а ветераните практикуващи плащаха половин цена – 20 юана, затова много от тях присъстваха всеки път, когато Учителя провеждаше нов курс от лекции. След всеки курс не оставаше дори и стотинка след плащането на наема за залата и покриването на разходите за хотел и храна.

След приключването на лекционния курс организаторите от местната чигонг асоциация в Шандун се оплакаха, че Учителя продавал билетите на много ниски цени. Докато една от тях ни откарваше с кола до жп гарата в Дзинан, тя повече от час непрекъснато му се оплакваше.

Аз седях на задната седалка и слушах. В началото се опитвах да си мълча. В края на краищата не успях да запазя самообладание. Неспособен да изтърпя нейните клевети по адрес на Учителя, извиках: „Млъкни! Ако продължаваш, ние не желаем да ни возиш до гарата. Ще слезем от колата и ще отидем дотам сами“. Учителя се обърна и ме погледна

за миг. Не каза нито дума. Но аз бях сигурен, че е видял нещо нередно в мен и иска да ми даде знак да замълча и просто да си седя тихо. Силата на неговото състрадание веднага охладиху бушуващите ми емоции. Онази жена изглежда също беше повлияна от тази сила и след още няколко думи не каза нищо повече. След този инцидент Учителя не ми обясни нищо. През цялото време той не обели нито дума. За сметка на това останалите присъстващи, включително организаторът, осъзнахме своите грешки и недостатъци.

Моето собствено разбиране е, че „да преминеш отвъд границите на търпението“ е преподадено на просветлената страна на Дафа практикуващите, за да им помогне да елиминират злото и да коригират Фа. Предназначението му не е да подхранва привързаностите, които все още не сме премахнали от човешката си страна. Всъщност ние трябва добре да възпираме човешката си страна и постоянно да култивираме своя шиншин. Така нашата божествена страна ще може напълно да прояви свръхестествените си сили и няма да бъде възпирана от човешката. Тогава божествените сили ще се проявят и ще помогнат във Фа коригирането и в елиминирането на злите сили.

10) Погледът на Учителя беше като огледало, разкриващо всичките ми лоши мисли

През 1994 година Учителя изнесе лекции за Фалун Дафа в Джънджоу. Присъстващите бяха много повече от очакваното. Залата, наета от домакините, беше в лошо състояние. Тухлите на скамейките се виждаха, а някои прозорци нямаха стъкла. Аз бях притеснен и помолих домакиня да промени мястото на семинара и звуковата уредба. В течение на разговора не успях да съържа своя шиншин и загубих самооблагане.

Учителя ме извика при себе си. Придружавах го, откакто получих Фа, и това беше първият път, в който той ми говореше, без да се усмихва. Дори преди Учителя да отвори уста, краката ми се разтрепериха и почувствах доминиращото му присъствие. Погледът му беше като блестящо огледало и всичките ми мисли бяха разкрити. Започнах да изследвам проблемите, които не разбирах преди. Нямаше думи, които да опишат силата и величието на Учителя.

Двадесет минути след като загубих самообладание при разговора ми с организатора, останах без глас. Чувствах се чудесно, когато излязох на сцената, за да демонстрирам упражненията, но се почувствах ужасно, като слязох от нея. Това чувство продължи четири или пет дни.

11) Учителя се обърна към мен и ме погледна в очите за повече от 10 секунди, без да каже и дума

През лятото на 1993 година аз последвах Учителя до Ухан, където той изнесе лекции. През деня двамата с него посетихме храма Гуюоан в Ханкоу. С изправена длан пред гърдите Учителя застана тържествено пред статуята на Шакиямуни. Аз застанах отзад, от дясната му страна, също с длан пред гърдите (трябваше да събера дланите си пред гърдите в позиция Хъшъ). Пред статуята на Буда въображението ми се развихри и започнах да си мисля: „Шакиямуни е само Тагагата. По-висшите Буди гледат на Тагагатите като на обикновени хора, а моето ниво е по-високо“. Без да забележа, ръката пред гърдите ми се плъзна надолу. Докато давах пълна свобода на въображението си с леко притворени очи, Учителя внезапно се обърна към мен и се взря в очите ми за повече от десет секунди, без да отрони и дума. Бях толкова уплашен, че ме обля студена пот и внезапно разбрах.

Мислех си, че съм ученик от колежа, след като едва се бях докоснал до учебниците. Голямото ми его предизвика размножаване на демони в съзнанието ми, но по онова време не разбирах този факт. Някои дългогодишни практикуващи са попадали в същия капан и в края на краищата дори са отказвали да признаят Учителя. Това беше сериозен урок.

12) Истината относно обвинението: „Не се оказва помощ при животозастрашаващи ситуации“

Преди всяка лекция Учителя казваше на домакините от местните чигонг асоциации, че „хора със сериозни заболявания“ не бива да бъдат допускани. По време на лекциите също казваше, че ние не сме там, за да лекуваме болести. Ако някой беше дошъл, за да бъде излекувано заболяването му, ние трябваше да му върнем парите, дори и ако вече се беше регистрирал. Домакините от местните чигонг асоциации често не уважаваха това изискване, тъй като искаха да печелят пари.

През 1994 година при провеждането на лекция пред 4000 зрителни в Харбин няколко човека от Джънджоу донесоха мъж с наднормено тегло на стадиона. Той не беше с всичкия си и беше загубил способността да се движи. Роднините му го внасяха и изнасяха от стадиона преди и след всяка лекция. Внасяха го дори когато не беше в състояние да вдигне глава и трябваше да лежи, за да „слуша“ лекциите. По време на преподаването Учителя няколко пъти помоли пациентите в критично състояние да напуснат стадиона и да се разбере, че „лекцията не е за лекуване на болести“. Те не го послушаха.

Един следобед мъжът починал в хотелската си стая. Роднините му донесоха тялото му до залата и помолиха

Учителя да го спаси. В този момент той изнасяше лекция. Човек от обслужващия персонал поговори накратко с него. Той бързо излезе навън. Нямаше го известно време. Когато се върна, Учителя ни каза, че мъжът е починал преди няколко дни. Би било възможно да го спаси, ако беше все още жив, но сега той беше вече мъртъв.

Роднините на мъжа обвиниха Учителя, че не е предложил помощ, когато човешки живот е бил застрашен. Няколко „практикуващи“ също го обвиниха, а един от тях каза: „Няма да практикувам повече“, и хвърли на земята значката си с форма на Фалун. Майстор Ли отвърна: „Ти не отговаряш на стандарта“. По-късно Учителя каза: „Този човек беше контролиран от нещо. Щях да изпитам съжаление, ако беше истински практикуващ“.

Бях свидетел на чудесата и Великолепието на лекциите на Учителя в Гуейджоу

От Фалун Дафа практикуваща в Гуейджоу

Започнах да практикувам Фалун Гонг през 1993 година. Имах щастието лично да чуя Учителя, докато преподаваше Фа четири пъти и веднъж, когато преподаваше на доброволците, координатори на асистентски центрове. Срецнах Учителя пет пъти, слушах го с уважение, докато преподава Фа, и изпитах великото му милосърдие. Бих искала да споделя с моите съпрактикуващи най-съкровениите си спомени как станах свидетелка на чудеса, както и на светостта и Великолепието на Фалун Дафа.

1) Пет пъти се срещнах с Учителя и се потопих в милостта на Буда

През май 1993 година един от учителите ми от основното училище ме заведе на първото преподаване на Учителя в Гуйджоу. На третия ден от курса за мое щастие получих Фа.

Когато за пръв път видях Учителя, почувствах, че го познавам от дълго време, но не можех да си спомня кога съм го срещала преди. Тихо седнах на заден ред. Първото изречение, което чух, беше:

„Някои хора, които в миналото са практикували друг чигонг, също посетиха класа ми. Докато истински практикувате Фалун Гонг, аз ще поправя всички тези неща, ще изчистя тялото ви, ще го настроя, запазвайки добрите части и премахвайки лошите, и бъдете сигурни, че в бъдеще ще сте способни да се самоусъвършенствате“. *(Работен превод на аудио запис.)*

Това беше чудо! Откъде знаеше Учителя, че поради здравословни проблеми аз практикувах друг вид чигонг в миналото? Изглежда бях намерила истинския си учител. Бях дълбоко повлияна от неговите Фа принципи. Всяко негово изречение караше сърцето ми да подскача. Колкото повече слушах, толкова повече исках да слушам и толкова повече ми харесваше да слушам.

Учителя проведе три курса в Гуйджоу. Аз присъствах и на трите и освен това доведох някои мои колеги и роднини.

Присъствах и когато Учителя проведе финалния си курс в град Гуанджоу през декември 1994 година. На 23 септември 1997 година той преподаде Фа в Гуйейян на координаторите на асистентския център в Гуйджоу. Отново имах щастие да срещна Учителя и да го слушам как преподава Фа.

Срещнах Майстор Ли общо пет пъти.

В „Джуан Фалун“ Учителя казва: „Мисля, че тези, които лично могат да слушат лекциите ми, честно казано... в бъдеще ще осъзнаят, че този период е изключително ценен“.

Колко вярно е това! Всеки път, когато си спомням за този период, преливам от щастие.

2) Учителя елиминира демонична намеса

Спомням си, че по време на третия курс имаше всякакви видове намеса. Или токът внезапно ще спре по време на лекция на Учителя, или пък мястото на семинара ще бъде променено в последния момент. През първата и втората лекция, докато Учителя говореше, токът внезапно спря. Не беше установен никакъв проблем със захранването или с мрежата. Видях как Учителя направи някакви жестове с ръце във въздуха и светлините отново се включиха. След това той продължи да преподава Фа. Тогава светлините отново угаснаха и Учителя отново разреши проблема. Това се повтори много пъти. Понякога изглеждаше, че той просто тихо размишлява за няколко секунди, и проблемът биваше решен.

От лекциите на Учителя знаем, че в Гуйейджоу има много хора, практикуващи даоизъм. Те се култивират в отдалечените планини, блокират нещерите си със свръхестествени способности и преминават през много страдания по време на практиката си. Не са получили правилните методи за култивация и дори след дълъг период на самоусъвършенстване все още нямат значителен прогрес. Сред тях имаше много добри практикуващи, които дойдоха да слушат Фа този път, но имаше и някои лоши. Учителя не обичаше да мери сили с другите, затова тихо отстрани намесата и продължи лекцията. На никого не бе позволено да се намесва.

Учителя изнесе още две поредици от лекции през май и юни. Първата се проведе в местната Служба по геология, а втората – в залата на Медицинския институт в Гуйейн. Третата беше проведена през август и я посетиха много практикуващи. Тя трябваше да се състои в сградата на кметството. След първата лекция обаче на следващия ден не ни беше разрешено да се върнем. Бързо открихме Центъра за младежки дейности и преподаването на лекции от Учителя не беше засегнато. По-късно разбрахме, че всички тези неприятности бяха причинени от човешката форма на змията от пещерите Хуасъ. През 1993 година на Източното здравно изложение в Пекин змията се намеси отново, въпреки че беше обещава на ръководителя, доброволец от центъра за обучение в Гуйейджоу, че няма повече да причинява неприятности. Учителя за пореден път показа милосърдието си и ù даде много възможности да коригира поведението си, но тя не можа да преодолее демоничната си природа и накрая трябваше да бъде елиминирана.

3) Чужото в снимката

След като първият курс приключи, имахме щастието да си направим групова снимка с Учителя пред Слонския извор в парка Чианлин в Гуйейн, където беше и едно от нашите места за упражнения. В края на втория курс Учителя ме потупа по рамото и учтиво ми рече: „Поддържай своя шиншин. Практикувай добре“.

Един млад мъж съпрактикуващ видя това и ми каза: „Ти си щастливка! Майстор Ли ти даде безценни неща!“.

Прибрах се вкъщи, но не можех да успокоя съзнанието си. Мислех си: „Учителя скоро ще напусне Гуйейн. Трябва да се видя с него“.

Валеше гъжд. Докато бързах към жп гарата, внезапно почувствах нещо, което много приличаше на описаното от Учителя в „Гуандин“: „...топла вълна, която ще се спусне внезапно от върха на главата по цялото им тяло“. („Джуан Фалун“.)

Почувствах се много комфортно и това чувство се задържа дълго време. Оттогава насам студенината, която постоянно изпитвах в крайниците си, изчезна заедно с всичките ми други болести.

Учителя се качи на влака и той бавно потегли. Няколко практикуващи продължително гледахме Майстор Ли от перона. Учителя стоеше точно до вратата и ни помахаше. Направихме снимка. На нея всичко – от махащата ръка на Учителя до върха на главите ни, беше чисто. Бяхме покрити с белота. Телата и лицата ни не се виждаха ясно, защото бяха целите бели. Всеки път, когато гледаме тази снимка, всички ние усещаме безграничното състрадание на Учителя и се чувстваме още по-щастливи и изпълнени с праведни мисли.

4) Даване знаци на хората с предопределени връзки

Преди да започна да практикувам Фалун Гонг, заради здравословните си проблеми се занимавах с много други видове чигонг. Аз, както и няколко от братята и сестрите ми, ходехме при местен чигонг майстор, който ни предлагаше чигонг лечение. След като научих за Фалун Гонг, си помислих: „Само Учителя на Дафа е моят истински учител. Само той може да ме спаси“. След това казах на братята и сестрите си: „Фалун Дафа е истинско самоусъвършенстване на тялото и съзнанието. Учителя Ли е дошъл, за да спасява хора“. Оттогава насам спрях да практикувам друг чигонг и се концентрирах върху самоусъвършенстването във Фалун Гонг. Надявах се, че те, както и моят бивш така наречен „учи-

мел“, също ще започнат да практикуват Фалун Гонг. Подарих му мека постелка, както и пълния комплект от книги на Фалун Гонг. Той прие постелката, но ми върна материалите на Дафа. Една от сестрите ми ми каза, че разбира колко добро нещо е Фалун Гонг и иска да го практикува, но не успява да овладее съзнанието си за дълго време.

Един ден по обяд в края на втория лекционен курс посетих дома на сестра ми. Тя развълнувано ми обясни как сутринта е седяла в медитация (тя практикуваше чигонг, който също включваше седяща медитация) и е видяла с Невесното си око, че много голямо и силно енергийно поле се върти над Медицинския институт, където се провеждаше нашият курс. Жилището ѝ се намираше в югозападната част на града, а Медицинският институт беше в северната, така че енергийното поле е трябвало да прекоси почти целия град. После то спряло точно пред нея. Било много ярко и я накарало да се почувства комфортно. По-изненадващото е, че след като сестра ми приключила със седящата медитация, установила, че на дясната ѝ длан се е появила много красива рисунка. Картината изглеждаше, сякаш била нарисувана с виолетов молив, но тя не успяла да я изтрие или вземе. Бях много развълнувана, когато я видях, и ѝ казах: „Това е знак от Учителя на Дафа да не пропускаш тази безценна възможност“. След това я заведох на курса в Медицинския институт и тя най-накрая изслуша лекция на Учителя. Това беше последната лекция от втората поредица.

След лекцията заведох сестра ми при Учителя и му разказах какво ѝ се е случило. Той погледна рисунката на нейната длан и я покани да посети третия му лекционен курс през август. За съжаление, поради това, че сестра ми не успя да изостави предишната си практика и така наречените си „свърхестествени сили“, нито човешките си привърза-

ности, тя не посети курса. Наистина беше жалко!

5) Тялото ми беше пречистено

Учителя казва: „Аз ще пречистя телата на всички истински Дафа практикуващи. Болестите, за които знаете, тези, за които не сте наясно, и онези, които ще се появят в бъдеще, ще бъдат изчистени.“ *(Работен превод на аудио запис.)*

Преди да започна да практикувам Фалун Гонг, имах множество здравословни проблеми, включително последствията от мозъчно сътресение, проблеми с гърба, сenna треска, туберкулоза, възпаление на хрущяла на ребрата, артрит, бъбречни проблеми и така нататък. Тялото ми често беше подуто, раменете и краката ми бяха легено студени и често хващах настинки. От дълго време не можех да живея без лекарства и инжекции. Бях много слаба, лицето ми беше тъмно и изглеждах много по-възрастна, отколкото всъщност бях.

За по-малко от месец, след като започнах да практикувам Фалун Гонг, всичките ми заболявания изчезнаха без медицинско лечение. Лицето ми се избистри и се чувствах енергична. Оттогава насам не съм имала нужда от инжекции или лекарства и изглеждам доста по-млада. Колегите и роднините ми много се радваха за мен.

Един следобед след края на втората поредица от лекции миех пода у дома. Внезапно почувствах пробождаща болка в стомаха. Беше толкова болезнено, че се претърколих върху дивана. След известно време дрехите ми прогизнаха от пот. Съпругът и синът ми бяха притеснени и искаха да ме заведат в болница. Казах им, че това не е болест, а че Учителя пречиства тялото ми и премахва корена на причините за моите заболявания. Не исках да ходя в болница. Болката беше непоносима. Изкрещях: „Учителю, моля те, дай ми

сила!“. Когато казах това, болката внезапно отшумя. Всичко с мен беше наред, сякаш нищо не се беше случило. Взех отново парцала и продължих да чистя.

Съпругът и синът ми не спираха да повтарят: „Това е чудо. Болката беше толкова ужасяваща. Но щом ти извика Учителя си, тя отшумя. Кой ще повярва на това? Ние също нямаше да повярваме, ако не го бяхме видели с очите си“.

Веднъж на работа внезапно получих разстройство и почти не излизах от тоалетната. Колегите ми се опитваха да ме накарат да взема хапчета. Обясних им, че ще се оправя, след като лошите неща бъдат премахнати. Не хапнах нито залък на обяд. Ходих до тоалетната няколко десетки пъти през онзи ден, но бях енергична и вършех работата си нормално. Колегите ми се чудеха: „Колко странно! Ти постоянно ходиш до тоалетната и не ядеш нищо. Според общоприетите разбирания би трябвало да си обезводнена, но всъщност си много енергична и в процъфтяващо здраве. Фалун Гонг е наистина мистичен“. След тази случка всички те се присъединиха към практиката, но се отказаха от нея след 20 юли 1999 година поради страх от преследването.

След като станах практикуваща, преживях много чудеса. Претърнях две автомобилни катастрофи, в които колите се преобръщаха, и два пъти падах по стълбите, но изобщо не бях наранена. Всичко това е благодарение на безмерното състрадание и великата добродетел на Учителя, който понася много големи изпитания вместо мен. Той ми е дал много шансове за втори живот. Благодаря ти, Учителю!

Всички истински практикуващи могат да почувстват до себе си Учителя, който ги защитава навсякъде и по всяко време.

б) Предопределена връзка

23 септември 1997 година е дата, която никога няма да забравя. След като сутринта направихме упражненията на мястото ни за практика, една асистентка ми каза, че срещата на асистентите ще се проведе в два часа следобед в хотел „Бадзиаоян“, и ме предупреди да отида там навреме. По-късно ми се обади и ме помоли да отида малко по-рано, за да почистя и да приготвя мястото за срещата. Каза ми също, че е толкова развълнувана, че не е могла да мигне цяла нощ и няма апетит. Помислих си: „Какво би могло да накара един асистент да се развълнува толкова, че да забрави да яде и да не може да спи? Възможно ли е Учителя да дойде на срещата?“.

Пристигнах на мястото госта рано. Когато всичко беше готово, излязох от хотела, за да посрещна пристигащите практикуващи. На страничната врата извън залата видях Учителя да идва, придружен от ръководителя доброволец от центъра за обучение. Те вървяха по градинската пътека само на няколко метра от мен. Учителя също ме забеляза, усмихна се и тръгна към мен. Аз стоях там, изпълнена с копнеж, и не можех да си спомня нищо. Очите ми бяха пълни със сълзи и исках да коленича пред Учителя, но наоколо имаше много хора. В този момент ръководителят доброволец на висок глас ми каза: „Защо не заведеш Учителя до мястото на срещата?“. Едва тогава се събудих от вцепенението си и заведох Учителя до мястото на срещата.

Това беше моята предопределена връзка. Никога не съм мислила, че по време на последното посещение на Учителя в Гуейян ще го посрещна пред входа на залата. Бях абсолютно неподготвена. Бях изпълнена с щастие и съзнанието ми беше празно. Лице в лице с Учителя не можех да измисля как-

во да кажа. Накрая, преди той да тръгне, промълвих: „Благодаря Ви, Учителю!“.

Той хвана ръцете ми, усмихна се и ми каза мило: „Чети книгата повече, изучавай Фа повече. Четенето на „Джуан Фалун“ може да те напътства до нивото на самоусъвършенстване, което искаш да достигнеш, без значение колко високо е то“. Всички отстъпихме крачка назад и се обърнахме. Не ни се искаше да си тръгваме. Учителя дойде при нас и каза: „Гуейян, аз ще се върна отново“.

Учителю, от името на всички практикуващи в Гуейджоу, искрено събирам длани и пращам тези поздравии до нашия велик и състрадателен майстор. Учителю, ти направи толкова много! Липсваш на Дафа практикуващите от Гуейджоу!

Надяваме се, че един ден Учителя ще дойде отново. Вярваме, че този ден не е далеч!

7) Ореол

Когато Учителя преподаваше Фа на асистентите в Гуейджоу за последен път, две сервитьорки от хотела дотичаха при мен и ми казаха, че са го видели да седи в много красив кръг с ореол над главата си. Те настояха: „Вашият Учител е Буда“. Аз им отвърнах: „Нашият учител е дошъл, за да спасява съзнателни същества. Вие можете да видите това заради предопределената си връзка. Вие сте щастливки! Трябва бързо да дойдете, за да практикувате“. И двете ми отговориха, че не са в състояние да изоставят привързаностите на обикновените хора. Те бяха прочели „Джуан Фалун“ и бяха правили упражненията няколко пъти, но според тях изискванията са твърде високи. Въпреки че говорих с тях много пъти и че всъщност бяха окуражени от Учителя, те бяха твърде изгубени в заблудата на човешкия свят. В края

на краищата не тръгнаха по пътя на самоусъвършенстването. Наистина жалко за тях.

8) Непобедима могъща сила

Учителя казва в една лекция: „Хората тук не само ще излекуват заболяванията си, но и ще развият гонг – истинския гонг“.

Една моя колежка посети третата му серия лекции. Скоро след като тя започна да практикува Фалун Гонг през 1994 година, медицински преглед установи, че хепатит В, с който бе живяла дълги години, е изчезнал. Нещо повече, беше развила и гонг.

Една сутрин през зимата на 1994 година тя се качила на автобуса, за да отиде да пазарува, и група крадци се промъкнали към нея. Единият се опитал да открадне портмонето ѝ, но ръката му отскочила, щом посегнал да го вземе. Това се повторило няколко пъти. Накрая крадците трябвало да се откажат и просто се вторачили в нея. Всъщност тя през цялото време знаела какво се опитват да направят, и изчаквала да види какви трикове ще използват и също се вторачила в тях. Крадците не могли да го понесат и гузно слезли преди нея от автобуса. Вече отголу закрещели: „Тази жена има енергия! Не можем да я докоснем“.

Фа на Учителя отключва непобедима могъща сила. Поради това в критичния момент свръхестествените сили на тази практикуваща се проявили и портмонето ѝ не било откраднато от джебчиите.

Аз лично преживях и станах свидетелка на гореизброените случки. Множество Дафа практикуващи също са преживели редица свръхестествени неща. Писах за видяното и преживяното от мен не само за да го споделя с

нашите съпрактикуващи, а и за да разкажа на всички, че Фалун Дафа е велик. Както и за щедростта на Учителя, за неговия открит и благороден характер, за неговите възвишеност и състрадание и за светостта, величието и удивителността на Дафа. Това великолепие просто не може да се изрази с човешки език!

Когато Учителя преподаваше Фа на Фа конференцията за асистенти в Чанчун

От Фалун Гонг практикуващ в Чанчун

26 юли 1998 година е ден, който никога няма да забравя. Учителя отдели време от натоварения си график, за да се върне от чужбина в Чанчун и да се срещне с практикуващи от родния си град. Ние никога, дори в мечтите си, не сме си и помисляли, че това е възможно.

Около 15:30 часа отидохме в хотел „Шангри ла“. Конференцията щеше да се състои в голяма зала в югозападния край на втория етаж. Конферентната зала беше спокойна и тържествена. Подиумът беше застлан с жълт плат и на него стоеше саксия с ярки цветя. Всички тези признаци подсказваха, че Учителя ще дойде. Чакахме великия момент с голямо възбуждане. В 16:50 часа Учителя се появи на входа. Всички се изправиха на крака и го посрещнаха с гръмки ръкопляскания. Учителя тръгна към подиума по пътеката между редовете отляво и успя да стисне ръцете на практикуващите наблизо.

След като стигна до подиума, Учителя спря и помоли асистент от персонала да постави стола му по-високо с ду-

мите: „Ще седна малко по-нависоко, така че всички да ме виждат добре“. В 17:05 часа Учителя започна лекцията. Той беше много щастлив и се обърна към практикуващите в залата:

„Не съм ви виждал от доста време... Въпреки това вие сте се усъвършенствали добре и мога да кажа, че всички тук сте истински практикуващи. Няма значение дали сте ме виждали лично или не. Няма да се отнасям с вас по различен начин, стига да продължавате да се усъвършенствате по този път. (Аплогисменти.)“ *(Преподаване на Фа на Фа конференцията за асистенти в Чанчун.)*

Учителя вярваше в своите практикуващи. Той постоянно ни повтаряше да използваме времето си, за да изучаваме Фа, да правим упражненията и да подобряваме своя шиншин. Каза ни винаги да преценяваме според Фа. През десетминутната почивка Учителя не изпи дори капка вода. Вместо това той застана до сцената и отговори на въпроси на практикуващите, свързани със самоусъвършенстването.

Един ветеран практикуващ се притесняваше, че вече няма достатъчно време, затова попита Учителя колко време ни е останало за самоусъвършенстване. Майстор Ли му отговори, че времето няма да е проблем, щом той го използва, за да се усъвършенства. Според Учителя времето е ограничено, но аз впоследствие вникнах във вътрешното значение на тези думи. Той е знаел за подредбите на старите сили. Режимът на Дзян скоро щеше да започне да преследва Фалун Дафа и практикуващите щяха да бъдат принудени да се усъвършенстват в периода на Фа коригирането. Практикуващите от родния град на Учителя бяха главната цел на преследването. Затова той постоянно ни повтаряше да използваме времето си за изучаване на Фа и да правим упраж-

ненията. Искаше да изградим добра основа, за да можем да изпълним историческата си отговорност в бъдеще.

След почивката Учителя отговаряше на въпроси на присъстващите. Отново и отново подчертаваше сериозните отговорности на практикуващите. Тогава не разбрахме думите му. Един практикуващ попита:

„Щом Шакиямуни е дошъл от Вселена от шесто ниво, защо не е бил в състояние да види границите на малката вселена?“

Учителя: „Някои от вас също идват от много високи нива, но не можете да видите нищо, нито дори неща отвъд хората“. (*Преподаване на Фа на Фа конференцията за асистенти в Чанчун.*)

В този момент всички бяхме шокирани. Никога не бяхме си и помисляли, че идваме от толкова високи нива. Не осъзнавахме, че мисията на практикуващите Фалун Дафа е да утвърждават Фа, да спасяват съзнателни същества и през този исторически период да установят дълготрайното величие на Дафа.

В 22:10 часа лекцията приключи с горещи и ентузиастични ръкопляскания.

Учителя слезе от подиума и излезе от конференционната зала по дясната пътека между седалките. Влизайки отляво и излизайки отдясно, той всъщност обиколи цялата зала. Колко внимателен е нашият Учител! Той се опита да стисне ръцете на всички Фалун Дафа практикуващи, изпълнявайки желанието им. Въпреки че се усъвършенствах от четири години и практикувах в родния град на Учителя, аз никога не се бях срещал лично с него.

Когато нашият състрадателен Учител се появи пред мен, аз внезапно хванах ръцете му с двете си ръце. Не мога да опиша колко развълнуван се чувствах. Не бих разменил този момент за никакви скъпоценности. Не съм имал толкова преживяване никога през целия си живот. Тялото и съзнанието ми бяха изцяло изпълнени с щастие. Мога да се отплатя за всичко това само по един начин: чрез непрестанно самоусъвършенстване във Фалун Дафа. Независимо колко трудности и опасности има, аз ще следвам Учителя и ще се усъвършенствам докрай.

От 20 юли 1999 година Дзян използва властта си, за да преследва брутално Фалун Дафа. Като практикуващ от рогния град на Учителя аз се опитвах да действам така, както би очаквал той. Изоставих повечето от привързаностите си и отидох в Пекин, за да утвърждавам Фа и да разяснявам истината на хората. Винаги, когато срещнех трудности, си припомнях току-що описаната сцена с Учителя и думите му:

„Когато е трудно да се понесе, можеш да го понесеш. Когато е невъзможно да бъде направено, можеш да го направиш“. („Джуан Фалун“.)

През годините, изпълнени с изпитания и прежеждия, съм положил много усилия да правя това, което един Фалун Дафа практикуващ трябва да прави. Загубих работата си, бях незаконно задържан три пъти и веднъж бях осъден на принудителен труд. Независимо от това нищо не можеше да разклати непоколебимата ми решителност да практикувам Фалун Дафа.

Ние, Фалун Дафа практикуващите, трябва да ценим възможността, която имаме днес, тъй като няма да я получим никога повече. Докато Фа коригирането наблизаваше последния си етап, Учителя ни заръча да изоставим човеш-

ките си привързаности и да спасим хората по света. Ако не сграбчим тази възможност и си търсим извинения да не действаме, това би било проява на нашите човешки привързаности. Ние трябва да преодолеем препятствията по пътя си, пречещи ни да спасяваме съзнателни същества, които са чакали милиони и милиони години да бъдат спасени. Ако не бъдат спасени, това ще е най-голямата ни загуба. Нека ценим времето си, нека гадем най-доброто от себе си, за да правим добре трите неща, които Учителя отново и отново ни напомня да правим, и да извървим праведно всяка стъпка от самоусъвършенстването в периода на Фа коригирането.

Спомени за лекциите на Учителя в Гуангжоу

*От Дафа практикуващ
в провинция Хъйлундзян*

1) Учителя излекува сърдечното ми заболяване

През 1989 година магазинът ми просперираше. Изненадващо бях диагностициран със сърдечна недостатъчност и два пъти припаднах. За да мога да продължа живота си, затворих магазина. На 21 декември 1994 година имах късмета да посетя петата Фа лекция в Гуангжоу. Още през първата нощ Учителя излекува сърдечното ми заболяване. Практикуващият, който седеше до мен, каза: „Аз следвах Учителя и посетих осем от лекциите му. Това е първият случай, в който виждам той да лекува сърдечно заболяване. Ти имаш предопределена връзка. Усъвършенствай се добре“. В този момент Учителя направи два жеста с ръцете си към правосъящите и ги помоли да тропнат с крак. Помоли другата

половина от практикуващите да се изправят и да тропнат и те с крак. Учителя направи други два жеста с ръцете си. Аз не можех да повярвам: беше ли излекувана болестта, която ме мъчеше от толкова години? Времето лети и вече изминаха десет години от тази лекция.

По време на преследването полицията се опитваше да ни „трансформира“. Те връзваха тежки камъни към телата на практикуващите и ги караха да бягат. На мен ми беше наредено да тичам с тежка торба пръст на гърба си. Биеха ни, ако не бяхахме достатъчно бързо. Дори след всички мъченически сърдечното ми заболяване не се повтори.

2) Учителя успокои емоциите ни

В нощта на 28 декември 1994 година серията от лекции в Гуангжоу приключи. Учителя ни съобщи: „Визата ми е готова“. Всички знаехме, че той ще пътува по света, за да представя Фалун Гонг. Нямахме представа кога ще можем да го видим отново. По време на осемдневните лекции Учителя ни преподаде Закона на Вселената и пречисти телата ни. Когато стана време да се сбогуваме, всички бяхме тъжни. Изправихме се, за да видим как Учителя си тръгва. Ръкоплясканията бяха много силни. Докато гледах как върви към вратата, енергийното поле и усещанията ми бяха неописуеми. Сърцата ни биеха силно и очите ни бяха пълни със сълзи.

Учителя изглежда не искаше да ни остави така разтревожени. Той се обърна и направи два жеста с ръце към всички. Ръкоплясканията намаляха, защото не можехме да го задържаме повече. Тогава Учителя излезе от лекционната зала. Аз започнах да разбирам значението на неговите жестове с ръце: той искаше да успокои емоциите ни, за да ни помогне да се усъвършенстваме по-добре.

Учителя излекува дете във Франция от хиляди мили разстояние

От Фалун Гонг практикуващия Джан Лей

На 5 юли 1994 година нашият Учител, г-н Ли Хонгджъ, беше по средата на втора сесия Фалун Гонг лекции в град Далиян, провинция Ляонин. Тогава двама французи, които изглеждаха угрижени, поискаха да се срещнат с него.

Представиха се като баща и син от Франция. Казаха, че техният бог ги посъветвал да отидат директно в Китай и да помолят Учителя да излекува сина на младия мъж – дете на седем или осем години. То било лекувано в много болници, но без успех. Момчето не можело нито да говори, нито да мърда и трябвало да лежи през цялото време.

Учителя попита за състоянието на детето. Тъй като то не присъстваше, той помоли двамата французи да си го представят в съзнанията си. След това Майстор Ли го обрисува с ръце и започна да го лекува, премахвайки болестта, сякаш изтегляше коприна от пащкул. След известно време Учителя каза, че детето е излекувано, и помоли французите да се обадят у дома и да попитат за състоянието му.

Хотелът, в който пребиваваше Учителя, не беше луксозен и не предлагаше международна телефонна връзка на дълги разстояния. Затова двамата французи се върнаха в своя хотел и незабавно се обадиха вкъщи. Съпругата на младия мъж му каза, че чакала той да се обади по-рано, защото в дома им се случило чудо – появил се облак от златна светлина и детето внезапно започнало да се движи и да говори. То попитало:

„Какво се случи, мамо?“.

Детето беше излекувано – какво чудо!

Когато Учителя преподава Фа в Гуангжоу

През юли 1994 година имах щастието да посетя четвъртия Фалун Гонг курс, проведен от Учителя в Гуангжоу, провинция Гуандун. Дори сега, щом си спомня онези дни, все още се чувствам щастлив и изпитвам страхопочитание.

Преди да започна да практикувам Фалун Гонг, обикновено бях добросърдечен, но понякога избухвах. Дразнех се, когато се сблъсках с трудности.

За щастие бях насърчен от свой колега да практикувам Фалун Гонг. Не приемах гумите му сериозно до средата на юли 1994 година, когато имах късмета да вляза на Фалун Гонг лекция на Учителя в Гуангжоу. В залата имаше много хора и аз трябваше да седна на балкона, затова не можех да го виждам добре. Когато Майстор Ли започна лекцията, тихо го слушах и бях толкова заинтригуван, че докато той говореше, аз не се чувствах сънен, както ми се е случвало преди.

Учителя обикновено провеждаше лекциите от 19.00 до 21.00 часа. Едва когато наближи края на курса през уикенда, той промени времето, за да вмъкне финалната част на лекцията си. Учителя никога не закъсняваше за лекциите. Докато говореше, той не използваше никакви записки. Само в началото извади някакво листче от джоба си. Учителя не изпи и капка вода от началото до края на лекцията. Когато някой му сервираше вода, той продължаваше да говори, без да отпие. Аз постигнах по-пълно разбиране на будизма, ко-

зато Учителя стигна до частта за разликите между чигонг от Буда школата и будизма.

В миналото съм посещавал храмове и се прекланях пред Буда. Монасите ми обясняваха, че Буда ще бъде по-склонен да ме благослови, ако даря колкото може повече пари. Сега стигнах до разбирането, че те всъщност са действали по начин, който е довел будизма на Шакиямуни до упадък, и че не са били истински самоусъвършенстващи се.

Точно преди края на курса няколко от нас имахме късметта да се срещнем с Учителя. Аз попитах Майстор Ли дали бихме могли да се снимаме заедно с него. Той отговори, че няма да има достатъчно време да се снима с толкова много ученици. В очите на Учителя всички ученици бяха равни и заслужаваха равни шансове, което би отнело много време. Накрая не направихме никакви снимки, но аз бях много щастлив, че имах възможността да говоря с него лице в лице.

След като се върнах от курса, започнах да се придържам към Фа на Учителя. Отървах се от всички материали, които бях получил от будистките храмове. Когато светският будист, който ме насочи към храма, научи, че вече не ходя там, защото съм започнал да практикувам Фалун Гонг, побесня и заплаши, че ще ме накаже заради това. Отвърнах му, че не съм уплашен, защото имах защитата на Учителя. Оттогава насам този човек никога повече не е идвал да ме притеснява. И до ден днешен аз искрено следвам пътя към своя истински дом.

Когато Майстор Ли изнася лекции в Чичихар, провинция Хъйлундзян

От 16 до 23 юли 1993 година Учителя Ли изнесе серия Фалун Дафа лекции в град Чичихар, провинция Хъйлундзян. Аз имах щастието да ги посетя и там се случиха много трогателни неща. Тук искам да споделя с вас някои от тях.

Когато видях Учителя да преподава, се развълнувах много. Въпреки че никога досега не бях практикувал чигонг, твърдо реших, че трябва да науча тази практика. Трудно е да опиша с думи тогавашното си настроение.

По време на лекциите разбрахме, че преди това Учителя е имал курс в друг град и първоначално е планирал да се върне в родния си град Чанчун, провинция Дзилин. Но от Китайското чигонг научноизследователско общество решиха по това време да се проведе чигонг конференция в град Чичихар и поканиха Учителя да присъства, тъй като всички знаеха, че Фалун Гонг е велик. Майстор Ли пожертва отпуска си и дойде в Чичихар.

Тъй като този курс не е бил предвиден в първоначалния план, а графикът за курса в Пекин вече е бил изготвен, той можеше да продължи само седем дни. Учителя обясни: „Преди да дойда в Чичихар, изпратих много Фалуни да потърсят онези, които имат предопределени връзки с Дафа. Всички са дошли тук поради предопределени връзки. Следователно всеки трябва истински да цени тази възможност“.

В края на първия ден от лекциите внезапно започна да вали. Никой не носеше чадър или гъждобран и всички се скрих-

ме от гъжда във входа на сградата. Гледката беше доста хаотична. В този момент Учителя излезе. При вида му всички притихнахме. Той погледна небето с усмивка и се обърна към всички: „Дъждът ще спре всеки момент. Не се притеснявайте. Можете вече да се прибирате вкъщи“. Малко след това гъждът намаля и после спря. Един практикуващ извика такси и искаше да закара Учителя до квартирата му. Майстор Ли обаче настоя да не ползва таксито и каза на практикуващия: „Не се притеснявай. Зная, че това е много мил жест от твоя страна. Но няма нужда да прахосваш пари“. След това се прибра пеша в квартирата си.

Седмдневният курс приключи. Учителя трябваше да тръгне бързо обратно към Пекин в нощта, когато завършваше нашият курс, за да може да проведе следващия лекционен курс. Практикуващите се втурнаха към жп гарата да го изпратят.

На мен и на един друг практикуващ Учителя любезно каза: „Толкова е късно! Как сте успели да дойдете в гъжда?“. Протегна ръка и се здрависахме. Бяхме силно развълнувани. Учителя помоли един практикуващ близо до него да купи перонни билети за нас. Всъщност ние можехме да влезем и излезем от гарата, без да имаме перонни билети, като представим личните си карти, защото тогава и двамата носехме полицейските си униформи. Бяхме наясно, че Учителя взема най-малко пари за курсовете си и че сигурно има много разходи, когато обикаля страната да изнася лекции. И все пак той похарчи собствени пари, за да ни купи билети. Почувствахме се неловко. Дълбоко в себе си обаче осъзнахме, че Учителя ни учеше как да бъдем практикуващи, как да постигнем стандарта за практикуващ. Майстор Ли през цялото време ни даваше примери чрез собствените си дела. Помня, че Учителя тогава ни каза: „Вие сте още млади. Тряб-

ва да практикувате Дафа добре до края. Точно в момента може би не знаете колко ценен е Дафа. Но до две-три години ще разберете“.

Влакът пристигна на гарата. Едва тогава открихме, че Учителя и учениците, които пътуваха с него из страната, носеха много Дафа книги и материали. Където и да изнасяше лекции, Майстор Ли носеше много книги и материали със себе си. Чантите с книгите бяха много тежки, дори и за млади практикуващи като нас. Въпреки това обаче Учителя и практикуващите, които пътуваха с него, носеха книгите и материалите навсякъде, за да разпространяват Дафа през цялата година. Ние можехме само да гадаем колко трудно беше всичко това.

Влакът бавно потегли. Учителя дълго ни махаше. Наблюдавах как влакът се отдалечава и сърцето ми беше развълнувано много дълго време.

Заболявания, чудотворно излекувани от Фалун Дафа

*От практикуващ от град Джънджоу,
провинция Ляонин*

След като Фалун Гонг беше представен на широката общественост през 1992 година, той бързо се разпространи и броят на практикуващите се умножаваше с всеки изминал ден. През 1999 година имаше над 100 милиона души практикуващи Фалун Гонг в Китай. Как успя да се разпространи толкова бързо? По-долу са споделени истории за това какво въздействие излезе наяве, когато Майстор Ли разпространи Фа.

По онова време 10-годишната дъщеря на моя колега Йо Джие страдеше от сърдечно заболяване. Тя беше диагностицирана с вирусен миокардит и имаше тежки симптоми като стягане в гръдния кош, загъхване, сърдечна аритмия, треска, загуба на апетит, повръщане и умора. След над двуседмичен престой в болница, консултации със специалисти, лечение и много похарчени пари състоянието на детето всъщност се влоши и то вече не можеше да ходи на училище.

През юли 1994 година Учителя проведе курс в град Харбин, провинция Хъйлундзян. Дъщерята на Йо Джие посети лекциите и тогава на третия ден Учителя пречисти телата на практикуващите и всичките ѝ симптоми изчезнаха. Тя оздравя напълно.

След лекциите дъщерята на колегата ми се върна в град Джънджоу и продължи да ходи на училище. Преподавателят ѝ се изумил и когато разбрал, че Майстор Ли е излекувал болестта ѝ, той също изразил желание да научи Фалун Гонг.

Майка ми боледуваше от васкуларна некроза на горната част на бедрото и рентгеновите снимки разкриха, че заболяването беше вече в напреднал стадий. Бедрото я болеше и ѝ беше изключително трудно да ходи. След като посети лекциите на Учителя в Харбин, болката изчезна и след това тя отново се движеше с лекота.

Друга моя колежка също посети лекциите в Харбин. Когато Учителя пречиствал телата на практикуващите, той казал на всички, че могат да мислят или за свое собствено заболяване, или за такова на техен роднина.

Колежката ми си помислила за стомашното заболяване на сина си галеч в град Джънджоу и си представила как бо-

лестта му бива излекувана. Когато се върнала у дома след лекциите, разбрала, че стомашната болест на сина ѝ си е отишла!

Такива чудеса са твърде много, за да бъдат изброени.

По този начин практиката се разпространяваше главоломно и още и още хора започваха да практикуват Фалун Гонг.

Кратки разкази за Великодушното на Учителя

От Дафа практикуващ от Китай

1) Симптоми на сърдечен удар чудоейно изчезват след седем дни самоусъвършенстване

По-малкият ми брат Дзимин получи сърдечен удар поради продължаваща две години хипертония. Той не можеше да се грижи за себе си и беше във вегетативно състояние. Нямаше подобрение, въпреки че вземаше лекарства и му биеха инжекции всеки ден. Беше чудо, че когато ме видя да се прибирам вкъщи, дойде на себе си и на лицето му се появи усмивка. Завърнахме се заедно в родния си град във вътрешността на страната.

Вечерта брат ми слуша аудио записи от лекциите на Учителя и се почувства много добре. На следващия ден той започна да изучава „Джуан Фалун“. Щом завършеше един параграф, спираше, за да сподели разбиранията си с мен. Аз му показвах и упражненията. Чрез тях и изучаването на Фа великодушният учител пречисти тялото на брат ми. След като практикува Фалун Гонг само една седмица, той напълно се възстанови от заболяванията, които го измъчваха от

няколко години. Брат ми започна да кара колело и дори да помага на другите хора в работата им. Който и да го видеше, казваше, че Фалун Гонг е наистина чудотворен!

Всеки ден преди зазоряване той ставаше да прави упражненията. През деня брат ми работеше и изучаваше Фа винаги, когато имаше свободно време. Вечерта слушаше записите на лекциите на Учителя. Беше много усърден. Цялото ми семейство благодари на Учителя от сърце, че спаси живота на брат ми.

2) Учителя отблъсна гъжда

Един ден семейството ми отиде на полето, за да жъне ориз. Вкъщи останахме само аз и брат ми. Оставихме сноповете ожънат ориз на слънце да съхнат и когато вече нямахме работа, влязохме вкъщи да изучаваме Фа. Видяхме, че небето се смрачава и ще вали гъжд. Голям тъмен облак закри овършаната земя. Брат ми много се притесни и се заразхожда нервно напред-назад. В този момент аз се успокоих и събрах длани. Помолех Учителя за помощ, казвайки в сърцето си: „Учителю! Ще бъде жалко, ако гъждът отнесе реколтата. Учителю, моля те, отблъсни гъжда, нека вали, след като приберем ориза“. Веднага след като казах тези думи, чух силно „туп“ и гъждовните облаци се разпръснаха във всички посоки. Над овършаната земя грееше ярко слънце. Дватамата с брат ми преместихме сноповете в кошове вътре в къщата. Тъкмо разчистихме всичко и започна силно да вали. Ние събрахме длани и благодарихме на Учителя.

Учителя извършва чудеса, преподавайки Фа в град Джънджоу, провинция Хънан

От Дафа практикуващ в провинция Съчуан

През юни 1994 година имахме щастието да присъстваме на Фалун Гонг лекциите на Майстор Ли в град Джънджоу. Това беше най-незабравимият момент в живота ми.

Когато днес погледна назад, виждам огромната намеса от различни места, срещу която се изправи Учителя, докато преподаваше Фа. Преди да започне неговият курс, псевдочигонг майстор, добре познат по това време в обществото, тъкмо беше провел много скъп курс. Залата, предвидена за Майстор Ли, не може да събере всички желаещи да присъстват, затова мястото беше променено два пъти. Накрая лекциите се проведоха в обикновен физкултурен салон с метален покрив и железни стени. Това, което най-много ме впечатли, бяха чудесата, които Учителя извърши, за да елиминира демоните.

Спомням си, че на третия ден от лекциите беше много горещо. Около 18:00 часа, докато Учителя преподаваше, небето, което до момента беше ясно, се заоблачи и потъмня. Задуха силен вятър, гъжд и градушка заудряха по металния покрив, вдигайки силен шум. Въздухът се изпълни с прах. Токът спря и всички светлини изгаснаха. Валеше много силно. Майстор Ли спря да говори. Седна на бюрото с кръстосани в поза лотос крака и започна да прави жестове с ръце. След не повече от 10 минути гъждът спря и небето отново се проясни. Няколко слънчеви лъча проникнаха в залата през прозорците и пукнатините. Светлините отново се запа-

лиха. Помня, че Майстор Ли каза следното: „Игва толкова много“. Освен това подчерта, че ще се отнася към всички практикуващи като към свои ученици. Ние много се развълнувахме. Всичко, което видяхме там, ни помогна истински да почувстваме, че Учителя не е обикновен човек.

Когато днес погледна назад, осъзнавам, че тогава Учителя изчисти много демони и че той понесе много трудности заради нас. След лекцията Майстор Ли ни подкани: „Бързо се прибирайте по домовете си. През следващия половин час няма да вали“. Навън видяхме много дупки по улицата, дълбоки над 30 сантиметра, и купища повалени от силния вятър дървета. Когато се прибрахме в хотела, завала отново, но гъждът не беше много силен.

През юни в град Джънджоу беше много горещо. Учителя рядко пиеше вода, докато преподаваше Фа. След лекциите Майстор Ли организираше изучаване на упражненията и коригираше движенията на практикуващите. Не мога да си представя колко трудности е понесъл заради практикуващите, докато изнасяше Фа лекции из цял Китай. Всеки път, като си помисля за това, се обливам в сълзи. Единственият начин, по който мога да му се отплатя за милостивото спасение, е чрез праведни действия при утвърждаването на Фа. Трябваше да правя добре трите неща, задължение на практикуващите: да изучават Фа, да изпращат праведни мисли и да разясняват на хората по света истината за Фалун Дафа и за преследването.

Следвах Учителя десетки хиляди километри из цял Китай

От Фалун Дафа практикуваща в Китай

На младини се разболях. Ходих при много лекари и вземах различни лекарства в продължение на няколко години. Нищо не ми помогна да оздравея и накрая загубих вяра в лекарите и лекарствата. В края на 1992 година здравето ми внезапно се влоши. Семейството ми ме изпрати със самолет до Пекин, за да посетя чигонг лечител. След много лечебни сеанси обаче здравето ми не се подобри кой знае колко. През юли 1993 година видях една книга в библиотеката на мой приятел – „Фалун Гонг“. Взех я и бегло я прелистих. Там пишеше, че ще бъде инсталиран Фалун в долната коремна област на всеки практикуващ. Бях шокирана, тъй като никога никога не е разбрал истински произхода на живота и все пак основателят на Фалун Гонг имаше способността да създаде жив обект. Това беше невъобразимо! Почувствах, че в крайна сметка би трябвало да е вярно, и си помислих, че Фалун в долната ми коремна област най-вероятно би могъл да излекува заболяванията ми. Побързах да помоля приятеля си да ми помогне да открия къде бих могла да изучавам Фалун Гонг.

На 25 юли 1993 година посетих единадесетата от серијата лекции, които Учителя изнесе в Пекин. Тогава започна моят път на самоусъвършенстване.

Занятията се провеждаха в залата на Пекинския университет по обществена сигурност. Бях очарована от първата лекция, в която Учителя говори за предисторическата култура. Слушах със сърцето си и намерих това за удивител-

но. Родена съм през 1948 година. Бяхме тийнейджъри, когато моето поколение преживяваше Културната революция. Този горчив опит ни научи да разчитаме на собствената си преценка, вместо сякаш да се доверяваме на другите. Въпреки това прозрение аз винаги съм се чувствала депресирана в този объркан свят. Не знаех от каква гледна точка трябва да преценявам другите или пък себе си. През свободното си време обичах да чета списания от рода на „Мистерия“ и да размишлявам за нещата отвъд обикновения живот.

В онзи първи ден научих и осъзнах много неща и бях силно развълнувана. Посещавайки лекциите всеки ден, се чувствах все по-добре и по-добре. Заради положителните си преживявания реших да посетя курса отново. Дванадесетата серия лекции в Пекин се проведе на обществено място в района на Укесун. След като посетих само няколко от лекциите, ме втресе и гърдите ме боляха всеки път, когато кашлях. Дори не можех да говоря. Някои ветерани практикуващи ме посъветваха: „Моля те, опитай се да идваш на лекциите, без значение колко болна се чувстваш“. Три или четири дена по-късно треската внезапно изчезна и аз почувствах, че някаква материя беше премахната от тялото ми. След това посетих тринадесетата серия лекции в Пекин, която този път се проведе в Автомобилния завод 27. В резултат вече не се нуждаех от домашна помощница, тъй като най-сетне можех да се грижа сама за себе си.

Лекция след лекция слушах гумите на Учителя. Всичко, за което говореше Майстор Ли, беше ново за мен. Зададох си въпроса: трябва ли да повярвам на гумите му или не?

Мислех си, че тъй като животът е кратък и нещата, които човек преживява, са много ограничени, би било невъзможно да се опитам да докажа или да изпитам всичко сама.

Реших, че трябва внимателно да наблюдавам Учителя, защото, ако можеше да му се има доверие, нещата, за които говореше, сигурно бяха верни. Започнах да изучавам всеки негов израз, всяка усмивка и всяко негово действие. Един ден след лекция от дванадесетата серия в Пекин, отидох да се кача на метрото за вкъщи. Докато чаках влака на гара Уксун, видях Учителя да идва със семейството си и един друг практикуващ. Носеха си кутиите с храна за обяд. Когато влакът пристигна, хората тръгнаха към вратата, блъскайки се един друг. За разлика от тях обаче Учителя изобщо не бързаше. Той изчака останалите да се качат и беше един от последните, които влязоха във влака. Забелязах, че когато се качи, имаше едва едно или две останали свободни места за сядане. Учителя можеше да седне, ако малко беше побързал да се качи. Но той просто си стоеше и изглеждаше, че дори не забелязва ситуацията. За няколко секунди всички хора заеха местата. Накрая Учителя вероятно остана единственият правостоящ във влака.

Това истински ме трогна. Чувствах, че той е много по-различен от нас, и се чудех как се справя с нещата в този свят. Накрая намерих отговора: той просто е праведен. Колко праведен е Учителя! Той няма нищо за криене. Всичко негово е толкова истинско. Винаги започваше лекциите навреме. Той никога не говореше със заобикалки, а отговаряше по същество.

Учителя изчистваше телата ни по време на всеки курс и здравето на много практикуващи значително се подобри. Беше забележително. Някои практикуващи се освободиха от заболявания, измъчвали ги през целия им живот. Толкова се радвах, че здравето ми се подобри, но бях още по-щастлива от всичко, което изпитвах. Никога не съм била по-щастлива през целия си живот. Всичко беше толкова ясно. Без зна-

чение дали идваха отблизо или далеч, дали бяха богати или бедни, всички практикуващи си мислеха същото, въпреки че не се познаваха един с друг. Всички ние слушахме Учителя и искахме да се усъвършенстваме. След края на всяка лекция дори не искахме да си тръгваме. Когато останех сама, не спирах да се питам: „Защо съм толкова развълнувана?“. По-късно стигнах до разбирането, че Учителя и нещата, за които той говореше, докоснаха нещо дълбоко в сърцето ми, което се нарича истинност. Учителя е толкова благороден, чист и неунищожим. Бях трогната до дъното на сърцето си.

След тринадесетата серия лекции в Пекин трябваше да се състои още една серия в Ухан. Искях да отида, но ми беше трудно да пътувам сама. Въпреки че здравето ми значително се подобри, боледувах толкова дълго, че все още бях твърде слаба дори да вдигна термос. Но наистина исках да отида. Престраших се и в края на краищата се качих на влака за Ухан. Леглото ми беше на най-горния ред в спалния вагон и ми беше трудно да се кача там. Точно когато си мислех за това, един млад мъж от долното легло ме попита: „Искаш ли да спиш на долното легло?“. Наистина бях благодарна за помощта му. По подобен начин, когато стигнах до крайната си цел – гара Ханкоу, някой ми помогна с багажа. Чувствах се такава късметлийка. Едва след много години стигнах до извода, че помощта, от която се нуждаех, е била заради Учителя. Майстор Ли проведе три последователни серии лекции в Ухан – третата, четвъртата и петата. Третата се състоя в Колежа по финанси и икономика, четвъртата – в Залата на градската комисия, а петата – в Завода за стомана в Ухан.

Учителя преподава по време на втория лекционен курс в Ухан, провинция Хубей, март 1993 година

Когато трите серии завършиха, беше средата на октомври. Следващите щяха да се състоят в Гуанджоу, провинция Гуангун, и аз последвах Учителя. Той преподаваше там за втори път.

Нещата, за които Учителя говореше, бяха почти едни и същи във всеки курс. И все пак понякога обясняваше едни и същи неща от различни гледни точки. От няколко изречения на Учителя нещо ми се проясни и така започнах да разбирам все повече и повече. Колкото повече слушах, толкова повече чувствах, че нещата, които Учителя ни казва, бяха изключително важни и необятни. Постепенно стигнах до ясното разбиране, че са отъгд принципите на будизма и даоизма. Че са принципи на цялата Вселена. Учителя е способен да създаде Фалун, знаеше произхода на живота и можеше да елиминира нашата карма. Тогава кой е той? Не смеех да помисля за това. Знаех, че представянето на Фалун Гонг навярно е

огромно събитие без прецедент. Разказах на съпруга ми за него и го помолих да гоиде и да се учи заедно с мен. Обагих се и на гъщера ми, която живееше в чужбина, и я помолих да се върне колкото може по-скоро, за да посети лекциите на Учителя.

Спомням си, че по време на втория курс в Тиендзин Учителя за пръв път каза, че ще остави Фа на света. Думата „остави“ избухна в главата ми. Осъзнах, че той няма да преподава вечно. Тогава взех решение, че ако Учителя води курсове, аз ще ги посещавам, докато мога, без значение къде се провеждат. С моето слабо тяло ми беше много трудно да следвам пътя му. И все пак в момента, в който започвах да го слушам, забравях всички трудности. Бях готова да се откажа от всичко, за да посещавам лекциите. Всеки път, когато видех Учителя да излиза на сцената и да преподава, от гъното на сърцето ми извираше щастие. Чувствах се много близка с него и онези дни бяха толкова велики и светли! В края на всеки курс Учителя ни молеше да напишем по нещо и да споделим преживяванията си с другите. Изпитвах чувство на вина, тъй като нямах какво да кажа, и не пишех нищо. Нямах желание да пиша как Фалун Гонг е подобрил здравето ми, нито колко бях благодарна. Единственото нещо, което винаги чувствах в сърцето си, беше: „Надявам се, че Учителя ще остане с нас завинаги. Надявам се, че величието на Учителя завинаги ще осветява живота ни“.

През април 1994 година се завърнах в Пекин от втория курс лекции, преподадени в град Хъфей. Останах в леглото през целия ден и цялата нощ, защото се чувствах много изтощена. Следващите лекции щяха да бъдат в Чанчун, родния град на Учителя. Да посетя родния град на Майстор Ли беше мечта, която имах от доста време. Когато влакът пристигна в Чанчун, тамошните практикуващи гържа-

ха табели и се редуваха да посрещат практикуващите от другите градове. Настанихме се в хотел относително далеч от центъра на града, защото беше по-евтин. Всички бяхме развълнувани и внимателно гледахме през прозорците на автобуса. Местна практикуваща, която дойде да ни вземе, посочи една сграда: „Вижте, тук е домът на Учителя!“. Погледнахме накъдето ни сочеше и видяхме обикновена тухлена постройка без никакви украси. Беше на четири или пет етажа. Помислих си: „Учителя живее на такова място и въпреки това притежава велики способности. Това наистина е рядкост“. Изпитахме голяма благодарност и уважение към него и тихо наблюдавахме сградата.

Сградата с жилището на Учителя в Чанчун

Лекциите се проведоха в зала „Минфангон“ на Дзилинския университет. Тъй като много практикуващи дойдоха от други градове, Учителя изнесе две лекции: едната от 09:00 до 11:00 часа, а другата от 19:00 до 21:00 часа. Купих си билет

за сутрешната лекция, но не успях да намеря за вечерната. След лекцията се натъжих, защото трябваше да се прибера в хотела. На следващия ден стоях на поляната извън залата и чаках започването на вечерната лекция с надеждата да си намеря билет. Внезапно практикуваща близо до мен попита: „Кой иска билет?“. Веднага взех билета, платих ѝ го и влязох в залата в приповдигнато настроение. Тъкмо когато щях да сядам, една позната, практикуваща ветеран, притича до мен и извика: „Търсех те“. Помислих си: „Това беше. Няма да мога да задържа билета“. Точно както предполагах, тя ми каза, че една практикуваща от провинция Чинхай е посетила курса за пръв път и не е могла да разбере добре думите на мандарин. Тя искаше да слуша лекциите отново и тъй като аз бях ветеран практикуваща, може би бих склонила да ѝ дам билета си. Неохотно ѝ го дадох и излязох от залата. Аудиторията се напълни, лекцията започна и все пак практикуващи без билети, каквато бях и аз, все още стояхме навън. Онази вечер в сутерена на залата „Минфангон“ имаше празненство с танци. Всеки можеше да влезе в лекционната зала през страничната врата, като си закупи билет за празненството, но никой не го направи. Млад мъж от град Туенгзин каза: „Ако приложим такава хитрост, няма да сме способни да получим нищо, дори и да успеем да влезем вътре“. По-късно чух, че човекът, който проверяваше билетите на входа, е бил толкова впечатлен от упоритостта на практикуващите, че ги е пуснал да влязат.

По време на тези лекции, Учителя отиваше всеки ден пеш до лекционната зала. Някои практикуващи му предложиха да се вози в колите им, но той учтиво им отказа.

Фалун пръстен се появява
по време на сутрешни упражнения

Нашият хотел беше далеч от университета. По онова време цената на автобусните билети беше доста ниска – по-малко от един юан. Някои практикуващи тръгнаха от хотела за лекцията много рано сутринта. Веднъж попитах един от тях защо не използва автобус, тъй като разстоянието беше голямо. Той отговори, че иска да спести пари, за да може да посети друг курс. Бях трогната. Това беше последният курс, който Учителя проведе в Чанчун. Накрая той отпрати изпълнено с искреност и доброта послание към хората от родния си град и всички бяхме трогнати до сълзи. Оставаше по-малко от половин час до тръгването на автобуса ни, но въпреки това продължавахме да слушаме Учителя и никой не искаше да си тръгва.

Чух, че Учителя щеше да проведе лекции в Чънду на 29 май, веднага след лекциите в Чанчун. Знаех, че в Чънду няма място за упражненията, тъй като там все още не бяха провеждани лекции. Забелязах, че по време на пътуването Учителя работеше много усърдно. Докато преподаваше в Тиендзин, той

отседна в хотел, който струваше само двадесет и няколко юана на ден. Дори нямаше баня. След лекциите ние се прибрахме у дома и спяхме, но Учителя настройваше телата ни 24 часа в генощието. Въпреки това някои хора все още ходеха до мястото, където беше отседнал, и му се кланяха до земята, молейки го да излекува заболяванията на техни роднини без да чуват какво им казва той. Ветераните практикуващи се чувстваха неудобно и не безпокояха Учителя с надеждата, че той ще може да си почине поне малко. По онова време съпругът ми работеше в Чънду. Помислих си, че мога да се възползвам от това благоприятно обстоятелство, за да помогна на Учителя с каквото мога, и отидох в Чънду.

През онзи ден Майстор Ли слезе от влака заедно с много практикуващи, които бяха дошли с него от Чанчун. Беше краят на май и времето беше горещо. Хората, които асистираха на Учителя по време на курсовете, носеха големи пакети с книги – коригираната версия на Фалун Гонг, и целите бяха облени в пот. Чигонг асоциацията изпрати такси и Учителя помоли асистентите си, които носеха книгите, да го използват. Съпругът ми се опита да закара колата си до изхода на жп гарата, за да не се налага Учителя да върви дълго. Точно след като излезе от паркинга, много коли се появиха „от нищото“, блокирайки пресечката пред жп гарата. За щастие колата на съпруга ми беше вносна. Тя стартираше малко по-бързо, тъй като беше с автоматична скоростна кутия. Той опита всичко възможно и в края на краищата се измъкна от задръстването. Беше толкова разтревожен, че устните му се изприщиха. Заради забавянето на Учителя стоя и чака пред жп гарата повече от 40 минути и аз се чувствах неудобно дни наред. По-късно той обясни, че това е било намеса и че в миналото се е сблъсквал с много такива.

Курсът в Чънду се проведе в хотелска зала. Учителя никога не рекламираше лекциите си. В района се провеждаха много други чигонг курсове и хората в началото не обръщаха особено внимание. През първия ден залата не беше пълна. Въпреки това обаче, щом лекциите започнаха, броят на хората рязко се увеличи. В последния ден присъстваха повече от 800 души. Всеки ден след лекциите съпругът ми караше Учителя до хотела му. Бях много щастлива, че можехме да му помогнем, макар и с малко.

Когато Учителя обикаляше, за да преподава Фа, той трябваше сам да си урежда пътуването, прехраната и настаняването. Това наистина изискваше доста усилия.

В Чънду посетих много места заедно с него. През първия ден отидохме до храма „Уеншуюан“, който е бил манастир. Колата ни се движеше пред няколко други автомобили, отиващи към „Уеншуюан“. С нас пътуваше и един бизнесмен от Хонконг. Той чакал в Чънду откакто за пръв път чул, че там ще се провежда курс. Тъй като изпитвал затруднения да разбира мандарин, Учителя му обясни нещата по време на пътуването. След като слязохме от колата, видяхме четиримата воини пазители на Буда. Учителя се обърна към мен: „Всички те бяха наоколо, докато преподавах лекциите“. Аз попитах: „Защо са толкова грозни?“. Учителят ми отговори: „Те притежават божествени сили“. По онова време храмовете бяха в хаос, бяха пълни с лисици и други зли същества. Където и да отидеше, Учителя ги разчистваше с едно махване с ръка.

Великолепен Дафа в планината Лъшан,
провинция Съчуан, 1998 година

Няколко дни по-късно той посети планината Чинчън. Главните асистенти от градовете Далиян, Гуйджоу и Ухан, както и няколко други практикуващи, отидохме с него. По време на това пътуване внезапно разбрах значението на древната поговорка: „Не е от значение дали хълмът е висок, той е огромен, ако на него живеят богове“. При това си здравословно състояние аз изненадах дори себе си, като успях да се изкача и след това да слеза от планината. Когато се прибрах вкъщи, колега на съпруга ми остана много изненадан, като разбра какво съм направила. След курса в Чънду заедно с Учителя отидохме в планините Лъшан и Ъмей. В залата на Архатите в планината Лъшан един съпрактикуващ дотича до Учителя и каза, че някаква Бодхисатва (сега не си спомням името ѝ) се почувствала неловко, когато видяла Учителя, и му изпратила поздрав. Майстор Ли отговори: „Когато си тръгваме, те ще ни съпроводят много надалеч“. Бях шокирана да чуя всичко това, защото всичко, което виждах, бяха глинени статуи. След като напуснахме залата, един монах заг нас промълви: „Тази група хора е удивителна“. Той очевид-

но видях нещо в други измерения. Планината Ъмей наистина се различава от другите места. На Дзиндин (Златния връх), най-високия връх на планината, имах първото истинско преживяване с Небесното си око. Отидох на обиколка с Учителя и видях толкова много свръхестествени неща. Умът ми се замая. Попитах Учителя: „Значи все пак легендите са истински?“. Той отговори: „Легендите не са измислени от нищото“.

Следващите лекции трябваше да се проведат в Джънджоу. аз едва успях да си купя билет за спално място във влака, с който пътуваше Учителя. В деня на пътуването ни беше много горещо. Когато пристигнахме на жп гарата, тя беше претъпкана. Също като нас Учителя носеше багажа си и беше плувнал в пот. аз се чувствах зле заради това, но не можех да помогна с нищо. Купихме общо шест билета заедно с Учителя в последния вагон. След като се качихме, открихме, че нашият вагон не е на същата железопътна компания като предните. Те бяха към Железопътното бюро в Чънду, докато нашият – към Железопътното бюро на Джънджоу. Това означаваше, че от предните вагони няма да осигурят никакво обслужване за нашия, дори и вода, и че нямаше да можем да влизаме в тях, тъй като свързващата врата беше заключена. Практикуващ от Ухан, който пътуваше с нас, намери кана за вода. Когато влакът спря на една гара, ние слязохме и отидохме до предния вагон, за да напълним каната с вода. Но нямаше достатъчно време, за да прибягваме обратно до нашия вагон, затова трябваше да останем в онзи вагон до следващата гара. Водата беше точно толкова, колкото да утолим жаждата си. Успяхме само да накиснем купа полуготови нудли във вода, за да се нахрани Учителя.

Когато влакът минаваше покрай планината Хуа, Учителя стоеше накрая му. Вратата на нашия вагон нямаше прозорец. Учителя стоя там дълго време, наблюдавайки плани-

ните в далечината. В този момент бях объркана и се чудех какво гледа, затова отидох при него и се втрених в далечината. Майстор Ли ми каза, че много хора, които усъвършенстват Дао в планината Хуа, са слезли от нея, за да го поздравят. Те следваха влака. Учителя ги попита: „Какво мислите за моите ученици?“. Някои от тях се бяха усъвършенствали дълго време. Отговориха му, че само няколко от тях могат да се сравняват с учениците на Учителя. Тези хора изминаха с нас целия път до Джънджоу, за да слушат Фа. По-късно по време на лекцията Учителя говори за това, което се беше случило през онзи ден.

Лекциите започнаха на 11 юни. Условиата в залата в Джънджоу бяха едни от най-лошите, които някога съм виждала. Чигонг асоциацията беше наела много стар гимнастически салон. Дървеният под беше стар и продънен на няколко места, а заобикалящите го зрителски скамейки бяха направени от натрошени тухли. Нямаше дори стъкла на прозорците.

Няколко дни по-късно, през уикенда, по средата на лекцията внезапно връхлетя свиреп вятър – облаци затъмниха небето и засенчиха всичко. Проливен дъжд се изля като из ведро и светкавици и гръмотевици прорязваха небето. Дъждът започна да вали през прозорците. Хората от скамейките се струпаха в центъра на салона. Скоро заваля градушка с големината на орех и свирепо заблъска по металния покрив. Никога не бях попадала в такава ситуация. Свирепият вятър, градушката и гръмотевиците изглеждаха така, сякаш бурята ще продъни покрива на салона. Покривът над платформата на Учителя протече. Дъждът в залата предизвика късо съединение в главния електрически превключвател. Светлините угаснаха и вътре стана тъмно като нощ. Всичко това се случи в рамките на няколко минути.

Всички гледаха Учителя и го чува да пита: „Кой е там горе?“. Видяхме как той леко притвори очи и сложи ръце пред гърдите си с длани, обърнати нагоре. Практикуващите близо до Майстор Ли не го изпускаха от поглед. Някои възкликнаха: „Гледайте ръцете на Учителя!“. Малко след това той сви ръцете си в юмруци, сякаш сграбчваше нещо. Тогава отвори бутилка с вода от масата, изпи я и сложи нещото от ръцете си в бутилката. Незабавно бурята спря и слънцето се показа и огря салона. Всички ръкопляскахме и викахме радостно. След това Учителя седна на масата и изпълни група големи мудри. След тях той каза: „Направих за вас нещо голямо. Премагнах много неща“. В този момент светлините се включиха една по една и Учителя продължи лекцията си.

По-късно млад мъж от Джънджоу, който често следваше Учителя, за да присъства на курсовете, каза, че по това време е бил в стаята за електроуправление. След възникването на късото съединение токът спрял, но светлините се включили въпреки това. На следващия ден вестниците в Джънджоу писаха, че покривите на няколко сгради са били отнесени от бурята. Метеорологичното бюро изпадна в паника и съобщи, че не е имало никакви признаци за такава буря. Спонсор на Чигонг асоциацията възкликна: „Днес станахме свидетели на необикновена случка“. На следващия ден кметът на Джънджоу отиде да поздрави Учителя. Говореше се, че неговата снаха е присъствала на курса и е станала свидетел на случилото се.

Последва втората серия лекции, проведена в гимнастическия салон на Дзинан. Залата имаше капацитет от четири хиляди седящи места. Всички бяха заети. Учителя преподаваше много детайлно и ни каза също някои от нещата, които щяха да се случат скоро след това.

Фалун Дафа конференция
за обмяна на опит в Дзинан, 1998 година

Следващата серия се проведе в Далиян. Учителя не искаше ние да отиваме там. Той ни каза да не летим до Далиян на 30-и. По пътя си за там Учителя се сблъска с различни намеси. Намесата на злото беше огромна. Накрая той отиде до Далиян с лодка.

Спомням си, че в Чънду практикуващата, отговаряща за асистентския център в Далиян, веднъж ми каза, че на снимката, която са си направили заедно с Учителя, е имало дракони. Бях много изненадана и я попитах дали може да видя снимката, когато отида в Далиян. Тя се съгласи. Когато пристигнах там, мислите ми бяха заети със снимката и аз потърсих тази практикуваща и я попитах дали може да ми я покаже. Един ден тя я донесе, за да я видя. Погледнах я и видях, че това е истина. В небето зад Учителя и практикуващите имаше два дракона много близо един до друг – един отпред и един отзад. Главите им бяха много големи. Чертите на носовете и очите им бяха много ясни. Изглеждаше, че върху драконите има сигнали хора. Тогава практикуващата

ми посочи: „Виждаш ли, има два двуостри меча“. Вглеждах се. Мечовете бяха много малки, но се различаваха ясно. Известно време се взирах в снимката. Тя каза, че това е единствената снимка, на която тези неща се виждат. Когато взела негатива, за да прояви повече снимки, те били повредени. Синът ѝ не могъл да повярва какво изобразява снимката, затова се опитал 20 пъти да я изследва, но накрая се отказал. По-късно по време на десетата лекция, когато Учителя отговаряше на въпроси, практикуващ разказа, че докато четял „Джуан Фалун“, видял два двуостри меча. Учителя потвърди: „Да, аз ги донесох от Космоса и те притежават безмерна сила“.

На 5 август започнаха лекциите в Харбин. Те се провеждаха на хокейния стадион. По онова време той още се строеше. Имаше сегалки от трите страни, а четвъртата стена беше направена от шперплат. Служителите на стадиона никога не бяха виждали толкова много хора да пропътуват десетки хиляди километри, за да посетят курс по чигонг. И те също слушаха лекциите. Един ден преди курсът да започне, Учителя дойде на стадиона, за да види практикуващите. Когато мина пред тях, сеящите на скамейките близо до него се изправиха заедно, изразявайки почтително уважението си. Майстор Ли продължи напред и практикуващите пред него също се изправиха заедно. И така, докато Учителя вървеше през стадиона, група практикуващи се изправяше и друга група седяше, методично и постоянно. Гледката беше впечатляваща. Целият стадион беше пропит със святост и благоговение. Дори и самите практикуващи бяха изумени. Това се случи спонтанно и не беше планирано. Един човек, който посещаваше курса за пръв път и стоеше до мен, прошепна: „Еха! Никога не съм виждал подобна гледка. Невъзможно е някой от лидерите на страната да получи такова посрещане“.

Лекциите в Яндзъ се проведоха в тамошния гимнастически салон. Местен практикуващ от корейски произход, който беше посетил лекции на Учителя в други градове, се беше приготвил отрано за този курс. Каза, че искал да направи нещо добро за хората от родния си град. Говореше се, че 70 процента от колегите му са посетили лекциите. В последния ден от курса корейските практикуващи носеха ярки цветни национални костюми. Това беше най-тържествената церемония по изпращането на Учителя, изразяваща благодарността им към него. След курса имаше кратка заключителна церемония. Учителя дари 7000 юана на Червения кръст в Яндзъ – това бяха всички приходи от тези лекции.

Напуснах лекционната зала и директно се отправих към жп гарата да хвана влака Тюмен № 1 за Чанчун. Там се прехвърлих на влак за Харбин.

Пътувах цяла нощ и сутринта пристигнах в Чанчун. Влачех куфара си и се чувствах много уморена. Когато стигнах до подземния коридор, видях Учителя – стоеше зад мен и добродушно ме наблюдаваше. Зарадвах се и се дръпнах на страни, но се опасявах, че той ще поиска да носи куфара ми, затова побързах да кажа: „Учителю, моля Ви, минете пръв и не се притеснявайте за мен. Аз ще се оправя. Често пътувам сама и няма да имам никакви проблеми“. Учителя мина напред и аз заслizaх надолу стъпка по стъпка към подземния коридор. Носех куфара си и вървях към изхода, следвайки потока от хора, излизайки от жп гарата. Когато погледнах нагоре, видях Учителя да стои отпред в очакване да излезе. Той все още ме гледаше мило. В този момент почувствах през сърцето ми да минава топла вълна. Събрах ръцете си в поза Хъшъ и казах: „Учителю, моля, не се безпокойте за мен. Аз мога да се справя сама“. Стигнах до Харбин без никакви проблеми и като по чудо се върнах в Пекин на следващия ден.

На 21 декември 1994 година започна петата серия Фа лекции в Гуанджоу, провинция Гуангун. Това бяха последните Фа лекции в Китай. По онова време Фалун Гонг беше вече много широко разпространен и хората идваха от всички краища на страната, за да присъстват на семинарите, дори от отдалечените североизточни провинции и автономния регион Синдзян Уйгур. Те идваха, за да получат Дао, което смятаха за най-великото нещо в живота си. Имаше много трогателни истории. Някои хора дойдоха твърде рано и разполагаха с малка сума пари, за да покрият нуждите си. Затова намалиха дневните си разходи за храна до два юана, което в град като Гуанджоу не е достатъчно за храна. Впоследствие някои практикуващи от Пекин дадоха на всеки от тях по сто юана. Едно момиче от Североизточен Китай нямаше никакви приходи, откакто гържавната компания, в която работела, заедно с няколко големи и средни производствени компании, обявили фалит. Тя излязла да продава зеленчуци, за да спечели малко пари и да може да присъства на Фа лекциите, и с тази малка сума помогна и на други хора да посетят лекциите. Дойдоха двама братя, които си носеха одеяла. Те живееха като скитници, разчитаха на храна от подаяния и спяха на открито, изложени на всякакви метеорологични условия.

Говореше се, че са дошли повече от пет хиляди души и че тези, които са пристигнали последни, не могли да си намерят билети. Много преди началото на встъпителната лекция първата сутрин площадът пред гимнастическия салон гъмжеше от хора. Сред тях имаше около 500 души без билети. Някои практикуващи от Пекин им дадоха своите. Горещи сълзи имаше в очите на хората, които отстъпваха билетите си, на другите, които ги получаваха, и на наблюдаващите сцената. След началото на лекцията хората

без билети все още стояха на площада. Тяхната упоритост дълбоко трогна служителите на салона. Те направиха изключение и отвориха една близка сграда. Там осигуриха телевизор, свързан с видеоустройство, за да могат хората да гледат лекциите.

Учителя преподава по време на втория лекционен курс в Гуанджоу, 1993 година

Петата серия от лекции в Гуанджоу беше грандиозно събитие. Личеше, че хората горят от ентузиазъм да получат Фа. Техните праведни съзнания бяха пробудени и почитта им към Учителя не можеше да се опише с думи. Един ден няколко практикуващи дошли много рано и застанали тихо от двете страни на коридора. Тълпата от хора бе изпълнила салона, оставяйки само проход, през който да мине Учителя. Когато Майстор Ли пристигна, той беше поздравен с голямо уважение. Голямата почит, сърдечно показана на Учителя от всички, порази работниците в гимнастическия салон. Те попитаха практикуващите: „Какъв човек е вашият учител? Никога досега не бяхме виждали толкова много хора да оказват такава почит към някого“.

Петата серия в Гуанджоу развълнува и окуражи практикуващите. Ние осъзнахме на какво велико нещо ни е научил Учителя и по какви пътища ще вървим при самоусъвършенстването си. Всички бяха твърдо решени да продължат да практикуват до края.

Това бяха последните лекции на Учителя в Китай. В рамките на няколко години Фалун Гонг беше достигнал кулминационната точка на разпространението си в страната.

За да присъстват на това събитие, някои хора бяха пристигнали специално от САЩ, Хонконг и от някои европейски държави. След завръщането си у дома те се превърнаха в първите групи от практикуващи в своите региони и по-късно дадоха своя голям принос за разпространението на Фа по целия свят.

Спомняйки си своя път на самоусъвършенстване през последните осем години, аз се радвам на възможността да живея по времето, когато Дафа тепърва се разпространяваше, да слушам на живо лекциите на Учителя и да науча практиката лично от Майстор Ли. Колко ценна беше тази предопределена връзка! Много хора ми завидваха заради нея. Въпреки че през тези години се сблъсках с много изпитания и страдах много, чувствата и разбиранията ми бяха напълно различни от времето, когато се измъчвах от лошото си здраве. По време на моето самоусъвършенстване в Дафа, след период на страдание ясно усещах как от мен къс по къс бива елиминирана нечиста материя. Сега тялото ми е изпълнено с енергия, животът ми – с надежда, и виждам обещаващо и красиво бъдеще.

В интерес на истината животът на всяко същество поначало е бил красив. Тъй като са нарушавали принципи-

те на Вселената, съществата, без да подозират, са натрупали много карма и животът им се превърнал в море от страдание. Учителя ни преподаде истинските принципи на Вселената, пречисти телата ни и ни инсталира Фалуни и всички механизми, от които се нуждаем за нашето самоусъвършенстване в Дафа и които ни позволяват постоянно да повишаваме нивата си – физически и духовно. Непрактикуващите може би виждат страдание в живота на практикуващите, докато ние като самоусъвършенстващи се изпитваме щастие, защото сме същества, които се издигат и могат заедно с Вселената да съществуват вечно. В миналото това щеше да бъде прието като изразяване на добрата воля на човешките същества. Днес ние неотклонно и добросъвестно вървим по този път и сме действително способни да изплуваме от бездната на страданието и да се завърнем към истинския си произход.

За нашия Учител беше много трудно да разпространява Фа. Той правеше това неуморно през всичките години на разпространение. Има много неща, които вероятно никога няма да научим и сърцата ни никога няма да могат да изгържат. Дори и една десетохилядна от величието и извисеността на характера му, от дълбочината и великолепието на мъдростта му не може да бъде описана с човешки думи. През юли 1999 година в континентален Китай съществуваха радио- и телевизионни станции, които като обезумели фабрикуваха слухове. Те насаждаха лоши мисли у хората чрез жестока пропаганда. Не само обикновени хора, но дори и някои практикуващи започнаха да се разколебават. Чувствах, че това е толкова жалко, че чак беше абсурдно. Как може някой да проникне в сърцето на Буда от гледната точка на човешките емоции и да преценява принципите му, използвайки човешки представи?

В този заключителен етап на Фа коригирането ние трябва да следваме Учителя по пътя напред, както го правехме досега, заради себе си и особено заради вечното бъдеще на съзнателните същества във Вселената.

Спомени за Фа лекциите на Учителя в Чичихар

От Фалун Гонг практикуващ в Китай

Имах невероятното щастие да присъствам на Фалун Дафа лекциите на Учителя и курсовете за упражнения, които започнаха на 16 юли 1993 година и се проведеха в Музея на културата на Съюза на електротехниците в град Чичихар, провинция Хъйлундзян. Освен това посетих лекцията му преди курса и разбрах, че причината дълги години да практикувам други видове чигонг е била да подготви съзнанието ми да разбере и приеме Фалун Дафа и след това да започна самоусъвършенстването си във Фалун Дафа.

В началото на лекциите нямаше много хора, но броят им се увеличаваше с всеки изминал ден. Всички нови ученици бяха научили за курса от разказите на други ученици. Дори на петия ден имаше много нови практикуващи. Учителя по онова време изглеждаше като млад мъж на двадесетина години и все пак беше много сдържан, мил и достоен за уважение. Аз седях на първия ред. Беше ми много трудно да изпълнявам третото упражнение (Проникване в двата космически края), защото имах лоша координация на ръцете. Когато Учителя забеляза проблема ми, слезе от сцената и сложи ръцете си върху моите, за да ме научи на упражнението. Майстор Ли е толкова любезен човек, мислех си аз.

Когато наближи края на курса, всеки ученик написа есе за споделяне на опита си. Аз бях наясно, че съм получил невероятното много неща от Учителя. Например два дни преди началото на курса видях един Фалун да се върти непрестанно в дома ми точно пред мен. Не разбрах какъв е смисълът, докато не дойде времето за въпроси и отговори. Учителят обясни, че е изпратил много Фалуни, докато е пътувал към Чичихар, за да помогне на хората с предопределени връзки да посетят Фалун Дафа лекциите. В миналото бях посещавал много курсове по различни видове чигонг, за които бях платил много пари, но не бях научил нищо. Фалун Дафа лекциите и упражненията бяха не само евтини и достъпни, но и предлагаха голям брой лекции. Почувствах от дъното на сърцето си, че Учителя наистина е дошъл в Чичихар, за да ни преподава Фалун Дафа, а не да спечели пари. След курса дотичах до него в коридора и почтително му подадох моето есе за споделяне на опит.

Времето в Североизточен Китай в края на юли беше много сухо и горещо. Докато преподаваше, Учителя не поиска нищо за пиене. Всеки ден Майстор Ли сам си носеше вода и пиеше едва по една чаша.

Когато около 20:30 часа завърши последната лекция, учениците не искаха да си тръгват. Те следваха Учителя отблизо до вратата и го молеха за автографи. Навън валеше дъжд. Учителя трябваше да стои на вратата и да раздава автографи на мъждивата улична светлина. Тъй като имаше толкова много ученици, молещи го за автограф, придружаващите го Фалун Гонг практикуващи започнаха силно да викат: „Учителя трябва да тръгва, за да отиде бързо на друго място. Молим ви, направете му път“. По онова време никой от нас не знаеше, че един ван го чакаше, за да го закара до

Пекин за следващия Фалун Дафа курс. Той започваше на 25 юли в залата за Публична сигурност, която можеше да побере повече от две хиляди ученици. Всеки път, когато си спомням този момент, не мога да спра сълзите си. Аз съм дълбоко трогнат и благодарен на Учителя за трудностите, които той изтърпя и преодоля, за да ни преподаде Фалун Дафа.

Спомени за лекциите на Учителя в Гуангжоу

От Фалун Гонг практикуващ в Китай

Когато бях тийнейджър, се чудех защо не съм се родил в Древна Индия преди 2500 години, за да мога лично да чуя Закона на Буда. Мислех си, че съзнателните същества вече не могат да се издигнат над Трите Сфери и ще трябва да се прераждаме вечно.

В средата на ноември 1994 година прочетох книгата на Ли Хонгджъ „Фалун Гонг“ и в края на месеца научих, че Учителя ще изнася лекции в Гуангжоу. Попитаха ме дали искам да ги посетя. Без колебание отговорих, че ще го направя. По онова време имах смътното усещане, че това ще бъде много важно за бъдещето ми.

През декември 1994 година, няколко дни преди лекциите, неколцина от нас отидохме заедно в Гуангжоу. Всички хотели бяха пълни, но ние четиримата успяхме да намерим малка стая само с две легла, която напълно ни удовлетворяваше.

Веднага след като слязохме от влака, отидохме на мястото за провеждане на лекциите. В онези дни Гуангжоу беше потопен в хармонична атмосфера. През първите няколко

дни на лекциите целият гимнастически салон беше изпълен с прах, а след това въздухът стана много чист и прозрачен. Учителя ни каза, че поради някаква причина курсът е бил отложен с няколко дни и много практикуващи, най-вече тези от Урумки, от Пекин и от североизточната част, от дълго време са в града и са им останали много малко средства. За да се компенсират това неудобство, курсът щеше да бъде ограничен само до няколко дни. По онова време аз стоях на трибуните зад Учителя и виждах само гърба му. Майстор Ли често се обръщаше и казваше: „Стоящите зад мен няма да бъдат пренебрегнати – те са дори по-близо до мен“.

Някои практикуващи не успяха да си намерят билети и бяха оставени да чакат навън. След уговорка с отговорниците някои от хората без билети можеха да седнат на пода на гимнастическия салон, а другите гледаха предаването на живо в коридора. След това Учителя излезе специално, за да ги види.

Всеки път щом Майстор Ли влезеше в лекционната зала, всички практикуващи реагираха с горещи ръкопляскания. След края на последната лекция той отговори на въпроси на практикуващите и тогава някои ученици му подариха цветя и копринени знамена. Това беше чудесен и много хармоничен момент.

На тръгване, вече на вратата, той внезапно се обърна към лекционната зала, завъртя голям Фалун във въздуха и го пусна към нас. Тогава не го разбрах, но това беше последната серия от Фа лекции, които Учителя провеждаше в Китай.

Винаги, когато си спомня онези времена, се чувствам много щастлив и озарен от светлината на Фа. „Безкрайната красота и чудесата трудно се описват с думи“ („Светът на Фалуна“, „Хон Ин“, версия „Б“.)

Истории от Времето на лекциите в Дзинан

От практикуващ в град Дзинан, Китай

Имах възможността да посетя лекциите на Учителя на стадиона Хуантин в Дзинан на 21 юни 1994 година. Бих искал да споделя някои от незабравимите си преживявания, както и такива, разказани от други практикуващи.

1) Преодоляване на изпитания чрез състрадателно отношение към практикуващите

Следобед, след втората лекция, Учителя участва в общи снимки с практикуващите на стълбите на стадиона. По това време бяхме изправени пред две трудни ситуации. Беше средата на лятото и времето беше горещо. Дзинан винаги е бил известен като „горящата пещ“. Температурата през този ден беше 37° по Целзий (99° по Фаренхайт). Ние правихме снимки следобед, в най-горещото време на деня, на парещите бетонни стълби на стадиона. Имаше няколко хиляди души. Мястото не беше много голямо и трябваше да се разделим на групи, за да може всеки да се снима. Пет групи щяха да отнемат около пет часа. Учителя имаше лекция и вечерта, затова разполагахме с по-малко от четири часа, за да направим снимките. Как можеха отговорните за събитието практикуващи да се справят с това?

Точно в този момент Учителя започна да дава указания. Застанал по средата на голямата и шумна зала, Майстор Ли не се нуждаеше от микрофон и не му се налагаше да вика. Той просто даваше сигнали с ръце, сочейки на хората да се преместят наляво или надясно. Мислех си за факта, че Учителя е дошъл тук да преподава лекции. Той е бил тестван, серти-

фициран и одобрен много пъти от правителствените агенции и беше Велик Майстор, значи би трябвало да стои в стая с климатик, с питуета и обслужване. Смятах, че Учителя ще постъпи като други лектори и ще дойде, когато всички други са готови. Но напред „пецта“ и задуха на тълпата нашият учител, потейки се, насочваше хората да се подредят и после се присъединяваше към множеството за снимката. След това подканяше: „Следващата група, бързо“.

Учителя беше зает през целия следобед, докато се направиха всички снимки. Не само че лекцията ни започна навреме, но той дори ни позволи да вечеряме. Ветераните практикуващи от Пекин, Шангун и от североизток бързо се навечеряха, сетне заеха най-неудобните места – коридори и ъгли, и оставиха добрите места за новите практикуващи. Момченце на около седем години стоеше най-отзад в коридора. Попитах го: „Нямаш ли си място тук? Защо не седнеш?“. То отговори: „Аз съм ветеран практикуващ“. Потупах го по гърба, за да не се разплача.

Учителя започна лекцията. Но вътре беше толкова горещо, че много хора започнаха да си вейат с ветрила. Когато той попита: „Защо не оставите ветрилата си?“, през стагиона задуха бриз. Всички практикуващи аплодираха състрадателността на Учителя.

2) Символична цена

Таксата за лекциите беше изключително ниска. Посещавал съм много чигонг семинари в миналото. Съдейки от личен опит, едноседмичен семинар обикновено струваше около 120 до 200 юана, а някои бяха и по-скъпи. Таксата за лекциите на Учителя беше 50 юана за 10 дни и някои практикуващи дори бяха освободени от нея. Защо беше толкова ниска? Не заради съдържанието, не че аз можех да го разбера

изцяло. А защото Учителя открито и „истински води хората към високи нива“ и „предлага спасение на човечеството“. „Предлагане спасение на човечеството означава, че вие наистина ще се самоусъвършенствате, а не само ще лекувате заболявания и ще поддържате форма“ („Джуан Фалун“). Само с няколко думи Учителя обясни толкова много небесни тайни – от Тайнствения проход и Небесния кръг до Небесното око. Той смяя онези, които са обиколили света, за да търсят практика за самоусъвършенстване. Тези практикуващи развълнувано казваха: „В миналото ние пътувахме навсякъде, търсейки такава практика. Сега Учителя доведе Фалун Дафа до вратата ни и ние не трябваше да полагаме усилия, за да го получим“. Хората, които постоянно изучават принципите на Фалун Дафа и подобряват своя шиншин, знаят, че книгата „Джуан Фалун“ е безценна. Как би могло нещо от обикновения свят да се сравнява с нея? Тъй като Учителя е състрадателен и искаше да намали финансовото бреме за практикуващите, той направи таксите си най-ниските. Всички казваха, че те са просто символични.

3) Пречисти тялото на майка ми

В началото не смятах да вземам 80-годишната си майка със себе си, но по щастливо стечение на обстоятелствата се сдобих с още един билет. Помислих си, че ще е страотно да дойде с мен, но тя беше твърде болна. Имаше сериозни проблеми със сърцето и беше изключително слаба. Бъбрекът ѝ отказваше и от болницата ни бяха предупредили, че трябва да остане на легло.

Но майка ми ми разказа, че е сънувала един сън предишната вечер: „Учителя, облечен в „джиаша“ (грехи, носени от монасите), дойде да ми преподава“. Спомних си, че майка ми винаги е вярвала и уважавала Буда. Тя беше мила и можеше да

понася трудности. Може би това беше знак. Ние решихме, че тя ще дойде с мен. Когато отидохме на стадиона и майка ми видя Учителя, тя хвана ръцете ми: „Това е Учителя от съня ми“. Забелязах, че вече плачеше. По време на лекцията се страхувах, че майка ми няма да издържи и нещо може да ѝ се случи. Но тя се беше съсредоточила върху лекцията и изобщо не изглеждаше като болен човек. Помислих си, че сигурно има предопределена връзка.

Тъй като не бях достатъчно просветлен, аз се страхувах да не се натоваря. Не я заведох на втория ден за снимките и майка ми пропусна ценно преживяване. На третия ден пристигнахме на стадиона и аз видях, че тя изпитва болка, затова двамата с един мой приятел се редувахме да я носим на гърбовете си известно време. Това беше твърде трудно за нас, а после я и придържахме, докато вървеше. Освен проблемите със сърцето майка ми имаше тумор и ревматизъм и не можеше да върви заради болката в ставите си. Да не споменавам факта, че краката ѝ бяха осакатени от шестгодишна възраст. Беше ѝ изключително трудно да върви. Ние ѝ помагахме да се движи напред и всички бяхме изтощени. Бях притеснен за нейното здраве. Беше ѝ достатъчно трудно дори да стои права. Тревожих се за сърцето ѝ.

Докато съжалявах, че съм довел майка си, погледнах нагоре и видях Учителя да върви към нас. Извикахме: „Учителю!“, но той не ни отговори. Втренчи поглед в майка ми и изглеждаше, че прави нещо. Когато ни подмина, ние се обърнахме и го погледнахме. Стигнахме до стадиона, а той все още гледаше гърба на майка ми. По това време всички практикуващи бяха влезли в лекционната зала, но Учителя остана отвън. Сигурно имаше някаква работа за вършене. Не се замислихме много за това и веднага влязохме вътре.

На следващия ден тялото на майка ми преживя огромна промяна. Тя често урурираше и имаше кръв в урината. След това се почувства много по-добре и всичките ѝ болестни симптоми изчезнаха. Дори туморът ѝ изчезна. Тогава ние осъзнахме, че предишния ден Учителя беше пречистил тялото ѝ. Майстор Ли пречистваше телата на всички по време на лекцията. Защо излезе навън, за да се занимае с майка ми? Може би защото е видял колко опасно е нейното състояние.

Учителя винаги идваше на стадиона рано. Ако онзи ден ние бяхме отишли по-рано, той щеше да пречисти тялото на майка ми още тогава. Но аз трябваше да изчакам моя съпрактикуващ да излезе от работа и да ми помогне да я нося и затова не успяхме да стигнем до стадиона по-рано. Но Учителя ни чакаше в двора само няколко минути преди лекцията. Веднага щом влязохме, Майстор Ли дойде. Той беше много тих и ние не можахме да забележим нищо. Едва когато майка ми преживя големи промени, аз осъзнах какво беше станало. Учителя отдели няколко минути преди лекцията, за да пречисти тялото ѝ, може би защото щеше да бъде твърде късно, ако беше изчакал до самата лекция.

С негова помощ животът на майка ми беше спасен. Когато си помисля за това, се чувствам много благодарен. Състрадаелният Учител видя всичко това и предотврати ужасното нещастие преди то да се случи. Той казва: „Аз ви ценя повече, отколкото вие цените самите себе си“. (*„Елиминирайте последната си привързаност“*, *„Есенции за усърден напредък, том II“*.) Това наистина беше доказано. Учителя ни е казвал в различни лекции, че ще бъде отговорен за нас, ако ние искаме да се усъвършенстваме.

4) Изправен пред злобна нападка

Веднъж Учителя се хранел с полуготови нудли заедно с

един практикуващ. Когато собственикът на ресторанта ги сервирал, Майстор Ли споменал, че в купата има твърде много сол. Собственикът се ядосал: „Търсиш си бялата! Откъде знаеш, преди дори да си ги опитал?“.

Учителя не казал нито дума и започнал да яде нудлите. Собственикът спрял, след като излял гнева си. Учителя изял нудлите си без да каже и дума. Когато практикуващият почистил масата и занесъл паниците на собственика, бръкнал с пръст в паницата на Учителя и го облизал. След това казал на собственика: „Твърде солено е. Сложил си много сол“.

Учителя ни е учил да „не отвъръщаме, когато ни удрят или ни ругаят“, и миролюбиво се справил сам със ситуацията.

5) Портиерът на храма Шифо (Каменният Буга)

Един ден Учителя щял да посети храма Шифо. Местният координатор и няколко други практикуващи дошли да се видят с него, но напразно го чакали дълго време. Следобед помислили, че Учителя няма да дойде, и си тръгнали. Майстор Ли пристигнал малко след това.

Първите, които видели Учителя, били портиерът и неговият внук. Те се заговорили и Майстор Ли им разказал за Фалун Гонг. Портиерът казал: „Аз съм твърде стар и не добре образован, не мисля, че мога да го практикувам“.

Старият портиер разказал на Учителя за свой семеен проблем. Мозъкът на внука му не работел както трябва, момчето не искало да ходи на училище и изоставало с образованието си.

Учителя добродушно потъркал главата на момчето и му дал бонбон. То радостно го изяло.

Не след дълго от дома на портиера пристигнала добра новина. Внукът му се променил напълно. Той станал по-умен, можел да разбира нещата и имал желание да ходи на училище. Започнал да слуша и да получава добри оценки.

Портиерът си помислил: „Майсторът на Фалун Гонг е велик и милостив. Един бонбон промени моя внук. Неговият Фалун Гонг сигурно наистина е добър“. След това портиерът завел група селяни да практикуват Фалун Гонг.

Практикуващи от град Гуйейн си спомнят скъпоценни моменти от преподаването на Учителя в Китай

Има много трогателни истории от четирите посещения на Учителя в град Гуйейн, за да преподава Фа, когато практикуващи са имали късмета да слушат лично неговите лекции. През последните пет години, без значение колко злостна беше заобикалящата ги среда или колко сложна беше обстановката, решителността на практикуващите да се усъвършенстват и да следват Учителя беше твърда като скала. За да утвърдят Фа, да изразят благодарността си към него и да окуражат останалите практикуващи, тези ученици биха искали да споделят личните си преживявания.

Сяо Уан посетил първата серия лекции на Учителя в Гуйейн. На втория и третия ден, докато правел второто упражнение, съпругата му (по онова време тя все още не била практикуваща) видяла и почувствала голямо колело от светлина да се върти на челото и над главата ѝ. Заболяла я главата. Сяо Уан попитал Учителя какво се е случило с

жена му, а той му отговорил, че това е нещо добро и да не му обръща внимание. По-късно двамата съпрузи осъзнали, че Майстор Ли е настроивал тялото ѝ. Въпреки че тя все още не била посещавала лекциите, Учителя вече я е третираше като практикуваща.

Когато Учителя коригирал движенията на Сяо Уан по време на упражненията, той се почувствал като ударен от ток – енергийният поток бил много силен. Докато гържал колелото от двете страни на главата си, имал силното усещане, че Фалунът се върти в дланите му с висока скорост. Могъща енергийна колона минала през ушите му и достигнала другата му длан. Енергията отново минала през ушите му и се върнала в първата му длан. Това продължило около пет минути. Докато слушал лекциите на Учителя, Сяо Уан почувствал, че върхът на главата му се отварял и затварял като уста на риба. Това се повторило много пъти.

Хъ е на седемдесет и няколко години. Преди да посети курса на Учителя, той вече бил пенсионер по болест. Всички знаели за лошото му здраве, всяка година дълго лежал в болница. Нещо повече, всяка седмица се нуждаел от интравенозни инжекции и всеки ден приемал лекарства. Имал множество заболявания като ишиас и коронарна тромбоза, предизвикани от работата му, травми на гръбначния стълб и други. Хъ губел съзнание всеки път, когато болките от травмата в гръбнака му се обостряли. Ходил при много известни лекари в района на Гуйейн, но не намерил лек. Преди да посети първия курс на Учителя, Хъ слушал речта му в киното на площад Чунлей. Ишиасът му изчезнал още същия ден. По-късно посетил първата серия лекции на Учителя. През последните 11 години на Хъ не му се е налагало да взема никакви лекарства и не е похарчил нито стотинка от пенсията си за медицински нужди.

Джоу, съпругата на Хъ, също имала множество заболявания. Страдала от анемия, тромбocyтопатия, стомашни кръвоизливи, бронхиектазия, тежка неврастения и леденостудени голни крайници. През цялата година се нуждаела от бутилки с гореща вода, за да се топли. Опитвайки се да намери лек за болестите си, тя посетила различни чигонг курсове и дори отишла в Пекин, за да учи чигонг. Похарчила голяма част от парите си за лекарства и уроци по чигонг, но нищо не помогнало. Още първия ден, в който слушала лекциите на Учителя, тя почувствала, че цялото ѝ тяло станало леко и дори бледата ѝ глан порозовяла. Веднага осъзнала, че Фалун Гонг не е обикновен чигонг. Можела да почувства много ясно великодушното и добротата на Учителя, тъй като нямало друг чигонг преподавател, който да коригира движенията на учениците, както го правел Майстор Ли. След тази случка Джоу започнала сериозно да практикува Фалун Гонг и всичките ѝ болести изчезнали.

Хуан е около шейсетгодишна и страда от главоболие от детските си години. През последните три дена от третата серия лекции на Учителя, след като Майстор Ли завършил лекцията за лекуването на болести, тя се почувствала замаяна. Главата ѝ се залюляла три пъти от едната на другата страна, главоболието ѝ изчезнало и никога повече не се върнало! Скоро след края на лекционния курс тя се изгорила два пъти. Първия път горещо растително олио се разляло по рамото и ръката ѝ, а втория път вряла вода заляла десния ѝ крак. И в двата случая тя не изпитала болка и нямало подуване, мехури или белези, все едно нищо не се било случило. Хуан знаела, че Учителя я е предпазил.

По време на третата серия лекции в град Гуйейан на курса бил доведен парализиран ученик от Училището за изкуства в града. След като Учителя настроил тялото му, той про-

ходил. Още същия ден излязъл сам от залата и след курса се прибрал у дома без чужда помощ.

Сияое, ученичка от Гуйейн, плакала много, докато споделяла опита си след първата серия лекции. Тя благодарила на Учителя, че е спасил семейството ѝ. Повече от година двамата със съпруга ѝ били в много обтегнати отношения. Нито той, нито тя искали да направят компромис и конфликтът ескалирал. Те били на път да се разведат. След като три дни слушала лекциите на Учителя, тя се върнала в дома си и се помирила със съпруга си. В резултат на това връзката им била спасена и отношенията им станали топли и приятелски.

Отново в Гуйейн един практикуващ от улица „Пекин“ седнал до Майстор Ли по време на вечеря. Той забелязал, че Учителя събира пагналия на масата ориз и се зачудил защо такъв известен чигонг майстор бил толкова дребнав. След задълбочено изучаване на Фа осъзнал, че това било проявление на безграничното великодушие на Учителя. По време на лекцията Майстор Ли казал на учениците, че всяка материя притежава живот и в други измерения. Тогава този практикуващ съжалил за невежеството си и че погрешно разбрал Учителя.

Дете е излекувано с докосване от Учителя

От Дафа практикуващ в Китай

След като научили, че на 31 декември 1994 година Майстор Ли се готви да напусне Далянян, някои Фалун Дафа практикуващи отишли на летището с цветя в ръце, за да се сбогуват с него. Една от практикуващите чакала със своя седем- или осемгодишен умствено изостанал син.

Майката на детето нарисувала червена точка на челото му, за да изрази щастието си. Майстор Ли забелязал момчето и внимателно докоснал главата му. Неконтролируемото хилене на детето веднага спряло и изражението на очите му отново се нормализирало. Оттогава насам той е нормално дете. Червената точка на челото му също чудодейно се превърнала в бяла. Много Фалун Дафа практикуващи станали свидетели как Учителя милостиво коригирал състоянието на момчето. Практикуващ направил двете ценни снимки, показани по-долу, за да запечата момента.

Учителя пречиства телата на практикуващите по време на интервю на живо по радиостанция Тиендзин

*От практикуващ от Уелингтън,
Нова Зеландия*

През март 1994 година Учителя проведе втория курс Фа лекции в Тиендзин. Една сутрин от радиостанция Тиендзин го поканиха за интервю на живо. Все още си спомням подробностите.

Учителя отговори на обаждане от слушател, който звучеше като мъж на средна възраст. Той каза, че страда от някаква болест, която не била излекувана след лечение в много болници. Болестта му причинявала много болка. Той попита Учителя дали би могъл да излекува заболяването му. Майстор Ли му обясни за истинската природа и причините за болестите.

След като изслуша Учителя, мъжът зададе въпрос: „Учителю Ли, можете ли да пречистите тялото ми?“. Учителят попита: „Много ли е болезнено в момента?“. Мъжът отвърна: „Да! Много е болезнено“.

Учителя се обърна към всички: „Добре, всички слушатели, ако имате заболявания в дадени части на телата си, направете каквото ви казвам. Станете и се отпуснете. Съсредоточете мислите си върху частта от тялото ви, която е болна. Отпуснете се още и още...“.

След няколко секунди Учителя каза: „Добре, раздвижете се малко“. След това попита: „По-добре ли се чувствате?“.

Мъжът отвърна: „Да. Вече не чувствам болка. Много ви благодаря! Покланям се към радиостанцията в знак на признателност“.

Учителя се засмя: „Моля ви, не правете това“. Мъжът се разплака: „Не мога да изразя благодарността си с думи. Беше толкова болезнено през всичките тези години. Благодаря ви!“.

Всеки път като си спомня тази случка, се чудя какъв вид предопределена връзка е имал онзи слушател, за да може да получи такова лечение. Чудя се къде е този човек сега. Неговото преживяване е убедително доказателство за величието на Фалун Дафа.

Чудодейни истории от лекциите на Учителя в Ухан и Гуанджоу

*От Дафа практикуващ
от град Ухан, провинция Хубей*

На 25 март 1993 година посетих лекция на Учителя. Докато пътувах в автобуса, ми откраднаха портмонето с билета за лекцията в него. И когато стигнах до лекционната зала, не можах да вляза в нея, защото нямах билет. Бях силно разтревожена и чаках отпред, докато повечето хора влязоха в залата. Точно преди домакинът да започне да говори, внезапно получих видение за номера на мястото върху билета: „ред 10, място 9“. Казах на портиерката и тя потвърди, че „ред 10, място 9“ наистина не беше заето, и така ме пуснаха да вляза.

Вярвам, че това беше пример от лекциите на Учителя за предопределените връзки – ако трябваше да посетя лекцията, щях да успея да го направя.

Преди вземах някои китайски лекарства, за да лекувам неразположението си, но след като чух лекцията на Учителя, наистина се почувствах достатъчно здрава и ги захвърлих. Оттогава насам здравето ми е толкова добро, че нямам нужда да вземам каквото и да било лекарство. Бях свикнала да имам болести повече от 20 години, включително изместен лумбален прешлен, хроничен колит, сърдечно-съдови заболявания, недостиг на тромбоцити, тумор на матката, констипация и други. Работодателят ми трябваше всеки месец да плаща заради мен стотици юани медицински разходи. Надявам се, че всеки, който чуе историята ми, ще осъзнае, че Фалун Дафа е наистина чудотворен!

През април 1994 година научих, че една моя колежка се е разболяла от левкемия и е била хоспитализирана. Посетих я и видях, че кожата ѝ беше покрита с жълти петна. Докторът казал, че кръвта ѝ също е жълта и ѝ предложили да я източат, да я пречистят с химикали и след това да я влят отново в тялото ѝ. Всяка процедура била на стойност 10 000 юана. Но когато се прибирала в къщи след процедурата, болестта се връщала. Затова трябвало да лежи в болницата. Разказах ѝ моята история и тя се заинтригува. Искаше да научи упражненията на Фалун Дафа. След няколко дни успя да излезе от болницата и ме помоли да ѝ ги покажа. След като започна да практикува и да изучава Фа, тя постепенно се възстанови и цветът на кожата ѝ отново се нормализира. Когато отидохме в Гуанджоу за лекцията на Учителя, тя видя Фалун, покриващ небето.

Преди да тръгнем за Гуанджоу, съпругът ѝ научи за нашия план и също поиска да дойде с нас: „Щом Дафа може да излекува болестите на жена ми, значи Учителя сигурно е много велик. Как може да не дойда, щом той изнася лекция в Гуанджоу?“. По това време аз имах само един билет за съпругата му и нямах допълнителен за него. Той каза: „Дори и да не успея да вляза на лекцията, за мен ще бъде чест, ако просто мога да видя Учителя“, и настоя да дойде с нас. След като пристигнахме в Гуанджоу, аз и съпругата му влязохме вътре. Той, заедно с още над 500 души, които също нямаха билети, седна извън стадиона, за да слуша лекцията на Учителя, излъчвана по високоразговорители. На втория ден един практикуващ трябваше да си тръгне, за да свърши нещо спешно, и така той получи билета на този човек и успя да влезе.

По време на лекцията Учителя ни помоли да мислим за място в тялото си, където чувстваме дискомфорт. Ако нямахме оплаквания, можеше да си представим наши роднини,

които изпитват дискомфорт в някоя част от тялото си. Съпругът на колежката ми беше споменавал за гъщера си, учителка. Нейните гласни струни били увредени преди две години и тя не можела да говори. Проблемът ѝ бил неизлечим. По време на лекцията той си представил това некомфортно състояние в тялото на гъщера си.

Като се прибрал вкъщи, гъщера му съобщила: „Три дни след като ти и мама отидохте в Гуангжоу (денят, в който Учителя пречистил телата на практикуващите или на техни роднини), гласът ми се възстанови и започнах отново да говоря“.

Този ден аз мислех за сърцето си. Почувствах сякаш Учителя го сграбчи и ми стана много по-добре. Един студент с очила беше настанен в нашия хотел и ние му разказахме за лекцията. А той обясни, че при гумите на Учителя: „Виждали ли сте Буда или Дао да седят с цигара в уста?“ („Джуан Фалун“), си помислил, че никой Буда или Дао не би носил очила. Докато се прибирал в хотела, чул пукащ звук, който сякаш идвал от очилата му. Не му обърнал внимание, но когато пристигнал в хотела, открил, че те били счупени. В този момент осъзнал, че не е нужно повече да носи очила, затова ги свалил. Постепенно започнал да вижда без тях, все по-ясно и по-ясно.

Ден, който никога няма да забравя

От Фалун Дафа практикуващ в Китай

Четвърти януари 1995 година е ден, който никога няма да забравя. Фалун Дафа асоциацията насрочи годишна отчетна среща в залата на Министерството на вътрешните работи в Пекин. По-важното беше, че срещата беше последвана от конференция, на която щеше да бъде обявено излизането от печат на книгата на Ли Хонгджъ, „Джуан Фалун“. По време на церемонията Майстор Ли лично представи книгата си пред света.

Два дни по-рано на асистентските центрове в Пекин бяха раздадени билети за събитието. Учителя специално помоли част от тях да бъдат дадени на нови практикуващи, а не само на асистентите на местата за упражнения. Майстор Ли каза: „Искам да се срещна с новите ми ученици“. На 4 януари, след като свършихме работа и се нахранихме, двамата със съпрактикуващия Лао Мей отидохме с велосипедите си до залата на МВР, за да присъстваме на срещата. Усецах, че другите измерения бяха изпълнени с енергия.

Беше обикновена вечер, но същевременно и доста необичайна.

За пръв път присъствах на среща на Фалун Дафа практикуващи. Залата беше пълна. Плакатът над сцената ясно показваше темата на срещата. Масата беше покрита с бяла покривка и зад нея бяха наредени над 10 стола. Бяхме сериозни, защото всички знаехме, че Учителя щеше да дойде. Настроението в залата беше тържествено и благоговейно.

Уан Джуиен, ръководител на Пекинския клон на Фалун Дафа асоциацията, първо представи годишен отчет. След това обяви, че предстои издаването на книгата на Учителя – „Джуан Фалун“. Нещо повече, 500 екземпляра щяха да бъдат подарени на местни и чужди представители и на практикуващи. Докато слушах това, си мислех: „Кога ще мога да видя тази книга? Какво пише в нея?“. Освен това се радвах за онези, които щяха първи да се сдобият с нея.

Когато беше обявено, че Майстор Ли Хонгджъ ще изнесе лекция за новите практикуващи, хората в залата се въодушевиха. Избухнаха горещи и нестихващи ръкопляскания.

Видях Учителя да идва! Беше висок и се усмихваше. Помаха ни с ръце. Изпълнен със състрадание, той огледа залата, за да види всички практикуващи. Майстор Ли помаха дори към стоящите отзад и на втория етаж практикуващи, за да поздрави онези, които не го бяха виждали преди.

„Честита Нова година на всички!“ Този поздрав стопли сърцата ни като нежен бриз. Беше изпълнен със състрадание и дълбоко ни развълнува.

След това Учителя започна лекцията. Обясни ни принципите за самоусъвършенстване към високи нива. Помоли ни да протегнем ръце, за да почувстваме въртенето на Фалунна. Той ни обясни принципите на самоусъвършенстването с прости думи. Много от нас дълго време ги бяха търсили в чигонг системи на ниски нива и лекцията на Учителя разкри загадки, които ни бяха измъчвали години наред. Беше като слънчев лъч, който пробива облаците и ни показва пътя. Лекцията на Учителя ни пренесе в гигантския Космос и ние започнахме да разбираме дълбоките принципи на Вселената. Беше толкова необикновено и пленително. Присъствието на лекцията в тази зала изглеждаше по-ценно дори от че-

менето на книги в продължение на сто години! Учителя събщи, че днес излиза „Джуан Фалун“ и скоро ще имаме възможност да я прочетем. Той ни обясни, че когато получи Фа, човек ще гоиде да изучава принципите на самоусъвършенстването. Усъвършенствайки се според Дафа, човек ще постигне Съвършенство. Оттогава насетне се надявах, че ще мога скоро да получа Фа!

Така изслушах лекцията на Учителя. С уважение към Майстор Ли и копнеейки за Фа, всички практикуващи в залата слушаха внимателно. Лекцията продължи два часа, без никой да стане от мястото си.

По това време не осъзнавах колко важна е тази среща. Оттогава не съм имал възможност отново да срещна на живо нашия уважаван Учител. Разбира се, аз все още мога да видя Майстор Ли – на видеозаписите, когато изучавам Фа. Дори още по-често мога да го видя по свръхестествен начин.

Времето лети, изминаха толкова много години. Но този чудесен момент ще остане завинаги в сърцето ми. В дългото и мъчително пътуване той ме мотивираше да следвам усърдно Учителя през Фа коригирането.

През последвалите години на самоусъвършенстване стигнах до разбирането, че Фашъните* на Учителя са винаги до нас. Докато уважаваме Учителя и Фа, приемаме Фа като учител, имаме праведни мисли и извършваме праведни действия, чрез напътствията на Учителя ще станем Дафа практикуващи от периода на Фа коригирането. Книгата на Майстор Ли „Джуан Фалун“ съдържа Фа, който бях търсил. Тя е изключително ценна и принципите на Фа се проявяват във всичко. Със сърцата си ще стигнем до просветление.

* Фашън - „Тяло на закона“; тяло, изградено от гонг и Фа. - Бел. ред.

Лекцията на Учителя в Харбин бе незабравима

От Дафа практикуващ от град Харбин, Китай

За пръв път се докоснах до Фалун Дафа през юли 1993 година и имах късмета да присъствам лично на лекцията на Учителя в хокейната зала „Фейчи“ в Осми район на град Харбин, провинция Хъйлундзян. Научих за лекциите много късно, билетите вече бяха разпродадени. По план лекцията на Учителя трябваше да започне в 17:00 часа. Отидох до залата много преди началото. Щом стигнах до предната врата, една жена се приближи до мен и ме попита дали искам да си купя билет. Тя ми го продаде за 50 юана и направо ме заведе до мястото ми. По-късно разбрах, че жената беше служителка на стадиона. Мястото беше с добро разположение, точно където си почиваха хокеистите. Трябваше да чакам дълго след като седнах и си поговорих с жената. Тя бе купила билета за себе си, но ми сподели, че не е способна да живее според изискванията на Учителя, макар да знае, че Фалун Гонг е наистина добър. Помня името ѝ – Жу.

Имах благословията да получа място. Стадионът побра между четири и пет хиляди души, повечето от които идваха от други градове. Когато Учителя влезе и мина точно покрай мен, публиката пламенно ръкопляскаше. Той беше висок и добре сложен, облечен с риза с къс ръкав. Вървеше с лека походка към центъра на стадиона, съпроводен от горещите ръкопляскания на публиката. Трудно ми беше да повярвам, че е възможно да имам тази велика прегопределена връзка да срещна Учителя. Той стоеше точно пред мен, преподавайки закона на Вселената.

Докато слушах лекцията, лицето на Учителя ми изглеждаше като образа на Буда. По това време не разбирах добре Фа и горях от нетърпение да видя изобразиението на Буда по-ясно. Щом се опитах да го фокусирам, не виждах нищо, а когато се концентрирах само върху лекцията, образът на Буда се появяваше отново.

Учителя полагаше много грижи за практикуващите и изнесе специална лекция в Съюза на работниците в Харбин. Тъй като ние имахме много ограничено разбиране за Фа, той спря по средата на лекцията и помолу всеки да почувства въртенето на Фалуна върху ръката си.

За да помогне на практикуващите в Харбин да напреднат колкото се може по-бързо, Учителя уреди конференция за обмяна на опит с практикуващи от други градове на стадиона на Учителския университет в Харбин. Майстор Ли отиде там заедно с един практикуващ.

Веднъж след лекцията аз тихо наблюдавах Учителя. Той стоеше на не повече от половин метър от мен и слушаше споделяне на практикуващ. На живо Майстор Ли изглеждаше много по-млад, отколкото на снимки, и много мил. Не мислех за нищо в този момент, а просто стоях и гледах. Не можех да повярвам, че бях наистина толкова близо до него. След лекцията повечето практикуващи се разотидоха и аз също се приготвих да тръгна, но не успях да се сдържа и се обърнах още веднъж. В този момент забелязах, че и Учителя ме гледаше.

Следващите няколко пъти, когато го видях да излиза на стадиона, подобно на много други практикуващи, и аз ръкоплясках. Спомням си, че последния ден от лекцията онзи образ на Учителя като Буда се появи толкова ясно, като че ли на сцената беше поставена статуя на Буда. С този об-

раз Учителя започна да преподава лекцията. По-късно образът изчезна и мястото, на което стоеше той, заблестя със златна светлина. Гласът му беше единственият звук на стадиона. След края на лекциите много практикуващи поднесоха копринени знаменца, за да изразят благодарност и уважение. Учителя обяви, че в Харбин ще бъдат определени няколко места за упражненията, и назначи няколко асистенти да помагат на практикуващите.

Накрая Учителя завърши курса. Не мога да си спомня много от думите му, но дълбоко в сърцето си знам, че възможността да слушаш лекциите му лично е много рядка. Знам, че Учителя е велик и трябва да вярваме в него. Той каза на всички практикуващи на стадиона, че всички те имат дълбока предопределена връзка с него. Освен това когато практикуващите се изправят пред някакво изпитание, да си спомнят думите му:

„Когато е трудно да се понесе, можеш да го понесееш. Когато е невъзможно да бъде направено, можеш да го направиш“.

Накрая Учителя направи няколко жеста с ръце към една част на стадиона и после описа кръг с дясната си ръка към всички практикуващи.

Всеки път щом си спомня тези преживявания, те ми се струват още по-ценни: гласът на Учителя и изражението на лицето му, как понася всички трудности за съзнателните същества. Тези неща ме окуражават и вдъхновяват, те се превърнаха във вечен ценен момент, който ме придружава по светлия път на Фа коригирането.

Чудодейно лично преживяване при преподаването на Фалун Дафа в Ухан

От Дафа практикуващ от град Ухан

Страдах от няколко болести и бях претърпял множество операции. Имах неописуеми болки. След като лекарите в болницата не можаха да ме излекуват, практикувах няколко вида чигонг. Въпреки това проблемите ми продължаваха.

През март 1993 година Фалун Гонг стигна до град Ухан. Успях да си купя билет за десетдневен курс по Фалун Гонг от градската Чигонг асоциация. Цената му беше 50 юана за хора, посещаващи го за пръв път, и 25 юана за посещаващи предишни курсове. Обикновено половиндневен семинар на който и да било друг чигонг майстор би струвал 100 юана. След като изслушах първата лекция в залата на кметството, бях толкова заинтригуван от мъдрия и велик закон, преподаден от Учителя, че напълно забравих за моите „болести“. Сякаш бях търсил този велик закон от стотици хиляди години. Свърхестественото в ситуацията беше, че не бях видял Учителя да ме лекува и все пак всички болести, които вгорчаваха живота ми, внезапно изчезнаха. Все едно внезапно беше премахната верига, която силно ме е ограничавала. След лекцията, докато карах колелото си на път за вкъщи, усещах как сякаш някой ме буташе напред. Погледнах назад, но зад мен нямаше никой. Спомних си гумите на Учителя, че неговият Фашън ще ни предпазва, и това беше самата истина.

Радостта от моето леко и свободно от болести тяло ме подтикна да предприема нещо, за да предам великолепието на Фалун Дафа на повече хора с предопределени връзки.

По време на лекциите се случи друго забележително събитие. Тъй като всички чувствахме, че Фалун Дафа е много добър, аз и един друг практикуващ отидохме да купим звукозаписно устройство и ленти, за да запишем лекциите. Щом вторият ден от курса започна, натиснахме копчето за запис. Тогава някой ни каза, че Учителя не е разрешил правенето на звукозаписи. По онова време не бяхме достатъчно просветлени, затова продължихме да се занимаваме с нашия запис. Когато се прибрахме и извадихме лентата, открихме, че тя беше скъсана на много парчета. Всички ние бяхме шокирани.

По-късно Учителя участваше в радиопредаване и отговаряше на въпросите на слушатели по стопанската радиостанция на Чангзян. Попитахме го дали можем да запишем предаването. Майстор Ли се усмихна и каза „Да“.

Една моя позната имаше сериозен медицински проблем и беше прикована на легло. Веднъж роднините ѝ отишли на работа и оставили включено радиото, за да може тя да слуша. Майстор Ли помолил поредния пациент да се подпре с ръце на масата и да отпусне тялото си. Следвайки инструкциите на Учителя, моята позната се подпряла с ръце на скрина до леглото и също отпуснала цялото си тяло. Веднага след това успяла да стане от леглото и да се погрижи за себе си. Когато роднините ѝ се върнали у дома, били приятно изненадани. Много от тях впоследствие бяха започнали да се усъвършенстват във Фалун Дафа.

Видях Учителя в Ухан през 1993 година

От Дафа практикуващ в Ухан, Китай

През пролетта на 1993 година Учителя посети Ухан, за да изнесе лекции в залата на централното ниво на отдела за научни изследвания. Тъй като това беше първото му преподаване на Фалун Гонг в Ухан, той доведе трима свои ученици от Пекин и три дни лекува болестите на пациенти, за да даде възможност на повече хора да научат за Фалун Гонг. Броят на посетителите се увеличаваше с всеки изминал ден. Особено на третия ден потокът беше безкраен. Мнозина не искаха да си тръгват, докато не се стъмни. Хора с различни заболявания, особено със сложни и нелечими, бяха дошли от различни места. След проведеното от Учителя лечение всички те чудодейно бяха излекувани. Благодарение на тези събития мнозина осъзнаха тайнствеността на Фалун Дафа и великото милосърдие на Учителя.

Едно събитие ме впечатли особено много. Възрастна жена беше доведена в залата от съпруга си и от снаха си. Тя беше парализирана от няколко години и не можеше да се грижи за себе си. Те ѝ помогнаха да застане до Учителя. Тя се подпря на един стол, защото не можеше да стои стабилно. Учителя просто я погледна, без да движи ръцете си. Малко след това я помоли да се изправи. Отначало тя се страхуваше, но Учителя я окуражи и тя бързо се изправи. След това той я помоли да пристъпи напред. Тя се поколеба за кратко, но накрая с подкрепата на околните направи крачка напред. После уверено тръгна напред. По-късно я помолиха да изкачи стълбите, но тя не посмя да го направи. Учителя я подкани: „Изкачи се, всичко е наред“, и тогава тя изкачи стълбите.

След лекцията дори вървя без чужда помощ до дома си. Когато излязох от залата, я видях сама да се разхожда наоколо. Попитах я защо не е останала вкъщи да си почива. Тя ми отговори: „Не знам защо. Просто искам да ходя. След като се прибрах вкъщи, все още имах желание да продължа да ходя. Вървях напред-назад из дома си и след това се озовах тук. Не съм се движила така от много години. Толкова съм щастлива!“.

Има друг случай, който никога няма да забравя. Този конкретен курс беше десетдневен. Учителя отделяше по повече от час и половина всеки ден, за да преподава Фа, и след това ни учеше на упражненията. Веднъж, след като лекцията започна, мъж на около 40 години искаше да влезе без билет. Обслужващият персонал го спря и му обясни, че трябва да има билет, за да влезе в залата. Той не ги послуша, а вместо това започна да се кара с тях: „Дойдох, за да го предизвикам (Учителя). Моят учител е над стогодишен, но изглежда много млад“. Изрече и много нецензурни думи. По-късно през деня Учителя научи за тази случка и позволи на мъжа да влезе. След като изслуша лекцията на Учителя, той много тихо си тръгна. Отиде при персонала и се извини: „Няма повече да причинявам неприятности. Той е истински учител“.

Всеки път, когато си припомня щастливите дни, в които имах късмета да слушам лекциите на Учителя, изпитвам дълбоко уважение и благодарност към него. Заради всяко чудо, лично преживяно от мен, осъзнах великото и състрадателно спасение, което предлага Учителя. Чрез тези чудеса вярата ми в него и Дафа стана още по-непоколебима.

Когато Учителя пречисти тялото на един практикуващ

От практикуващ от град Далиян

Учителя дойде в Далиян на 27 март 1994 година, за да преподава Фа лекции за пръв път. Пред лекционната зала видяхме жена на около 50 години. Трудно ѝ беше да върви сама, затова съпругът ѝ я внесе в залата на гръб. Тя седна на първия ред в плетен стол, който си бяха донесли, и с това привлече вниманието на много практикуващи.

От разговора с нея научихме, че е научен сътрудник. Бе претърпяла сериозна операция на шиен прешлен през 1991 година и е била в състояние да се върне на работа едва две години по-късно. Скоро след това, по време на една командировка, се простудила и се разболяла тежко. Опитала различни лечения, но нищо не помогнало. Тогава един практикуващ, който бил присъствал на лекциите на Учителя, ѝ разказал за Фалун Гонг и ѝ препоръчал да прочете книгата „Фалун Гонг“. Казал ѝ и че Учителя скоро ще дойде в Далиян, за да изнесе лекции. Тя прочела книгата и добила някаква представа за Фалун Гонг, затова си купила билет и дошла на курса.

Учителя я беше видял преди началото на лекцията. Той помоли няколко практикуващи, които му асистираха на семинара, и няколко членове на екипа на Чигонг асоциацията на Далиян да я убедят да върне билета си и да си тръгне. Съпругът ѝ отиде да говори с него. Майстор Ли му каза, че няма да лекува болестите на никого. Съпругът ѝ отговори: „Ние не сме тук, за да бъдем излекувани. Прочетохме вашата книга и слушахме аудиозаписите на вашите лекции преди две седмици. Ние сме тук, за да се усъвършенстваме“. Учителя се усмих-

на: „Този практикуващ има добро просветлително качество“. След това Майстор Ли отиде да се срещне с жената.

Когато Учителя дойде до нея, тя се изправи. Той я помоли да седне и я потупа два пъти по врата и главата. След това пречисти рамото ѝ и я помоли да се движи. Когато тя стигна до центъра на залата, Учителя я помоли да спре. Тогава пречисти краката ѝ и я подкани: „Добре! Сега отново опитай да ходиш“.

Тя се разходи напред-назад. Много практикуващи се изправиха и ѝ ръкопляскаха.

След лекцията жената почувствала краката си много леки. Излязла от залата сама и се прибрала до дома си с автобус. По-късно тя можела не само да ходи без чужда помощ, но и сама да се изкачва и да слиза по стълби. Вече нямало нужда някой да я носи. Това беше истинско чудо. Учителя беше пречистил тялото на тази истинска практикуваща.

От посещенията на лекциите и от собствените си преживявания тя бе стигнала до разбирането, че Дафа е наистина великолепен и свръхестествен. Бе решила да се самоусъвършенства усърдно и непоколебимо във Фалун Дафа. За да благодарят на Учителя, че я е спасил, тя и нейният съпруг направиха красив банер с надпис „Фалун Гонг е скъпоценна наука“. След края на курса показаха банера на Учителя.

Да оставиш праведно завещание: Спомени на практикуващ за ранните години на Фалун Дафа в Китай

*От Юан Лу, Фалун Гонг практикуващ
от Североизточен Китай*

През пролетта на 1992 година в Североизточен Китай се появи необикновена и великолепна практика, наречена Фалун Гонг. Той приличаше на бляскава перла, която със заслепяващата си яркост разпиляваше праха, утаил се в съзнанията на хората, и разясняваше пътя за самоусъвършенстване. За да разпространи Фалун Гонг и да спаси всички същества, основателят му г-н Ли Хонгджъ, напусна дома си. Посети Пекин, Шангун, Тайюан и други места, където провеждаше лекции, за да разпространява Фа и да преподава практиката.

Тъй като все повече и повече хора идваха да изучават Фалун Гонг, а нямаше официално издадена книга, Учителя написа „Фалун Гонг в Китай“. Понеже Майстор Ли нямаше средства, за да плати разходите по издаването, той взе назаем 8000 юана, за да издаде книгата. Първите екземпляри бяха разпространени и разпродадени във всички местни книжарници. Ако на хората им беше предопределено да учат практиката, а нямаха пари да си купят книгата, Учителя им даваше безплатен екземпляр. След като всички книги бяха продадени, не останаха достатъчно средства, за да се изплати сумата, взета назаем за издаването. В началото на Учителя му беше много трудно да разпространява практиката. Майстор Ли настоя таксите за курсовете му да бъдат възможно най-ниски. Беше невъзможно да се предлагат без-

платни курсове, тъй като трябваше да се наеме лекционна зала и да се плати такса за обслужването на организацията, домакин на събитието. След като се покриеха различните разходи, оставаха много малко пари. Колкото и малко да бяха, Учителя не вземаше и стотинка от тях. Той искаше те да се съхраняват от практикуващ от всеки асистентски център в различните региони. Учителя ясно подчерта, че те представляват отгадеността на практикуващите и тяхната подкрепа за Фалун Гонг. Ето защо средствата можеха да се използват единствено за развитието на Фалун Гонг. Например веднъж дъщерята на Учителя се нуждаеше от пари, за да се запише на някакви курсове. Беше края на месеца и на семейството не му бяха останали средства. Съпругата на Учителя зае пет юана от него. Когато тя получи заплатата си, той поиска обратно петте юана с думите: „Това са пари на Дафа. Тези специални средства могат да се използват единствено за тази конкретна цел“.

Учителя живееше много скромен живот в обикновена сграда, която през зимата нямаше отопление. Единственото електрическо устройство беше телевизорът и всички мебели бяха в старомоден стил от 80-те години. Учителя беше строг с дъщеря си и ѝ даваше само по 100 юана месечно за ежедневни разходи, включително за училищните такси. Едно лято съпругата му заведе дъщеря им до Пекин, за да се срещнат с Майстор Ли. Той купи на дъщеря си чифт обувки, които струваха само 2 юана. Жизненият стандарт на семейството на Учителя беше сред най-ниските дори за град Чанчун.

Където и да отидеше, Учителя винаги ни учеше чрез собственото си поведение, беше за пример на учениците си. В края на 1994 година Майстор Ли завърши преподаването в Китай и в началото на 1995 година замина да разпространява практиката зад граница. Сега Дафа е широко разпространен

в над 60 държави и навсякъде носи ползи на хората.

В началото на лятото на 1995 година Учителя похарчи всички пари, останали от изнасянето на лекции в Китай, за да направи видеозаписи и да ги разпредели на всички асистентски центрове в страната. Целият комплект съдържаше пет видеоленти и беше с продължителност 900 минути. По онова време в Китай имаше почти хиляда асистентски центъра, които използваха тези записи, за да разпространяват практиката. Само в рамките на няколко години над 100 милиона души започнаха да практикуват Фалун Гонг и имаха полза от него. Телата им оздравяваха, а моралът им ставаше по-висок. Това помогна за подобряването на характера и духовността на човешката цивилизация. Приносът на Учителя за достойнството и добродетелта в Китай, на всички хора и на цялото човечество не може да се опише с думи. Той е безграничен и огромен!

През пролетта на 1992 година Учителя започна да разпространява Фа и да преподава упражненията из цялата страна. Всеки път, когато изнасяше лекция, той неуморно и искрено учеше практикуващите на следните принципи: „Усъвършенстването във Фалун Гонг е ориентирано директно към съзнанието на човек“, ние развиваме „Джън, Шан, Жен“ (Истинност, Доброта, Търпение) едновременно; самоусъвършенстващите се трябва да се интересуват по-малко от „репутация, материални интереси и чин“, за да преобразуват добродетелта в гонг и да продължат истински да се усъвършенстват и да поддържат своя шиншин“. Фалун Гонг притежава огромна сила и гонгът на самоусъвършенстващите се расте много бързо. Учителя дава възможност на всеки практикуващ да се усъвършенства – безценно богатство, което не може да се купи, независимо колко пари сте готови да платите! Заради това Фалун Гонг привлича

безброй хора с предопределени връзки да се присъединят към практиката за самоусъвършенстване. Аз съм един от тях; видях и чух много истински чудеса. Станах свидетел на редица трогателни случки и видях с очите си как чудоейно-то лечение на Учителя даде втори живот на много тежко болни практикуващи. Никога няма да забравя тези събития.

Не беше лесно, когато Учителя започна да преподава Фа и упражненията, защото повечето присъстващи на курсовете бяха болни и бяха дошли, за да бъдат излекувани заболяванията им. По време на лекциите те не разбираха много от Фа принципите, които преподаваше Учителя, но чувстваха, че учението е добро и разумно. При всяка лекция телата на практикуващите претърпяваха огромни промени. Те се чувстваха освободени от заболяванията си и имаха голяма полза. Поради това, независимо къде преподаваше, много хора следваха Учителя и слушаха лекциите му отново и отново. Едва когато най-сетне разбираха Фа принципите, които Учителя преподаваше, те истински започваха да се усъвършенстват и преминаваха отвъд първоначалните си стремежи за лечение и укрепване на тялото.

Един мой роднина живееше в град Чанчун в същия район, в който живееше и Учителя. През лятото на 1992 година той получи чревна адхезия и трябваше да бъде приет в болница. Докторът каза, че ще бъде много трудно да го излекува с хирургична намеса, защото той вече два пъти беше опериран. Лекарствата не помагаша и му оставаше само да чака смъртта си. Членовете на семейството му бяха много разтревожени и търсеха лечение навсякъде. Един Фалун Гонг практикуващ, колега на моя роднина, му каза: „Има един чигонг майстор в Чанчун. Майстор Ли изнася лекции, преподава Фа и упражнения. По време на лекциите много практикуващи, страдащи от сериозни и сложни, дори безнадеждни заболявания, напъл-

но се възстановиха, след като телата им бяха настроени и пречистени от Майстор Ли. Сега завърши четвъртият курс и след два дни той заминава за Пекин“. Моят роднина помоли колегата си да отправи молба към Учителя да го излекува. Практикуващият обяснил ситуацията на Майстор Ли и той се съгласил да приеме пациента в дома си.

Семейството на роднината ми го закарало с такси до дома на Учителя. Майстор Ли бил много гостоприемен. Докато говорел на пациента, отворил прозореца и доближил с ръка мястото на заболяването му. След това сграбчил съществото, което причинявало болестта, и го изхвърлил през прозореца. После Учителя донесъл чиния с плодове и дал на пациента да яде банани. Болният отказал: „Не смея да ги изям. Не съм ял нищо от седем дни“. Практикуващият веднага се намесил: „Учителя иска да ядеш, затова просто го направи. Не се притеснявай“. След като пациентът изял няколко банана, не почувствал никаква болка. Изял още няколко и все още не изпитвал болка. В този момент съпругата на роднината ми разбрала какво е станало и коленичила, за да благодари на Учителя, че е спасил живота на мъжа ѝ. Майстор Ли помогнал на жената да се изправи. Роднината ми опитал да даде някакви пари, за да изрази благодарността си. Майстор Ли отказал: „Не искам дори стотинка. Просто се прибери вкъщи и практикувай!“. След като се върнал у дома, моят роднина можел да яде и пие нормално, а също и да върви и да кара колелото си. От благодарност цялото семейство посети петия курс, който Учителя проведе в град Чанчун. След лекциите роднината ми преживя големи промени в тялото и съзнанието си и разбирането му за света също се промени. Впоследствие той се посвети на това да асистира на Учителя в разпространяването на Дафа и спасяването на повече предопределени хора. По своя инициатива изпрати Дафа книги в

родния си град и помогна на мнозина да научат за Фалун Дафа. Той практикува Фалун Дафа и безрезервно вярва в Учителя, следвайки го по пътя на самоусъвършенстването.

През юни 1993 година Учителя проведе шестата серия лекции в град Чанчун. Мой роднина взел със себе си по-малката си сестра от друг град, за да посети курса. Тя страдала от сърдечни проблеми и ѝ било много трудно да се движи. Практикуващият, работещ на същото място, където и моят роднина, обрисувал на Майстор Ли състоянието ѝ. В деня преди курса Учителя дошъл в дома на роднината ми с такси и настроил и пречистил тялото ѝ, след което тя можела да ходи без затруднения. Лечението на нейния проблем в болница би струвало над 100 000 юана, а Учителя я излекувал, без да поиска нищо в замяна. Семейството на роднината ми било скептично. Учителя казал с усмивка: „Ако не вярвате, вървете в болницата, за да проверите!“. С благоговение и признателност към него, семейството ѝ я завело в болницата за преглед. От там им казали, че нейното заболяване е излекувано и всичко с нея е наред. Тогава моят роднина довел по-малката си сестра на курса на Учителя. След 10 дни лекции всичките ѝ заболявания изчезнали. Когато се прибрала у дома, тя можела сама да се грижи за себе си и да се справя с обикновената домакинска работа. Спестила 100 000 юана и чудодейно оздравяла, без да ѝ останат каквито и да било болки. Виждайки това, нейните приятели похвалили Фалун Гонг: „Фалун Гонг е толкова чудодеен!“. Всички проявили интерес към лекциите на Учителя и към практиката Фалун Дафа. Беше точно както казва Майстор Ли: „Непременно ще има изключителни хора. Тези, които наистина имат предопределена връзка и могат да се просветлят, ще дойдат един след друг, влизайки в Дао и получавайки Фа“. („Просветление“, „Есенции за усърден напредък“.)

В края на 1992 и началото на 1993 година Учителя участва в Източното здравно изложение в Пекин. Тогава доброволно настрои и пречисти телата на хора с предопределени връзки. Правейки това, той разпространи Фалун Гонг в обществото.

На Източното здравно изложение в Пекин през 1993 година майстор Ли Хонгжъ получава най-високото отличие – „Принос в разширяване границите на науката“, както и „Специалната златна награда“. Освен това е обявен за „Най-приветстван чигонг майстор“. На изложението Майстор Ли получи повече награди от всеки друг.

По време на изложението Учителя направи и много чудеса. Когато мой роднина разбра, че Учителя участва в него, дойде в Пекин със свои приятели, включително и свой съсед, който страдаше от рак. Той не можеше да ходи и трябваше да бъде донесен от семейството си. След като беше настроен и пречистен от Учителя, веднага си възвърна способността да върви. Друг пример беше Сун Баорон, жена от Пекин, осакатена в автобусна катастрофа. Тя лежала в болница цяла година. Семейството ѝ я донесе на изложението на гръб. След като беше настроена от Учителя, тя като по чудо се изправи и отново можеше да ходи. Оттогава, без значение къде провеждаше курсове Учителя, тя го

следваше и слушаше лекциите му. Когато той проведе седмата серия лекции в град Чанчун, аз я видях в добро здраве и сякаш подмладена. Друг практикуващ на около тридесет години беше с превит гръб под прав ъгъл. След като Учителя го настрои на място, мъжът бавно се изправи с пукащ звук от гръбнака му и изглеждаше като всеки друг човек. Мощността на Фа и гонг силата на Майстор Ли са несравнимо чудотворни. По време на изложението той излекува много пациенти, страдащи от нелечими, тежки и сложни заболявания. Той беше приет много добре. Майстор Ли гари всички приходи от втората си лекция на китайската фондация „Джуаней Йонгвей“ – организация, управлявана от Министерството на обществената сигурност. Тя награждава хора със съвест и висок морал, които доброволно се борят с престъпността.

На 27 декември 1993 година китайската фондация Jiānyuì Yōngwēi връчва почетна грамота на Учителя Ли Хонгджъ

Десет години изминаха като миг. Нещата, които преживях, остават свежи в паметта ми. Учителя спасяваше съзнателни същества със състрадание и защитаваше всички хора с предопределени връзки. Майстор Ли направи толкова много неща за нас и все пак не пожела никаква отплата, ос-

вен практикуващите да имат сърца за самоусъвършенстване. Въпреки че се сблъскахме с големи трудности по пътя на самоусъвършенстването, те не могат да разклатят нашето решение да следваме Учителя. Вярата ни расте уверено и непоколебимо.

През 1994 година имах щастието да се докосна за пръв път до практиката Фалун Дафа. Посетих седмата серия лекции на Учителя в град Чанчун, провинция Дзилин. Присъстваха повече от три хиляди души. Поради големия брой посетители лекциите бяха разделени на дневни и нощни, продължаващи общо десет дни.

През първия ден отидохме на мястото с тролейбус. Той спря по средата на пътя, затова всички трябваше да слезем и да вървим пеш. Лекцията се провеждаше в лекционната зала на университета „Дзилин“, на около 3 километра оттам. Нямахме много време за губене. Тъй като всички мислехме, че ще закъснеем, ускорихме крачка. Един от нас имаше прищипан нерв в гръбначния стълб. Той живееше в Чанчун повече от месец и до момента беше похарчил над хиляда юана. Толкова много средства бяха вложени и все пак не беше излекуван в болницата. Той беше чул за лекцията на Учителя и гойде с нас. Говоря ви за истинско чудо! Дори с тормозещата го болка този пациент успяваше да върви със същата скорост като другите. Скоро след главоболието изчезнаха и другите му симптоми. До момента, в който пристигна на курса, нямаше никакви симптоми. Той се движеше – Учителя му беше помогнал, като пречисти тялото му. След десетте лекции той беше напълно здрав.

По онова време след всеки курс възхитените ученици се събираха около Учителя. Майстор Ли притежаваше изключителна енергия. Той носеше сив костюм и бяла риза и из-

глеждаше много млад. Учителя винаги се усмихваше любезно, когато разговаряше със свои ученици. След края на всяка лекция ние не искахме да си тръгваме. Искахме да останем близо до него малко по-дълго, да го гледаме още малко. Всеки път преди да напуснем района на залата чакахме, докато Учителя се качи в колата си.

На 1 май преди обяд домакините предагоха молбата на учениците да си направят групова снимка с Учителя. Той се съгласи. Всеки ученик застана заедно с другите ученици от същия район. Тогава Учителя си направи снимка с всяка група. Когато дойде ред на групата от региона на река Бин, един около 60-годишен ученик седеше на дървен стол на първия ред. Цялата му коса беше бяла. Учителя дойде до него и го попита защо е седнал. Той отговори, че не може да стои стабилно изправен. Учителя го помоли да застане на последния ред. Когато фотосесията приключи, Майстор Ли отиде при ученика, стисна ръката му и му каза да захвърли бастуна си. Въпреки че той все още не го знаеше, жена му вече беше изхвърлила бастуна му. Тогава Учителя го подкани да тръгне напред. Като малко дете той правеше стъпка след стъпка. Вървеше в кръг из залата с усмивка на лице. От този ден нататък не се нуждаеше от бастуна си, за да ходи. Той вървя пеш до лекционната зала и след това можеше сам да се грижи за себе си.

Такива неща се случваха често.

Учителя каза: „Мисля, че тези, които лично могат да слушат лекциите ми, честно казано... в бъдеще ще осъзнаете, че този период е изключително ценен“. („Джуан Фалун“)

Действително тези свръхестествени преживявания показват великото състрадание, мъдростта и търпеливото

божествено сърце на нашия Учител. Благодарение на тях аз бях мотивиран да се усъвършенствам още по-усърдно, да извървя всяка стъпка от пътя си добре и да изпълня древните си обети.

Спомен за лекциите на Учителя в Ухан, Китай

Учителя посети Ухан три пъти, след като представи Фалун Гонг пред обществеността през 1992 година и проведе там пет деветдневни серии лекции. Много местни практикуващи имаха щастието да присъстват на Фа лекциите. Когато практикуващите си припомнят този период от време, те се чувстват щастливи, специални и възхитени. Споделиха тези преживявания. Надяваме се, че повече практикуващи ще споделят преживяванията си, за да покажат величието на нашия Учител и на Фалун Дафа.

Когато Майстор Ли гоиде в Ухан, за да изнесе лекции за втори път, Джан говеде внука си, който беше само на няколко годинки. Той беше кривоглед и изглеждаше странно. Беше много срамежлив и не говореше много. Преди да тръгнат от вкъщи, баба Джан му каза да се гържи възпитано, ако срещне Учителя. Наближавайки залата, в която щяха да се проведат лекциите, момчето внезапно се отскубна от ръката на баба си и се затича натам. В този момент Учителя тъкмо слизаше от колата си. Момчето се приближи до него и го поздравя с думите: „Дядо Ли“. Учителя му се усмихна и го потупа по главата. Оттогава кривогледството на момчето изчезна. Отвори се и Небесното му око. Момчето се превърна в много благороден практикуващ.

Една жена на около 70 години имаше гърбица. Тя страдаше толкова много, че понякога не искаше да живее повече. Жената уреди присъствието си на Фа лекциите, надявайки се да успее да измоли от Учителя да излекува гърба ѝ. След това в лекцията си Майстор Ли каза:

„Някои хора изпитваха много силен дискомфорт и стояха неподвижно по местата си, чакайки ме да сляза от подиума, за да ги лекувам. Не бих го направил“. („Джуан Фалун“.)

Като чу това, жената беше разочарована. Все пак продължи да посещава лекциите и да прави упражненията. Постепенно се раздели с привързаността към болестното си състояние. Един ден, преди лекционната серия да завърши, тя отиде в парка заедно с други практикуващи, за да прави упражненията. Внезапно изпита в гърба си толкова остра болка, че загуби съзнание. Другите практикуващи я занесоха до дома ѝ. Тя легнала в леглото си и скоро след това видяла Фашън на Учителя, последван от друг практикуващ, да влиза в стаята ѝ. Майстор Ли помолил практикуващия да я обърне по корем. Сетне забелязала Фашънът на Учителя да настройва тялото ѝ. След болка и пращане разместваният ѝ гръбнак се оправил и тя се почувствала лека и отпочинала. На следващия ден отишла в парка да прави упражнения и другите практикуващи опипали гърба ѝ и открили, че гърбицата ѝ изчезнала. Оттогава гърбът ѝ е изправен и тя вече не изпитва никаква болка.

По време на лекциите на Учителя в Ухан той взе няколко практикуващи със себе си и заедно посетихме храма „Гуилюан“ в Ханян, град Ухан. Вътре в храма Учителя беше зает с прогонването на зли същества в други измерения – лисици, духове и змии. Тогава едно дете, дошло с някой от практику-

ващите, видя с Небесното си око, че храмът е пълен с монаси, които на колене се кланяха на Учителя. След като изучавахме Фа, ние осъзнахме, че той е спасил всички тези монаси.

Практикуващият Фан Юн (псевдоним) от Ухан придружавал Учителя на много места. Един ден те отишли до планината Удан в провинция Хубей. Щом колата им стигнала подножието, Фан Юн видял богове над планината. Всички Божества били блестящи и златни, облечени в древни облекла, всяко със златен шлем и златни доспехи. Голям Буда стоял най-отпред и всички отправили един и същ жест към Учителя. Когато Фан Юн попитал какво означава този жест, Майстор Ли му отговорил, че това е израз на гостоприемство.

Фан Юн придружил Учителя и до Лешан в провинция Съчуан. Когато лодката им приближавала Великана Буда в Лешан, Фан Юн и един друг практикуващ го видели да плаче. Фан Юн казал: „Учителю, когато ви видя, той заплака“. Щом лодката отминала Великана Буда обаче Учителя отвърнал: „Млади Фан, ела и погледни“. Фан Юн се обърнал и видял, че той се усмихва. Друг практикуващ попитал Учителя: „Защо плачеше Великана Буда?“. Той обяснил: „Великана Буда ми разказа, че днес хората по света вече не уважават Буда“. Великана Буда в Лешан се е превърнал в атракция за туристите и хората се качват върху статуята. Той се тревожеше за тези хора. По-късно практикуващи осъзнаха, че Великана Буда се усмихнал, понеже видял, че Учителя Ли разпространява Фа по света, значи има надежда човечеството да бъде спасено.

Когато Майстор Ли преподаваше лекции в Ухан, един практикуващ и семейството му отишли до планината Удан заедно с него. По пътя дотам едногодишната гъщеря на този практикуващ се чувствала ужасно. Тя плачела и повръщала. Учителя взел бебето на ръце. То незабавно спряло да

плаче и да повръща. Бебето изглежда се почувствало добре и дори се усмихнало. Учителя обаче повърнал. Практикуващият осъзнал, че той поел всичката карма на бебето.

През 1994 година една практикуваща от Ухан с помощта на практикуващ от Пекин, когото не познавала лично, отишла до Харбин, за да присъства на Фа лекция. Тя взела със себе си детето си, което страдало от камъни в бъбреците. По пътя отседнали в един хотел. Детето заспало, но на практикуващата не ѝ се спяло. Започнала да чете „Джуан Фалун“ на мъжделивата светлина, процеждаща се от прозорците. Детето бавно вдигнало двете си ръце, сякаш правело второто упражнение – „Обхващане на Колелото пред главата“. Практикуващата не била изненадана и изглежда се просветлила за нещо. След първата лекция в Харбин детето я задърпало за ръката: „Нека да отидем да видим Учителя“, и те се запътили към сцената. Докато Учителя минавал покрай тях, практикуващите пляскали с ръце и детето се усмихвало, подскачало и също пляскало с ръце. Учителя му се усмихнал. Върнали се в хотела с автобус. Детето внезапно изкрещяло от болка: „Мамо, кракът ми се схвана и много ме заболя. Не мога да стоя повече“. И то понечило да клекне, затова практикуващата трябвало да го вдигне. След известно време всички симптоми на детето изчезнали. На следващия ден по време на лекцията Учителя казал:

„След лекцията вчера много от вас почувстваха цялото си тяло леко. Въпреки това малцина със сериозни заболявания почувстваха дискомфорт“. („Джуан Фалун“.)

Тогава тя осъзнала, че симптомите на детето ѝ от предния ден всъщност били елиминирани на карма. След лекцията тежките му заболявания били излекувани.

Много случки от Фа лекциите на Учителя в Ухан вдъхновяват практикуващите да бъдат по-усърдни по пътя си за утвърждаването на Фа. Ние трябва да правим добре трите неща, които Майстор Ли иска от нас, и да живеем според очакванията да постигнем безграничното състрадание и безкрайното милосърдие на Учителя.

Практикуващи от Пекин си спомнят случки от преподаването на Фа

Много практикуващи в Пекин имаха щастието да присъстват на курса по Фалун Дафа на Учителя Ли Хонгджъ. Докато го посещаваха, телата и съзнанията на всички бяха пречистени. По време на курса чухме много истории за Учителя. Някои от тях звучаха като легенди, но всички са истински. Осъзнахме, че ние наистина нямаме представа колко трудности е преодолял Учителя и през колко изпитания е преминал, за да ни спаси. Не можем просто да кажем „Благодаря“ за такова велико милосърдие. Трябва да дадем всичко от себе си, за да се справяме добре по пътя на усъвършенстването си, да постигнем стандарта и да се изпълним с доброта. Това е най-голямата благодарност, която можем да предложим на Учителя.

1) В търсене на истински майстор на високо ниво

Това се случило през 1992 година. Възрастна жена, която живеела в област Гуан, провинция Шангун, практикувала някои даоистки методи за самоусъвършенстване. Искала да следва истински майстор от високо ниво, за да стане някога самата тя чигонг майстор. Обикаляла навсякъде, търсейки

учител, и един ден някой я представил на г-н Ли Хонгджъ. Тя го поканила да изнесе курс по Фалун Дафа.

Учителя винаги е бил пестелив. След пристигането си той на два пъти сменил хотела си, търсейки по-евтино място. След това попитал дали може да отседне в дома на някой ученик. Възрастната жена го поканила да се настану при нея, тъй като имала свободна стая в къщата си.

Тя си представяла, че учител от високо ниво би трябвало да е по-възрастен. Затова била изненадана, че Учителя Ли бил само на около четиридесет години, а на външен вид изглеждал на двадесет. Тя изпитвала съмнения в Учителя. Приготвила няколко ястия за вечеря, включително месни и вегетариански. Мислела си: „Ако той изяде само зеленчуците, но не и месото, тогава може наистина да е учител от високо ниво. В противен случай няма как да е такъв“. Когато видяла, че този учител яде всичко, възрастната жена се усъмнила още повече в него. Сърцето ѝ се свило.

След като изслушала първата лекция, жената почувствала, че това, което преподава Учителя, е много неразбираемо. В края на курса тя му казала: „Млади човече! Не говори на толкова високо ниво. Винаги съществуват още по-висши същества и още по-висши измерения! По-висшите същества те слушат!“. Учителя не отговорил нищо и просто се усмихнал.

Във втората лекция той започнал да говори за Небесното око и възрастната жена почувствала, че лекцията е още по-неразбираема. Тя си помислила: „Няма смисъл дори да се опитвам да му кажа нещо!“, и просто запазила мълчание. След като изслушала всичките девет лекции обаче, тя разбрала всичко. Възрастната жена осъзнала, че използвала критерии на ниско ниво, за да прецени Учителя, и че Фалун Дафа

учи хората да усъвършенстват съзнанието и характера си. Ключът към самоусъвършенстването е да се освободиш от привързаностите си, без да пропуснеш нито една от тях. Разбрала, и че Учителя е истински майстор от високо ниво и Фалун Дафа наистина е практика за самоусъвършенстване на високо ниво.

2) Учителя спасява самоусъвършенстващ се на високо ниво

Една жена, която посетила курса, проведен в област Гуан, имала дъщеря на име Сяюлей. Тя била хубаво и добросърдечно дете, но ниско интелигентно. В деня на завършване на курса майка ѝ я накарала да се сбозува с Учителя. Тя му казала: „Моят Учител се намира в ледено езеро“. Никой не знаел какво имало предвид детето и всички помислили, че това са просто небивалици.

Учителя отишъл да посети храма Линин заедно с няколко придружители. Когато пътували натам, той направил някакво движение с ръце към медитиращ даоист, облечен в лилава роба, появил се край пътя, с развяна от вятъра дълга бяла коса. Майката на Сяюлей си помислила, че той е там, за да ги поздрави. Учителя възразил: „Той не е тук, за да ни приветства. Аз спасих учителя на Сяюлей. Той не беше в ледено езеро, а в леден дворец“. Тогава хората разбрали, че момичето не е обикновено дете.

На път за дома Сяюлей казала на майка си: „Мамо, мамо, ти си моето съкровище, мамо“.

3) Джудже носи вода на Учителя

Когато Учителя и асистентите му се заузкачвали по хълма, една жена внезапно се приближила до тях. Тя била с бяла кърпа на главата си и носела стомна с вода. Просто

следвала групата, но не казвала нито дума. Асистентите я попитали дали не е продавачка на вода. Тя не им отговорила. Те поускали да ѝ помогнат, но жената не давала на никого друго да пие от водата, освен на Учителя. Тя просто ги следвала, докато вървели по пътеката. След като слезли от хълма, жената внезапно изчезнала. Учителя казал на всички, че тя била джуджето на този хълм.

4) Мъж научава за сериозен конфликт, след като Учителя го потупва само веднъж

През 1993 година жената на един ученик от Пекин искала да се разведе с него, защото той практикувал Фалун Гонг. Веднъж той и Учителя се хранили заедно. Практикуващият навел глава и се замислил: „Как да се справя със ситуацията, ако се разведе заради това, че практикувам Фалун Гонг?“. Докато размишлявал, Учителя дошъл до него и го потупал веднъж по рамото. Той веднага разбрал всичко и внезапно получил просветление.

По-късно Учителя каза в лекцията си: „Някои двойки почти стигат до развод заради разногласия относно чигонг практиката. Много хора не са се замисляли защо възниква тази ситуация. Ако попитате по-късно брачния си партньор: „Защо се разстройваш толкова, когато практикувам чигонг?“, той няма да може да го обясни и да се обоснове: „Наистина, защо се ядосах и разгневих толкова в този момент?“. Какво се случва в действителност? Докато човек практикува чигонг, неговата карма трябва да бъде преобразувана. Няма да спечелите, без да загубите, и това, което губите, са лоши неща. Трябва да правите жертви“ („Преобразуване на кармата“, „Джуан Фалун“).

5) Жена успява да се излекува, след като спира да търси лек за „болестта“ си

Една практикуваща посетила тринадесетия курс, проведен в Пекин. Там Учителя казал на всички, че Фалун Гонг не е за лечение на болести.

Въпреки това обаче тази практикуваща посетила курса с намерение да излекува болестта си. Когато в миналото практикувала друга чигонг практика, тя била обсебена от змия, но не казала това на Учителя. Не се освободила от мисълта за излекуване на заболяването си. Когато курсът завършил, не помръднала от мястото си и си мислела: „Аз просто ще си седя тук и няма да си тръгвам. Ще видя дали ти (Учителю) можеш да излекуваш болестта ми или не“. Смятала, че ако направи това, Учителя ще гоиде да я попита за болестта ѝ. Той обаче не ѝ обърнал никакво внимание и си тръгнал.

На следващия ден в лекцията Учителя казал: „Някои хора изпитваха много силен дискомфорт и стояха неподвижно по местата си, чакайки ме да сляза от подиума, за да ги лекувам. Не бих го направил. Ако не можете да преминете дори този тест, как ще се усъвършенствате в бъдеще, когато се натъкнете на множество големи изпитания?“ (*„Въпросът за преследването на разни неща“, „Джуан Фалун“*)

Освен това обяснил, че е способен да пречисти телата на практикуващите от всички лоши неща.

По-късно тя постепенно разбрала някои от принципите, преподадени от Учителя. Казала си: „Не искам да имам това лошо нещо (змийско обладаване)“. Учителя не направил нищо явно, за да я излекува, но въпреки това болестта ѝ изчезнала.

6) „Той е деформирал Фалуна си“

В края на 1993 година Джан Лийин посетила курс на Учителя, проведен в лекционната зала на Военна артилерийска база номер 2 в Пекин. До нея седнал млад мъж. Щом я видял, мъжът ѝ казал, че кракът ѝ е претърпял хирургическа намеса в миналото. Тя била изненадана, защото това била само малка операция, направена преди много години. А и тя носела много дебели панталони, така че как би могъл той да разбере? Когато го попитала, той ѝ казал, че неговото Небесно око било отворено чрез практикуването на дзю дзю чигонг.

По време на курса младият мъж често ѝ казвал: „Този Учител е изключителен! Заг него светят десетки хиляди златни светлини! Ние не сме единствените, които слушат лекцията му в тази конферентна зала – той посочил към тавана, – но и хора с древни облекла, и друга група с модерни костюми също са тук. Всички те слушат много внимателно и с голямо уважение“.

След курса младият мъж ѝ признал: „Този учител обяснява нещата по-ясно от всеки дзю дзю, когато някога съм виждал. Но аз практикувам моя чигонг от много години и вложих много усилия в него. Не мога да се откажа и трябва да продължа с него“.

По време на лекцията на следващия ден Джан Лийин чула Учителя да казва: „Има хора, които не се вслушват, въпреки че го обясних по този начин. Той продължава да практикува другия вид чигонг, след като се върне вкъщи, и е деформирал своя Фалун“.

7) Как изчезнаха глухота и гърбица

През януари 1994 година Сун Сиулан била на около 70 години, когато посетила лекциите на Учителя в Тиенгзин.

Тя боледувала от коремен тиф като дете и в резултат на това оглушала. Пък и заради многото години тежък труд се сдобила с голяма гърбица.

Заради глухотата си тя не могла да чуе нищо, когато Учителя започнал курса. Помислила си: „За какво говори той? Не мога да чуя нищо!“. Тя се тревожела, а Учителя казал: „Има някой, който не ме чува, аз ще направя така, че да може да ме чува“. След тези думи тя започнала да чува. Слушала много внимателно и всяко изречение на Майстор Ли влизало в сърцето ѝ. Колкото повече слушала, толкова повече искала да слуша. Когато курсът завършил, тя се огледала и я обзело странно чувство. Попитала учениците около нея: „По-висока ли станах?“. А те отвърнали: „Не си станала по-висока, а гърбът ти вече е изправен“.

8) Репортери не успяват да смутят Учителя

Когато курсът приключил, много репортери искали да се снимат с Учителя. Някои от тях посегнали да хванат Майстор Ли за рамото. Отдалеч Сун Сиулан ясно видяла, че Учителя не направил нищо, за да им попречи, но въпреки това не им позволил да сторят нищо неуместно. Всеки път, когато се опитвали да хванат Учителя за рамото, той просто стоял неподвижно, без да си отдръпва раменете, и те просто не успявали да задържат ръцете си там.

9) „Ние сме това, което сме, поради кармична връзка“

През май 1994 година Сун Сиулан отново посетила курсовете в Чанчун. Когато отишла на лекцията, някой бил заел мястото ѝ, затова намерила малка табуретка и седнала точно в средата пред първия ред. Учителя я погледнал и казал с усмивка: „Ние сме това, което сме, поради кармична връзка“.

Някои ученици искаха да видят Учителя отблизо и често чакаха на входа, но той винаги влизаше и напускаше конференнтната зала от неочаквано място. Сега вече разбираме, че Учителя не преследва слава или печалба и не позволява на учениците да се привържат прекалено към него. Сун Сиулан никога не чакала до вратата, но винаги срещала Учителя случайно. Майстор Ли бе казал с усмивка: „Ние сме това, което сме, поради кармична връзка“.

10) Работейки усилено, Учителя забравя Китайската нова година

Точно преди Китайската нова година през 1994 година Учителя проведе първата серия лекции в град Дзинан, провинция Шангун. Един ден след лекцията жената на един асистент от Пекин, която също била практикуваща, донесла на Учителя няколко кнедли. Той попитал: „Какъв ден е днес?“. Тя отговорила: „Днес е Китайската новогодишна вечер“. Тогава Учителя разбрал, че настъпва Нова година, и споделил на вечеря кнедлите си с работещите доброволци.

Китайската нова година (Китайският пролетен фестивал) е най-големият празник в Китай. По традиция новогодишната вечер е най-важната в годината. Семействата се събират и вечерят заедно. Но Учителя е бил толкова зает да ни предложи спасение, че забравил за Новата година.

11) Поука, извлечена от небрежно използване на свръхестествени способности за лична изгода

През юни 1994 година Учителя изнесе втората серия лекции в град Дзинан. Един ден след курса Фу Шулиан сварила чай. С чайника в ръка Фу Шулиан, Фу Рон (псевдоним) и една друга практикуваща вървели по улицата. Когато стигнали

до едно кръстовище, спрели на светофара. Фу Шулиан, ветеранка практикуваща, знаела как да използва свръхестествените си способности. Тя попитала: „Фу Рон, искаш ли да се опиташ да спреш тази кола със свръхестествените си способности?“. Фу Рон без колебание каза „Стоп“. Веднага щом гумите излезли от устата ѝ, колата спряла. Фу Рон помислила, че това е просто съвпадение, затова извикала отново: „Стоп“, и друга кола спряла след вика ѝ. Все още съмнявайки се, тя продължила да вика „Стоп“. В резултат на това колите спирали една след друга. Накрая Фу Рон трябвало да повярва в свръхестествените си способности. Междувременно тя почувствала, че нещо не е наред, и си помислила: „Постъпката ми вероятно не беше правилна“. От друга страна, Фу Шулиан и другата практикуваща били много развълнувани: „Сега можем да прекосим улицата“. Фу Рон ги последвала като малко дете, което е извършило неправилна постъпка.

Като се качили в автобуса и потеглили, превозното средство внезапно изскърцало пронизително и спряло. Фу Шулиан паднала и чайникът я ударил по главата, залял я цялата с чай и я наранил. Другата практикуваща се ударила в седалката отпред и изпитала силна болка. Някой стъпил върху крака на Фу Рон. Всички други пътници били невредими. Фу Шулиан, която подтикнала Фу Рон да използва свръхестествените си способности, за да спре колата, била наранена най-много. А Фу Рон, която веднага след това осъзнала грешката си, пострадала най-малко.

Трите слезли от автобуса и Фу Рон се засмяла, като видяла Фу Шулиан с цигина на главата и с чаени листа и вода по дрехите си. Фу Шулиан внезапно осъзнала какво се било случило: „Как може да се смееш? Това е кармично възмездие за лошите неща, които извършихме“.

Те напълно вярвали на думите на Учителя, че след лекцията всички ще придобият свръхестествени способности, но те не трябва да се използват, за да вредят на живота на обикновеното човешко общество. Ако бъдат неправилно използвани, шиншин на човека ще се влоши или свръхестествените му способности ще бъдат блокирани. Практикуващите осъзнали, че постъпката им нарушила правилата за движение по пътищата. Спирането на колите на други хора за собствена изгода довело до техните наранявания. Въпреки това Учителя все пак бил до тях, за да ги предпази – горещият чай не изгорил Фу Шулиан.

12) „Вървете си у дома, за да се усъвършенствате истински“

Фу Шулиан осъзнала грешката си. Когато се върнала на курса, цигината ѝ била изчезнала. Тогава развила привързаност към факта, че Учителя може да лекува болестите ѝ. Тя споменала пред Фу Рон и други практикуващи: „Трябва да следвам Учителя, където и да отиде, и болестите ми ще бъдат излекувани. Независимо колко е трудна ситуацията, трябва да следвам Учителя навсякъде“.

Когато курсът започнал, Учителя открил лекцията си с думите: „Има една гългогодишна практикуваща, която вече е разбрала моите лекции, но все още ме следва, където и да отида. Няма да се получи, ако просто ме следвате, но не се усъвършенствате истински. Би било по-добре да си отидете вкъщи и да се усъвършенствате истински“.

Фу Шулиан била изненадана. След курса тя не можела да спре да си задава въпроса: „Откъде Учителя знае това?“

13) „Кой се е занимавал с такива неща? Само вие двете, нали?“

Има една планина близо до град Дзинан, наречена Планината на хилядата Буди, с пещера Десет хиляди Буди, гротовете и статуи. Фу Рон и още една практикуваща посетили лекциите на Учителя. След края на една от тях другата практикуваща завела Фу Рон до Планината на хилядата Буди, за да кадят с тамян и да се кланят на Буда.

Щом другата практикуваща видяла Буда статуя, се поклонила и казала на Фу Рон: „На тях наистина има Буди. Чувствам как те поглъщат енергията ми. Ела и им се поклони, моля те“.

Фу Рон коленичила на постелката. Тя била студена и твърда като цимент и коленете я заболели. Фу Рон бързо се изправила.

В следващата лекция Учителя обяснил: „Вие можете да почитате Буда, но не и да се молите на Буда. Ако трябва да горите тамян и да се кланяте, аз нито го подкрепям, нито го отхвърлям. Кой се е занимавал с тези неща? Само вие двете, нали?“.

От по-нататъшното си изучаване на Фа те разбрали, че Буда може да отдава енергия, но само демон би я погълнал. Ако не следваме наставленията на Учителя, това е наистина опасно!

14) „Някой практикува упражнение в изправена позиция с ръце и крака, треперещи от умора, но мислите му не са в покой“

По време на лекциите в Дзинан Фу Рон седяла в залата зад Учителя. Един ден преди курса всички, включително Фу Рон,

изпълнявали упражнението в изправена позиция.

Животът на Фу Рон бил изпълнен с трудности. Работела като счетоводител и началникът ѝ се опитал да я накара да фалшифицира сметките му. Тя била честна и отказала да го направи. В резултат на това началникът ѝ спрял да ѝ плаща заплатата и я уволнил. Тя като била начинаеща в практикуването на Фалун Дафа, ръцете и краката ѝ треперели от умора, докато изпълнявала упражнението. Същевременно си мислела: „Защо началникът ми е толкова лош? Той се възползва от мен. Ако развия свръхестествени способности, ще го накажа!“.

В следващата лекция Учителя говорил за несъзнателното практикуване по зъл път.

„Някои практикуват упражнението в изправена позиция с ръце и крака, треперещи от умора, но мислите им не са в покой: „Началникът ми се държи толкова лошо с мен, защо не мога да развия свръхестествени способности? Ако ги развия, ще го накажа!“.

След лекцията Фу Рон попитала съпрактикуващата си: „Как е възможно Учителя да знае за какво си мислех?“. Съученичката ѝ обяснила: „Преди лекцията, докато ти изпълняваше упражнението в изправена позиция, Учителя мина точно зад теб, за да коригира движенията на учениците“.

Тогава осъзнали, че дори когато другите ни нараняват, ние трябва да сме състрадателни към тях, да не им се ядосваме и да търсим отмъщение. Ако някой има лоши намерения, той ще практикува несъзнателно по зъл път. Когато някои хора от Китайската комунистическа партия изфабрикуваха лъжи, че Фалун Гонг учи хората да бъдат жестоки и че Учителя е предсказал края на света, те целенасочено изопачиха истината.

15) Светски будист Всеотдайно практикува Дафа

Пуджи (прякор) бил светски будист. Членове на семейството му практикували Фалун Гонг и го завели на лекциите, за да се запознае с практиката. Той слушал Учителя с намерение да прецени Фалун Гонг според своите разбирания от будизма.

Пуджи посетил втората серия лекции в град Дзинан. В началото постоянно преценявал думите на Учителя с ограниченото си познание за будизма. В този момент Учителя казал:

„Някои светски будисти също са дошли. Не можете да постигнете нищо, ако идвате с намерение просто да опитате. На монасите в храмовете им е трудно да спасят себе си, да не говорим за светските будисти! Ако аз не мога да ви спася, никой не може. Ако искате да практикувате Фалун Гонг, трябва да го практикувате с цялото си сърце“.

Тези думи развълнували сърцето му. Той започнал да се опитва истински да слуша Фа и накрая разбрал, че това действително е най-великият път за самоусъвършенстване!

След като започнал да се усъвършенства във Фалун Дафа, всички негови бивши приятели будисти го нападнали със зловни думи, но не могли да разклатят вярата му.

След 20 юли 1999 година, когато започнало преследването, той бил тормозен по различни начини, защото насочвал хората към мястото за упражнения на Фалун Гонг. Но Пуджи твърдо отстоявал вярата си със спокойно и мирно сърце през цялото време. Много практикуващи наблюдавали как той понасял всичко и казали: „Щом той отказва да бъде „трансформиран“, аз също няма да бъда трансформиран. Ако той бъде трансформиран, аз няма да успея да устоя“.

По-късно много от тези „наблюдаващи“ не могли да устоят на преследването и се отказали от практиката след промиване на мозъците и мъчения. Пуджу обаче въпреки всичко твърдо отстоявал вярата си.

16) Ние оставихме ветрилата си и бризът задуха нежно

Град Дзинан в Северен Китай е известен с ужасната си горещина. През лятото там е като в пещ. По време на втората серия лекции на Учителя в Дзинан на практикуващите им беше много горещо и нищо не помагаше освен постоянно помахване с ветрила. В този ден Учителя попита: „Защо всички вие не оставите ветрилата си?“. Тогава оставихме ветрилата си. Внезапно почувствахме прохладен бриз. Развълнувахме се и започнахме да ръкопляскаме.

На следващия ден Учителя каза: „Вчера ви помолих да оставите ветрилата си. Хората със способност да се просветлят ги оставиха и почувстваха лек ветрец. Но някои не ме послушаха и продължиха да ги ползват. Колкото повече махаха с ветрилата си, толкова по-горещо им ставаше... Практикуващите трябва да приветстват страданията и трудностите, които срещат. Вие искате да практикувате, но не можете да понесете дори толкова малко страдание?“.

17) Учителя проявява загриженост за безопасността на практикуващите

След края на лекциите в Дзинан Учителя предупреди практикуващите: „Хората, които планират да пътуват със самолет, трябва да променят плановете си и да използват влак“. Някои практикуващи попитаха дали всички, които ще летят със самолет, трябва да използват влак. Учителя отговори, че само хората, които ще летят от Дзинан

до Далиян, трябва да го направят. Впоследствие се оказа, че полетът от Дзинан до Далиян попаднал в силна буря.

Много от практикуващите, които посетиха лекциите в Дзинан, планираха да летят до Далиян, за да присъстват на следващата лекция на Учителя. След като видяха последствията, те осъзнаха, че Учителя е предвидил, че злото ще се опита да се намеси, за да спре хората да получат Фа. Майстор Ли предупреди практикуващите, за да ги предпази.

18) Учителя отказва предложения от заможни хора

След лекциите в Дзинан Учителя пътувал до Далиян с кораб. По целия път дотам пет дракона си играели в реката, за да поздравят Учителя. Практикуващите, които били с Учителя, се развълнували силно, когато видели това.

Много заможни хора предложили на Учителя превоз с намерение да го помолят лично да излекува болестите им. Майстор Ли отказал на всички. Гао Чиуджу, която по-късно станала асистентка в асистентския център в Далиян, попитала: „Не трябва ли да повишаваме нивата си и да напредваме заедно?“. Учителя се усмихнал и после пътувал заедно с нея.

На връщане влял толкова силен гъжд, че Гао Чиуджу не можела да вижда пътя ясно. Ситуацията била много опасна. Тогавя Учителя започнал да върти голям Фалун. Небето пред колата се изчистило, осигурявайки безопасно преминаване, но зад колата гъждът продължавал да вали все така силно.

19) Какво е дал Учителя на практикуващите

В края на 1994 година Учителя дошъл в Харбин, за да преподава Фа. По време на една от лекциите Майстор Ли кашлял.

На връщане към общата спалня Фу Рон си помислила: „Защо Учителя се разкашля?“. Джин Рон, нейна съседка по

легло, си помислила: „Дали Учителя също има карма?“. По време на следващата лекция Майстор Ли отговорил на въпроса, без никои да му го е задал: „Някои хора си мислят, че аз също имам карма. Не, нямам! Всичко това е нещо извънредно“.

Фу Рон веднага разбрала. В лекциите си Учителя казал, че ние имаме твърде много карма и с толкова много карма не можем да се усъвършенстваме, затова той ни помага да елиминираме половината от нея. И все пак дори оставащата половина е твърде голяма, за да я понесем. Тя е разделена на множество части, проявяващи се на различни етапи от нашето самоусъвършенстване. Те ще бъдат използвани да подобрят шиншин нивото ни. Всъщност „половината карма“, която Учителя елиминира за нас, е понесена от самия него!

С напредването на нашето самоусъвършенстване, по-специално след 20 юли 1999 година всички ние разбрахме, че Учителя не само е поел половината от кармата ни, но и оставащата карма. Тя е била разделена на множество части, проявяващи се на различни етапи от нашето самоусъвършенстване, след като нашият шиншин е постигнал стандартите на различните нива. В интерес на истината, нашият състрадателен Учител понася вместо нас всичко, което сме извършили в миналото!

20) „Тази книга е фалшива, а ти си я купил“

Един гимназиален преподавател на име Жао от квартал Шуни в Пекин на път за хокейната зала, където Учителя преподаваше Фа лекция, си купил книга, наречена „Хуангъ Нейдзиън“. Случи се така, че точно в тази лекция Майстор Ли дискутирало „Позиционирането на Тайнствения прох“. Когато говореше за древните книги, той каза, че е много трудно в наши дни те да напътстват хората в самоусъвършенстването: „Много от книгите, издавани днес, са

фалшиви. Дори това копие на „Хуангъ Нейдзиън“ е фалшиво, но сте си го купили“. Практикуващите, дошли на Фа лекцията с г-н Жао, били шокирани: „Въпреки че скри книгата в торбата си, Учителя все пак разбра за нея!“.

Г-н Жао допълнил: „Това не е всичко! Аз практикувах груг чигонг и Небесното ми око се отвори. Докато Учителя говореше за Небесното око, използвах метод от другата чигонг практика, за да наблюдавам. Учителя каза от сцената: „Ние сме тук, за да изучаваме Фалун Гонг. Ако искаш да практикуваш нещо друго, просто напусни залата и можеш да практикуваш каквото пожелаеш“.

21) Защо да не опитаме да спасим умирация?

По време на лекциите в Харбин се случи нещо неочаквано.

Преди една от лекциите двама души донесоха труп и помолеха Учителя да го съживи. Те доста дълго създаваха неприятности, преди да си тръгнат. През този ден лекцията трябваше да бъде отложена, тъй като много от учениците видяха случилото се.

След началото на лекцията Учителя обясни: „Тук няма да говоря само за приятни неща, но и за неприятни. Преди малко един възрастен мъж почина. Той беше тежко болен и пътуваше насам от Джънджоу. Синът му и зет му опитаха да го заведат в болница, но той отказа и настояваше да дойде тук. Старият мъж почина по пътя и синът му и зет му донесоха трупа му при мен и поискаха да го спася. Ако той все още дишаше, аз можех да го спася. Той обаче беше починал преди доста време. Ако върнех живота му, нямаше ли да навредя на обикновените хора? Синът му и зет му са практикуващи Фалун Гонг. Те изтръгнаха значките със символа на Фалун от дрехите си и ги хвърлиха на земята с гумите:

„Какъв чигонг майстор е този? Виждайки как някой умира, дори не се опита да го спаси“. Много съм натъжен, че мои ученици постъпват по този начин“.

Когато режимът на Дзян започна преследването на Фалун Гонг, този инцидент беше добавен към 1400-те случая, съчинени от режима, за да дискредитира Фалун Гонг. Според него нашият Учител „не се опитал да спаси умирация“. Всички ние обаче сме свидетели на случката. Това беше труп, а не жив човек. Китайската пословица „не се опитвам да спася умирация“ не означава „не се опитвам да съживя мъртвия“.

22) Учителя посьветва ветераните практикуващи да се грижат за новите ученици

След преподаването на Фа в Харбин Учителя планираше да изнесе лекция. Много ветерани практикуващи искаха да си купят билети. Учителя каза: „Ветераните практикуващи не трябва да идват. Вие вече сте посетили много лекции. Ако все пак искате да дойдете, ще възпрепятствате много хора (да получат Фа)“.

Затова много ветерани практикуващи се отказаха от първоначалните си планове, за да дадат шанс на новите ученици.

23) Учителя усмирява яростна буря

Хуей Мин посетила лекциите на Учителя в град Джънджоу. Докато Учителя преподавал, внезапно се разразила яростна буря. Таванът на лекционната зала протекъл на няколко места. Освен това бурята причинила срив на електрозахранването и Учителя не можел да продължи лекцията.

Той направил жестове с ръце. Двадесет минути по-късно гържът спрял и електрозахранването било възстановено. Учителя се усмихнал и продължил да преподава Фа.

По същото време съпругът на Хуей Мин (който също бил Фалун Дафа практикуващ) имал видение в дома си в Пекин. Той видял Учителя да се сражава с черно водно чудовище. Когато чудовището разбрало, че не може да му се опълчи, скочило във водата. Майстор Ли го последвал. След известно време Учителя излязъл от водата, гържейки главата на мъртвото чудовище в ръка, и я хвърлил на брега.

След Фа лекцията Хуей Мин излязла от лекционната зала и открила, че щетите навън били много по-големи, отколкото очаквала. Навсякъде се стичала вода, големи дървета с гънери, които човек трудно би могъл да обхване с ръце, били изтръгнати от корените си. Нищо обаче не можело да спре Учителя да преподава Фа и да спасява съзнателни същества.

Под натиска на преследването и изправени пред яростната атака на клеветническата пропаганда, някои практикуващи си позволиха да мислят погрешно за Учителя, а други дори се отнесоха с неуважение към него. Причината, поради която споделяме тези истории, е желанието да покажем, че величието на нашия Учител не може да се опише с думи! Това, което той казва в „Джуан Фалун“, е истинският Път!

Някои от разказаните истории приличат на приказки. Аз обаче разбрах, че всички те са истински. Ние осъзнахме колко много е страдал Учителя и колко много е понесъл, за да ни спаси. Благодарността ни не може да се изрази с думи. Начинът да се отплатим на Учителя е като истински се стремим да напредваме, за да съответстваме на стандарта за Фалун Дафа практикуващи и винаги да сме състрадаемелни към другите.

Нашият Учител има божествената сила да елиминира всички зли същества и демони, както и великата добродетел да бъде уважаван от боговете на всички нива на Космоса. Когато се изправим пред изпитание, трябва да погледнем навътре в себе си, за да открием частта, която все още не е достигнала стандартите на Дафа. Моля ви, не вярвайте на порочните лъжи, сътворени от злото, и не използвайте собствените си представи, за да оценявате моралните качества на нашия Учител, защото никое същество във Вселената не е способно да го направи. Никой не е в състояние да опише толерантността, жертвостопността, възвисеността и величието на нашия Учител!

Спомени за дните, В които Учителя преподава Фа в Тиендзин

*От Лиу Йи, практикуващ,
живеещ в Нова Зеландия*

На 17 януари 1994 година Учителя започна да преподава серия лекции в Тиендзин. Целият курс от десет лекции, проведени в девет последователни дни, се състоя в Залата на народа в Тиендзин. За да намали времетраенето и разходите до минимум, Учителя комбинира две от лекциите и ги проведе в неделя. По време на първите девет лекции той преподаваше Фа и показваше упражненията. През последния ден отговаряше на въпроси на учениците. Цената беше 50 юана за нови ученици и 35 юана за ученици, които вече бяха посещавали курса. Новите ученици плащаха средно по пет юана на лекция. Спомням си, че около месец по-рано тряб-

ваше да заплатя 10 юана, за да гледам филм в същата зала. Сравнението показва, че таксите бяха много ниски.

Докато Учителя преподаваше през тези девет дни, аз бях силно развълнуван, защото най-сетне разбрах защо хората съществуват на земята. Лекциите наистина промениха възгледите ми за живота и жизнения ми път. Оттогава вървя по пътя на самоусъвършенстването, пътя, по който да се завърна към истинската си същност. Ясно мога да си спомня четири случки, които най-много ме впечатлиха през тези девет дни.

Първата случка беше в неделя, когато си правехме групови снимки с Учителя. Дотогава не знаех, че изискването му е било снимките да бъдат направени преди лекцията същия ден. Когато пристигнах, всички бяха вече там. Хората се събраха на малки групи от по седем или осем човека, а някои от по двадесет или тридесет души. Веднага щом една от групите беше готова за снимката, Учителя се присъединяваше. Въпреки че имаше над хиляда души, разделени в множество групи, той не спря да се усмихва нито за миг и не показва никакви признаци на нетърпение. Първоначално аз също си мислех да си направя снимка с него, но след това си помислих: „Не каза ли Учителя, че неговите Фашъни са до нас през цялото време? Не мисля, че това е необходимо“. Сега съжалявам, че пропуснах възможността да си направя снимка с него.

Второто нещо, което ме впечатли, бяха големите жестове с ръце, които Учителя демонстрира в края на лекцията в последния ден. Когато ги видях, вътрешно се почувствах много добре, но не мога да опиша с думи това чувство.

Третата случка също беше в края на последната лекция, когато един ученик подари плакат на Учителя. Ученикът каза, че е дошъл от Северен Китай, където в болницата са му поставили диагнозата неизлечим рак. След това той се срещнал с Фалун Дафа чрез свой познат и това бил вторият път, когато посещавал лекциите на Учителя. Цялото му семейство се качи на сцената, за да подари плаката на Учителя. Веднага щом се качи на подиума, той развълнувано извика: „Изчезнаха, изчезнаха, всичките ми болести изчезнаха!“. Публиката избухна в бурни ръкопляскания. Тогава мъжът се представи. След това подариха плаката и направиха снимки. Публиката отново избухна в ръкопляскания.

Най-незабравимата от всички случки беше в края на предпоследната лекция, когато Учителя ни преподаваше упражнението „Подсилване на Божествените сили“. Аз си намерих място, където можех да седна със сгънати крака, после затворих очи и започнах да медитирам по начина, който ни показа Майстор Ли. Не знам защо внезапно отворих очи и видях Учителя да стои точно пред мен, на около метър разстояние, и да ми се усмихва. Добродушното изражение на лицето му беше неописуемо. Когато ме видя да отварям очи, той ми се усмихна още веднъж, после се обърна и слезе по стълбите.

Всеки път щом си припомня усмивката на Учителя, чувствам, че през всички изминали години не съм дал всичко от себе си, за да му се отплатя за състрадателното му спасение.

Докато пиша тези редове, не мога да спра сълзите си. Знаем единствено, че трябва да правя по-добре трите неща, които Учителя е поискал от нас, за да не го предам.

Спомени за лекциите на Учителя при Второто му посещение в град Тиенгзин

*От Лиу Йи от Уелингтън,
Нова Зеландия*

На 14 март 1994 година Учителя посети град Тиенгзин за втори път, за да преподава. Лекциите се проведоха в зала „Багзи“ в град Тиенгзин, която е с капацитет 1100 души. Научих от друг практикуващ, който дойде с Учителя, че графикът на Майстор Ли бил вече запълнен за цялата година, но все пак той успял да намери време, тъй като получил много покани от Тиенгзин.

Учителя провеждаше лекции в Тиенгзин за втори път и хората там вече имаха положителни впечатления от Дафа. Мнозина дойдоха, за да слушат лекциите, и сред тях бяха няколкостотин практикуващи от Пекин. Имаше толкова много посетители, че редица практикуващи от Тиенгзин не успяха да си купят входни билети. През първия ден много от тях стояха в двора, извън залата, и не искаха да си тръгват. Дежурните съобщиха на Учителя за тази ситуация. Тогава той намери време на следващия ден сутринта, за да проведе една допълнителна лекция специално за тези хора. Преди да си тръгнат, много практикуващи видяха Учителя да напуска залата през страничната врата, докато те все още стояха на двора. Практикуващите го наобиколиха, извадиха Дафа книгите си и го помолиха да ги подпише. Беше оживено и претърпано с хора. Възрастен практикуващ от Тиенгзин се обърна към тълпата: „Учителя е уморен. Той ще преподава друга лекция тази вечер. Моля ви, оставете му малко време за почивка“. Но практикуващите не искаха

да пропускат този безценен шанс. Учителя им каза: „Моля ви, подредете се в редица и аз ще дам автограф на всеки поотделно“. След това започна да подписва книгите на практикуващите. В този момент бях наблизил и можах да усетя огромното състрадание на Учителя.

Той получи покана и от Народното радио в град Тиендзин да представи Фалун Гонг на обществеността в предаване на живо. Отговори и на въпроси, зададени от слушатели по телефона. Това предаване пожъна голям успех.

Когато видях Учителя

Аз съм фермер. Никога не съм си и мечтал, че ще имам щастието да присъствам на Фалун Гонг лекциите, преподадени от Учителя Ли Хонгджъ.

Отраснах в отдалечено малко селце в провинция Хубей и само няколко години посещавах училище. След това започнах да практикувам Дзен будизъм. Тъй като няха истински Фа, който да ме напътства, знаех единствено да седя с кръстосани крака. Практикувайки в продължение на 18 години, имах много малък напредък и с нетърпение очаквах появата на мъдреца.

Веднъж през първата половина на 1994 година един приятел ми каза, че Учителя Ли Хонгджъ скоро ще посети град Гуанджоу в провинция Гуандун, за да преподава лекции за истинския Закон на Буда. Научих и че ще бъде последното преподаване на лекции. Осъзнах, че това беше нещото, което търсех. Нямаше да има повече възможности след този курс, затова трябваше да се възползвам от шанса. Без колебание взех малко пари със себе си и си приготвих дрехи. След това потеглих за Гуанджоу.

Когато пристигнах на курса, открих, че тъй като това беше последната серия лекции, бяха дошли много хора от цялата страна. Беше претъпкано във и извън залата и мнозина стояха в коридорите. Мисля, че присъстваха повече от три хиляди души. Въпреки присъствието на толкова много хора, по време на лекциите на Учителя беше тихо. Чуваше се само гласът му, който говореше задълбочено, с прости думи. Майстор Ли говореше сърдечно и непринудено, като гъжд след продължителна суша, разчувствайки сърцата на всички. Най-много ме впечатли, че в своите лекции Учителя ясно посочи, че ако иска да увеличи своя Гонг, човек трябва да култивира сърцето си и да увеличава добродетелта си, спазвайки принципите Истинност, Доброта, Търпение. Докато преподаваше, видях с очите си, че той винаги мислеше за практикуващите и за домакините, които организираха курса, и се държеше с всички ученици и присъстващи като баща. Учителя никога не закъсняваше за лекция и никога не удължаваше безпричинно времетраенето на лекциите. Когато беше необходимо да се удължи времето, той искаше разрешение от домакините. Учителя ядеше същата храна, каквато и учениците, и нощуваше в стая, подобна на техните. Бях толкова щастлив, че съм получил този Фа, който наблягаше на добродетелта. Бях убеден, че това беше Учителя, когото търсех. Тогава започна моят път на Фалун Дафа практикуващ.

Случи се и нещо друго, което никога няма да забравя. През последния ден от курса Учителя се снима с нас. Когато видях, че бях единственият фермер сред мнозината градски жители, се почувствах по-нисшестоящ от тях и застанах на задния ред за снимката. Изглежда, че Учителя отдалеч забеляза сърцето ми, защото след като направихме снимката, той дойде при мен, стисна ми силно ръката като любящ

баща и ми каза: „Зная, че си от провинцията. За да получиш Фа, ти си изминал дълъг път...“. Не мога да си спомня всички останали думи, защото бях толкова щастлив. Ръката на Учителя беше топла. Докато гържах ръката му, почувствах топла вълна да се спуска от върха на главата ми и да се разпростира по цялото ми тяло. В този момент осъзнах, че съм срещнал човек, който не беше от този свят, а от много високо ниво. Моят Учител е толкова удивителен! Изучавах Дзен будизъм в продължение на 18 години и нито веднъж не изпитах подобно чувство. Както и да е, след това преживяване станах по-твърд във вярата си в Учителя и Дафа. Чувствах се много щастлив и късметлия, защото най-сетне си бях намерил Учител. Освен това бях разтърсен от безграничната доброта на Майстор Ли и неговото непринудено държание.

Щом си спомня постъпките на Учителя, които ме развълнуваха, и се вгледам внимателно в нашата снимка, очите ми се насълзават. Заради силната ми вяра в Майстор Ли и в Дафа, подобно на всички останали практикуващи, през всичките тези години следвам Учителя и се усъвършенствам чрез понасяне на трудности и изпитания.

Среща с Учителя на живо: „Да продължиш самоусъвършенстването с подновено усърдие и енергия“

В последно време много практикуващи писаха за срещите си с Учителя. Аз се вълнувам до сълзи, когато ги чета. Сега се навършват дванадесет години от великото разпространяване на Фалун Дафа. През последните години великото

милосърдие на Учителя продължи да бъде всеобхватно. Тук ще разкажа за моите преживявания с него заради взаимната подкрепа на практикуващите и за да дам още едно доказателство за чистия му характер.

За пръв път видях Учителя по време на курса на Фалун Дафа от 20 до 27 август 1994 година в град Яндзъ, провинция Дзилин. По това време тъкмо започвах да се усъвършенствам и имах обърканото стандартно мислене на съвременните хора. Бях научил от мой приятел, че Фалун Гонг е наистина добър, затова бях любопитен и хванах влака от град Чанчун до град Яндзъ. Спомням си, че докато чаках автобус на жп гарата в Яндзъ, забелязах колко много хора от цялата страна бяха дошли, за да присъстват на курса и бях изумен от нестихващия им ентузиазъм. Курсът беше разделен на десет отделни лекции, всяка от които беше с продължителност три часа. Спомням си, че платих 50 юана за вход. Впоследствие ми бяха върнати седем юана, значи общата цена на десетте лекции беше само 43 юана. След всяка лекция Учителя ни учеше на упражненията. Докато практикувахме току-що научените упражнения, той бавно се разхождаше из стадиона, коригирайки движенията ни. Вероятно имаше около 1000 души, но всички бяха толкова тихи, че можех да почувствам как мекият поглед на Учителя обхожда всички ни. Всеки ден преди започването на лекциите много ветерани практикуващи стояха извън стадиона, чакайки пристигането на Майстор Ли. По онова време не осъзнавах колко ценен беше този период! При последната лекция забелязах много практикуващи от корейски произход да носят цветни традиционни носии. След като отговори на всички въпроси на учениците, Учителя изнесе искрена реч и след това изненадващо направи серия от жестове с ръце. В този момент се почувствах така, сякаш нещо стегна сърце-

то ми. Очите ми се замъглиха и сълзите ми потекоха. Не можех да си обясня защо бях толкова развълнуван. Моята първа мисъл беше, че отсега нататък ще имам Учител.

Като се върнах в Чанчун, изучавах Фа и обмених опит с много ветерани практикуващи, които живееха там. Нивото ми се повиши бързо и в тялото ми настъпиха значителни промени. Здравословното ми състояние се подобри. По време на Конференцията за обмяна на опит през ноември 1994 година в град Чанчун, посетена от хиляда последователи на Фалун Гонг, една практикуваща си спомни, че по време на курса през август в град Яндзъ беше видяла с Небесното си око как Учителя пречиства телата на практикуващите и как Фалуни се спускат върху телата им като снежинки. Когато чух това, бях трогнат до сълзи, защото осъзнах колко много неща съм получил от Учителя, въпреки че в онзи момент не бях напълно наясно с това.

На 31 декември 1994 година в град Далиян видях Учителя за втори път. По това време бях истински практикуващ. Когато Учителя се появи на стадиона, цялото множество от над 6000 души избухна в гръмки ръкопляскания. По лицето ми отново неудържимо потекоха сълзи. На тази конференция Учителя преподава над три часа. Току-що приключил друг семинар в град Гуанджоу, на 29 декември той пристигна в Далиян почти веднага след това, без никаква почивка. Според данни от получените покани от местни чигонг изследователски групи и организации Майстор Ли беше обиколил страната и беше провел общо 54 курса, всеки от които с продължителност около десет дни. Бяха ги посетили десетки хиляди души. През тези две кратки години се провеждаха средно по един или два курса на месец. Невъзможно е да си представим през колко трудности е преминал Учителя! След 1995 година вече нямаше възможност за повечето

Фалун Дафа практикуващи в Китай да го видят лично. Междувременно беше започнало широкото разпространение на Фалун Дафа в чужбина.

На 26 юли 1998 година Учителя дойде в Чанчун, за да изнесе лекция и да отговори на въпросите на 800 местни и областни асистенти от цялата провинция Дзилун. Повечето хора не знаеха, че той ще идва. Много от тях никога не го бяха виждали, а други не го бяха виждали почти четири години. Щом той се появи на стадиона, избухна вълна от ръкопляскания, която нито намаляваше, нито нарастваше, нито следваше някаква закономерност; нямаше паузи. Тя беше придружена от сълзите на практикуващите, от радост, изненада и безкрайна благодарност. Ръкоплясканията продължиха много дълго време, не бях виждал нищо подобно през живота си. Учителя помоли асистентите да сложат два стола един върху друг, след това седна върху тях и започна: „Днес искам най-вече да видя всички ви. Много хора също искат да ме видят, затова ще седна малко по-високо“. Това беше точно каквото хората наистина искаха, Учителя знаеше всяка наша мисъл. След това той започна лекцията, като цялата атмосфера беше изпълнена с велико състрадание. Това чувство беше неопишуемо. Изпълнени с щастие и спокойствие, ние нямахме нечисти мисли. Начинът, по който бяха разположени двата стола на Учителя, не му позволяваше да се облегне. Лекционната маса беше толкова ниска, че той не можеше да се подпре с лакти, а ръцете му бяха протегнати към нея. Със сигурност не му беше комфортно. Въпреки това той преподаваше, без да спира, в продължение на 4 часа. Някои от въпросите на практикуващите бяха наистина неуместни. Те не звучаха като въпроси, които истински асистент би задал. Всички бяха притеснени и малко разстроени, но Учителя търпеливо отговори на питання-

та. Под въздействието на неговото поле недостатъците ни изглеждаха очевидни, но въпреки това всички бяхме изпълнени със смирение. След първоначалната четиричасова лекция Учителя предложи да направим десетминутна почивка. Щом слезе от сцената, практикуващите го наобиколиха, задавайки му още въпроси. Ние изглеждахме като малки деца в сравнение с високия ръст на Учителя. Заобиколен от хора и стоейки неподвижно, той отговори на няколко въпроса с усмивка на лице. След това се върна обратно на сцената и продължи да отговаря на въпроси още един час. През всичките пет часа Учителя не изпи дори капка вода и нямаше и минута почивка.

В края на този ден Майстор Ли каза: „Надявам се, че всички ще продължат да се усъвършенстват с подновено усърдие и енергия“.

Спомени за по-щастливи мигове

*От Дзин Лиан,
Дафа практикуващ от Чанчун*

С приближаването на 12-ата годишнина от представянето и разпространяването на Фа от Учителя си спомням прекрасните мигове, когато Майстор Ли беше лично с нас. Бих искал да споделя няколко от тези преживявания, така че останалите практикуващи да могат да споделят щастието ми.

1) Лекционните „бележки“ на Учителя

При провеждането на третия курс в град Чанчун организаторите ми възложиха отговорността да пълня чашата за вода на Учителя. Изпитвах гордост, че ще бъда до Майстор

Ли толкова често. В първия ден от лекциите, веднага щом Учителя прекрачи прага на кметството, всички станаме на крака и приветствахме нашия многоуважаван Учител с гръмки аплодисменти. Всички погледи бяха вперени в него, докато той вървеше към сцената. Майстор Ли ни помахаше с ръка, усмихна се и след това всички седнаха и заслушаха лекцията.

Докато пълнех чашата с вода, забелязах той да вади лист хартия от джоба на костюма си. Беше изписан с букви с различна големина и всякакви знаци, които приличаха на символи. Загледах се в листа и се опитах да го прочета, но не успях да разчета нито дума. Това парче хартия представляваше всички „лекционни бележки“ на Учителя, за да разясни напълно Фа. През десетте дни, в които се проведе курсът, освен последния ден, когато Учителя отговаряше на въпроси на учениците, това бяха единствените бележки, използвани от Майстор Ли. Тогава не можех да разбера как той може да изнесе толкова подробна и задълбочена Фа лекция на изключително високо ниво, използвайки само лист хартия за справка.

По-късно чрез изучаване на Фа и самоусъвършенстване стигнах до извода, че Дафа принадлежи на Учителя и че Фа е в сърцето му. „Бележките“ бяха просто проявление на безграничната му мъдрост.

2) Преодоляване на намеса

При една от лекциите се сблъскахме с намеса, която се прояви като спиране на електрозахранването. На практикуващия, който правеше магнетофонния запис, внезапно му дойде блестяща идея. Той сложи няколко батерии в магнетофона и после го използва като усилвател, за да излъчи лекцията.

В лекционната зала имаше 1000 души. Всички бяха много тихи. Учителя остана напълно невъзмутим и спокоен. Той продължи да преподава Фа, сякаш нищо не се беше случило. Гласът му звучеше високо и ясно и ехтеше из цялата зала, също както преди спирането на електрозахранването. Учителя елиминира намесата, докато изнасяше лекцията, и след около 20 минути електрозахранването беше възстановено.

Служители на кметството отбелязаха: „Токът спря, но лекцията продължи. Чрез използването на магнетофона като усилвател звукът се чуваше ясно и всички пазеха тишина. Такова нещо не се беше случвало никога досега. Това е удивително!“.

3) Учителя избра за нас място, където да правим упражненията

Практикуващите от родния град на Учителя получаваха специални грижи от него. Такава е прекрасната съдба на практикуващите от Чанчун.

След края на третия Фалун Дафа курс в Чанчун няколко ученици решиха да изберат място за практикуване. Проверихме няколко места, които смятахме за подходящи, но те вече бяха заети от хора, изпълняващи други видове сутрешни упражнения. Бяхме леко притеснени, но нашият най-уважаван Учител избра друго място, на което да практикуваме. То беше гладко и равно, природата беше красива и можеше да побере дори повече хора от другите места. След като мястото за практика беше установено, броят на хората се увеличаваше с всеки изминал ден. За една година броят на практикуващите там се увеличи от няколко десетки до няколко стотици.

През първите две години, в които Учителя представяше Фалун Дафа на обществеността, винаги когато идваше в град Чанчун, той посещаваше всяко от местата за упражнения и лично даваше указания на практикуващите да изучават Фа, да подобряват своя шиншин и да правят упражненията. Една сутрин, докато правехме упражненията по звуците на изцялната музика на Дафа, Учителя пристигна и започна да ни наблюдава. След това внимателно се приближи до няколко практикуващи и направи движения, сякаш сграбчва нещо над главите им, и после го захвърля на земята. Учителя пречистваше телата на практикуващите.

Това са моите спомени от щастливите мигове, прекарани с него. Те бяха наистина прекрасни!

Посетих лекциите на Учителя в град Джънджоу, провинция Хънан

От китайска практикуваща

Бях на 86 години и от дълго време имах здравословни проблеми. Понякога прекарвах повече време в болницата, отколкото в извършване на полезна работа. Практикувах няколко различни вида чигонг, но нито един не ми помогна да подобря здравето си. В началото на юни 1994 година един ветеран практикуващ ме окуражи да посетя лекция по Фалун Гонг. Отидох с надеждата, че заболяванията ми ще бъдат излекувани, и с желанието да опитам нещо различно.

Първото ми впечатление от Фалун Гонг беше свързано с много ниските цени на таксите. Платих едва 50 юана за

Всички десет лекции. Чух, че входната такса тъкмо е била увеличена от 40 на 50 юана, защото Китайското чигонг изследователско общество се оплакало, че курсовете по Фалун Гонг били твърде евтини. В сравнение с това един чигонг семинар, на който присъства мой съсед, струваше 300 юана за едноседмичен курс с по една лекция на вечер.

Второто нещо, което ми направи впечатление, беше необичайното гържане на Учителя и младежкия му вѐншен вѐг. Той изглеждаше като 20-годишен младеж. Чудех се как толкова млад чигонг майстор може да има способността да лекува хора! Бях отишла само заради лекуването на болестите ми и заради това неискрено отношение от моя страна, докато ходех на лекциите, продължавах да мисля за заболяванията си. След излизане от залата трудно можех да си спомня каквото и да е. Дори си мислех да остана след лекцията, за да помоля Учителя да ме излекува.

Неочаквано, след лекцията една жена с дете на ръце отиде до сцената и помоли Учителя да го излекува. Майстор Ли отказа: „Аз не лекувам болести. Трябва да слушаш лекциите, които преподавам тук“. Аз почти загубих ентузиазъм, след като разбрах, че Учителя няма да лекува пациенти. По-късно прочетох в „Джуан Фалун“:

„Някои хора изпитваха много силен дискомфорт и стояха неподвижно по местата си, чакайки ме да сляза от подиума, за да ги лекувам“.

Това изказване със сигурност се отнасяше за мен. След няколко лекции и случки аз напълно промених невнимателното си и разсеяно отношение. Започнах да фокусирам вниманието си върху лекциите.

Бих искала да споделя със съпрактикуващите няколко случки, които пазя дълбоко в сърцето си.

Веднъж по време на лекция Учителя помоли всички ни да протегнем двете си ръце, за да получим Фалун. Ръцете ни трябваше да бъдат протегнати право напред с длани, обърнати нагоре. Аз и мой приятел стояхме един до друг и не почувствахме нищо. Внезапно едно малко момиченце заста на между нас и радостно възкликна: „Вижте, вижте! Имам си Фалун!“. Тя ми показа дланта си. Там се въртеше кръгъл обект. Тогава наистина ù завидях.

Един следобед, точно преди края на лекцията, времето внезапно се влоши, задуха силен вятър, развихри се яростна буря, загърмяха гръмотевици, засвяткаха светкавици и се изсипа градушка. Изглеждаше сякаш небето се беше прогънило, светкавици заудряха сградата. Електрозахранването спря и цялата лекционна зала потъна в мрак. Ясно можехме да видим отблясъците от светкавиците. Видяхме също и сериозното изражение на Учителя, който ни предупреди да не мърдаме. След това започна да прави големи жестове с ръце. Постепенно гръмотевиците и светкавиците утихнаха и след като електрозахранването беше възстановено, лампите отново светнаха. Видяхме, че Учителя усукваше нещо с пръстите на дясната си ръка. След като го усуква още няколко пъти, пусна нещото в чаената чаша на масата. По-късно изучавах „Джуан Фалун“, където се казваше:

„Въпреки че може да откриете животно, което е практикувало почти хиляда години, едно малко пръстче ще е повече от достатъчно, за да го пречупи“.

Едва тогава осъзнах, че това, което Учителя беше усукал и смачкал през онзи ден, е бил демон на животно.

За да присъстваме на лекцията, трябваше да имаме регистрационни карти. След лекцията получихме удостоверение със снимки. Аз загубих една от моите снимки, когато отидох да ги проявя. Въпреки че се чувствах зле от този факт, бързах към лекционната зала, за да си намеря място и да не изпусна нищо от лекцията. Тогава чух Учителя да пита от сцената: „Кой е изгубил снимка?“. Надеждите ми се възвърнаха. Някой беше намерил снимката ми. Изправих се и обадих: „Аз бях“. Учителя ме погледна и след като ме сравни с изображението от снимката, каза: „Твоя е“. Опитах се да отида отпред, за да взема снимката, но Учителя ме спря: „Няма нужда да идваш отпред. Аз ще помоля някой да ти я донесе“. Лекционната зала беше претърпана и аз така или иначе нямаше да успея да отида отпред. Мислех си: „Какъв прекрасен Учител си имаме“.

Майстор Ли никога не пилееше времето на практикуващите. Той започваше лекциите навреме, като понякога дори не вечеряше. Когато лекционната зала не можеше да побере всички практикуващи (около 2000 души), се местехме на стадион. Тъй като продължавах да мисля за заболяванията си, аз не слушах лекциите внимателно. По-късно почувствах, че това, за което говореше Учителя, беше нещо, което никога досега не бях чувала. Например това, че трябва да се стремим да бъдем добри хора, да бъдем нещо повече от добри хора, никога да не отвръщаме на другите, когато ни обидят или ударят, да зачитаме другите, да поставяме интереса на другите над собствения си, да гледаме навътре в себе си винаги щом възникнат конфликти с други хора и т.н. Никога преди не бях чувала подобно учение.

Колкото повече слушах, толкова по-голям интерес предизвикваха у мен лекциите. Тъй като домът ми беше набли-

зо, обикновено идвах по-рано, за да си намеря място, без да вечерям. Сядах на първия ред, много близо до сцената. Открих, че Учителя никога не използваше бележки. Той просто вагеше малко листче от джоба на ризата си и го слагаше на катедрата. По време на лекцията Учителя хвърляше по един поглед към листчето и казваше: „Сега нека обсъдим един друг въпрос...“, и прогължаваше изложението.

Беше средата на юни и дневните температури в Джънджоу бяха около 37 градуса по Целзий (около 100 градуса по Фаренхайт). На катедрата имаше електрически вентилатор, но Учителя го отместил и повика някой да го махне. След това вече никой в залата не ползваше ветрило.

Учителя беше много точен, когато преподаваше лекциите си, и никога не закъсняваше. Веднъж запазих място за приятелката ми, но когато лекцията вече започваше, нея още я нямаше. Опасявах се, че тя няма да си намери място, и исках да я посрещна на входа. Попитах младия мъж, който придружаваше Учителя: „Учителя пристигна ли вече?“. Той каза: „Тъкмо се върна от храма „Шаолин“ и още не е вечерял“. Помислих си, че все още имах възможност да посрещна приятелката ми на входа. Щом стигнах до предния коридор, видях Учителя да влиза. По-късно разбрах, че той е започнал лекцията без да вечеря.

След завършването и на десетте лекции всички искахме да си направим снимки с Учителя. Той се съгласи и хората от различните региони се събраха, за да се снимат с него. Имаше около 100 души от Джънджоу. След като ни снимаха, Учителя помоли: „Всички вие (от района на Джънджоу), моля ви, изчакайте тук“. Като свърши фотосесията с другите региони, той ни махна, да отидем в една стая в сградата

на стадиона. Подкани ни: „Моля, седнете“. Майстор Ли пръв седна на пода, ние го последвахме и насядахме около него. Много от нас се опитаха да се сгъстят и да седнат по-близо до него. Аз седнах малко по-далеч и не можах да чуя ясно какво точно каза. Спомням си единствено как Учителя ни помоли да практикуваме усърдно, да си установим място за правене на упражненията и да намерим няколко души, които да бъдат местни координатори. Учителя посочи няколко души около него: „Ти, ти и ти също“. Един човек каза: „Бройте и мен също, моля. Имам опит в работата със синдикати и сега съм пенсионер. На разположение съм“. Учителя се усмихна: „Много добре“. Приятелката ми стоеше зад него и го попита: „Майстор Ли, кога ще ни посетите отново?“. Той отговори: „За мен ще е невъзможно да дойда отново“. Няколко практикуващи зададоха въпроси и Учителя им отговори. Не успях да чуя ясно думите му. Сега се разкайвам, че тогава не бях по-просветлена.

Ши от Чигонг обществото на Джънджоу ни каза, че в началото не е планирал да посети лекциите. Един негов колега го попитал защо не смята да ходи. Той отговори: „Чух толкова много от тях и всички ми изглеждат еднакви“. Неговият колега му възрази: „Този път е доста различно. По-добре отиди“. Ши отишъл и накрая посетил всички лекции. Той беше много упорит в правенето на упражненията. В началото имаше голям тъмен родилен белег на бузата под лявото си око. Когато го видях след известно време, тъмният родилен белег беше изчезнал. Лицето му беше чисто и деликатно и той изглеждаше много по-млад отпреди.

Учителя представя Фалун Дафа в град Шъдзяджуан, провинция Хубей

От Дафа практикуващ в Хубей, Китай

Всеки път, щом си припомня как започнах да практикувам Фалун Дафа преди десет години, се чувствам благословен и нещо стопля сърцето ми. Винаги се просълзявам от щастие.

На 2 март 1994 година в 8:00 часа за пръв път имах честта да слушам Фа лекция на Учителя. Тя се проведе във военна зала в град Шъдзяджуан и продължи два часа. Учителя ни помоли да си помислим за част от тялото ни, която страда от някакво заболяване. Ако някой нямаше никакви оплаквания, можеше да си помисли за някой болен член на семейството си или за свой болен роднина. Учителя излекува всички заболявания, които си представихме. Главоболието, което ме измъчваше в продължение на дванадесет години, в този момент беше изцелено.

Лекцията беше абсолютно безплатна и доброволна. Не платихме нито стотинка за нея.

През следващите осем дни наистина почувствах, че по време на лекциите Учителя изпитваше към нас топло, приятелско отношение. Той ни преподаваше Фа принципите ясно и беше доста съсредоточен, докато ни показваше упражненията. Когато ни учеше на упражненията, нямаше значение кой къде стои, защото Учителя всеки ден обикаляше залата и лично проверяваше и коригираше движенията на всички, дори и на тези, които стояха точно до стената.

Първата серия лекции в Шъдзяджуан завърши вечерта на 10 март 1994 година. Помолихме Учителя да се снима с нас. Местната Чигонг асоциация предложи да си наемем професионален фотограф. Учителя веднага попита дали сред практикуващите има някой, който е професионален фотограф и би искал да ни снима, за да спести средства на практикуващите.

Всички бяхме дълбоко трогнати. Учителя винаги мислеше първо за другите. Първоначално беше планирано курсът да продължи десет дни. Вземайки предвид практикуващите, които не бяха в добро финансово състояние, Учителя завърши за 8 дни, за да спести време и средства на всички ни. За тази серия лекции всеки ученик плати на местната Чигонг асоциация по 35 юана. След като се приспаднаха всички разходи и такси, за Учителя и за персонала не останаха почти никакви средства. Според мен Учителя възнамерява да представи Фалун Дафа на хората с предопределени връзки и да завещае красотата на Дафа на добрите хора по света. Той никога не мислеше за лична печалба. Всичко, което правеше, беше за другите хора.

Направихме снимката в осем часа сутринта на 11 март. Тя запечата един вечен и безценен спомен за Учителя.

Всички тези неща, които изглеждат обикновени, са изпълнени със състраданието на Майстор Ли и са израз на неговото величие. Не мога да изкажа с думи каква благословия е да бъда негов ученик.

Безценен, Вечен спомен

От Дафа практикуващ в Китай

През юли 1994 година имах щастието да посетя Фа лекциите на Учителя в Гуангжоу. Този период беше незабравим и много ценен.

Както пише Учителя: „Разпространява се праведен Фа, възпиран от хиляди демони...“ („Нов живот“, „Хон Ин“.) Това личеше от постоянните промени на мястото за провеждане на лекциите в Гуангжоу. Първоначално бе определено да бъдат в залата на Централния работнически съюз в Гуангжоу. В първия ден от курса обаче мястото за провеждане на лекциите се промени. Втория ден отново беше променено и лекцията се проведе във Военната зала на улица „Линюанси“. Спомняйки си това по-късно, разбирам трудностите, с които се е сблъскал Учителя, докато е представлял Фалун Дафа.

За лекциите Учителя винаги идваше по-рано. Аз получих място на горния етаж, защото в залата имаше много хора. Един ден пристигнах в залата рано. Затова излязох, заставах на втория етаж на вестибюла и погледнах навън. В този момент видях сцена, която никога няма да забравя: Учителя влезе в залата сам, облечен със спретната обикновена риза с къси ръкави. Бях приятно изненадан и си мислех: „Учителя е тук!“. Стоях там, гледайки втренчено, и дори забравих да сляза долу, за да го поздравя.

Образът на Учителя, влизащ в залата сам, трогна силно сърцето ми. Защо? Интересът ми към чигонг датираше от 1984 година и се засилваше през годините. Винаги се бях надявал да намеря учител със силен гонг и висок морал, но търсенето ми бе безрезултатно.

В края на 80-те до началото на 90-те години на XX век чигонг достигна върха на популярността си в Китай и в цялата страна се появиха много чигонг майстори и хора със свръхестествени способности. По това време бях в колежа и писах на някои от тях, но никога не получих отговор. Ходех да ги търся през зимните и летните ваканции, но безуспешно. През 1988 година в моя колеж беше основана чигонг асоциация. Тя покани няколко местни чигонг майстори да представят чигонг.

Те винаги идваха и си тръгваха с коли, а обикновените ученици не можеха дори да се приближат до тях. По времето, когато срещнах Учителя, той вече беше популярен в страната чигонг майстор, но въпреки това не се возеше в кола и нямаше придружители. Просто влизаше с твърда крачка в залата, за да преподава лекциите си, непресторен и приветлив. Благостта му се проявяваше в забележителните му маниери.

Мисля, че всички практикуващи, които са виждали Учителя лично, са трогнати от всяка негова дума и действие. Всяко изречение, усмивка или помахване с ръка са проявление на огромното състрадание и себеотрицание на велико просветлено същество. Всичко това ще остане завинаги запечатано в съзнанията на практикуващите и ще бъде пазено като нещо безценно.

Присъствах на лекциите на Учителя в Китай

От Сяо Суе

В края на 1993 година моят баща ми даде копие от книгата „Фалун Гонг“ с думите: „Не се отнасяй с пренебрежение към тази книга. Преди да я четеш, трябва да си измиваш ръцете. Когато четеш, трябва да седиш с изправен гръб“. След като я прочетох, имах силното усещане, че това е книга, която учи хората да бъдат добри, и че трябва да практикувам Фалун Гонг.

През януари 1994 година баща ми донесе няколко билета и развълнувано каза: „Учителя идва тук, за да преподава Фа. Това наистина е дар от съдбата“.

Когато видях Учителя за пръв път, първоначалната ми мисъл беше, че той е човекът, когото трябва да следвам. Чувствах се като дете, което е скитало наоколо и най-накрая се е върнало при семейството си. Бях изпълнен с радост, топлина, щастие и се чувствах в безопасност.

Слушах с голям интерес лекциите на Учителя, надявайки се, че той ще ми каже още повече неща. Дафа разкри напълно нов свят пред мен и беше нещото, което винаги съм търсил. Сега, поглеждайки назад, виждам, че този период беше наистина изключително ценен. Аз се отказах от съревнованието на обикновените хора, които преследват слава и лични интереси. Раните ми бяха излекувани и заболяванията ми бяха премахнати. Тръгнах по нов път. Учителя ме извади от калта, пречисти ме и ме поведе по чист и светъл път. Той ме насочи в правилната посока.

Не можех да се наситя на Фа лекциите на Учителя. Искях да запиша един комплект от тях, но не успях. Когато се сдобих с мой собствен екземпляр на „Джуан Фалун“, бях толкова благодарен.

Имах щастието да посетя два пъти курсовете на Учителя и присъствах на общо 20 лекции. На първата лекция от всеки курс винаги имаше хора, които се бореха да си намерят по-добри места. Веднъж щом чуех лекциите на Учителя обаче тези ситуации бързо изчезваха. Независимо колко хора имаше и колко тесни бяха коридорите, практикуващите бяха дисциплинирани.

Щом станеше време лекцията да започне, Учителя просто казваше: „Всички да седнат“. Тогава залата, която беше пълна с хиляди хора, незабавно притихваше. Чуваше се само гласът на Учителя, висок и ясен. До края на лекцията никоой не се разхождаше, не разговаряше, нито пък пушеше. Дори малките деца бяха много тихи.

Докато учех в началното училище и след това в колежа, съм посещавал множество срещи и конференции, но никога не съм присъствал на събирания в пълна тържествена тишина. На лекциите на Учителя се чувствах истински спокоен и възхитен.

Той винаги идваше рано и започваше навреме. Никога не закъсняваше дори с минута.

По време на първия курс организаторите уредиха практикуващите да се снимат с Учителя. Семейството ми имаше късмета да се снима с Майстор Ли. След това Учителя веднага се върна на мястото си. Той никога и при никакви обстоятелства не губеше времето на никого и никога не ка-

раше другите да го чакат. По професия съм преподавател в училище, но съм далеч от неговото ниво.

Ръководителите на организацията домакин бяха поканили един служител да презледа акредитациите на Учителя и той отиде да се срещне с него. Преди да изрече и дума, Майстор Ли извади сертификатите си на масата, включително „Известен чигонг майстор“, „Награда за прогрес на авангардната наука“ и „Специална златна награда“, издадени от правителството. Служителят беше много впечатлен. След тази случка той повярвал, че Учителя притежава свръхестествени способности. Щом се прибрал у дома, разказал случилото се на съпругата и дъщеря си и впоследствие цялото му семейство започнало да практикува Фалун Гонг.

Един мъж имаше болки в гърба и помоли Учителя за помощ. Майстор Ли просто продължи да си говори с него. Мъжът видя, че Учителя има добро чувство за хумор и забрави за болките в гърба си. По-късно почувствал как голяма топла ръка покрива гърба му и му станало много комфортно. Тогава болките в гърба му изчезнали. След това разказваше на всеки срещнат: „Учителя Ли Хонгджъ е наистина необикновен“.

Две възрастни жени от провинцията нямаха достатъчно пари, за да си купят билети. Щом научи за това, Учителя каза на персонала да ги пусне да влязат.

Сред роднините ми има една модерна и изтънчена млада дама. Първия ден, в който посети лекциите, тя чувства Фалун да се върти в дланите ѝ и осъзна колко величествен е Учителя. Изпита дълбоко уважение към Майстор Ли в сърцето си. Тя помоли Учителя да ѝ напише послание и той написа: „Истинско самоусъвършенстване“, и добави името си. Когато научи, че спонсорите бяха уредили практикуващите

да се снимат с Майстор Ли, тя настоя: „Искам да гържа ръката на Учителя по време на снимката“. След това ми каза: „Щом се приближих до Учителя, всичките ми лоши мисли някак си изчезнаха“.

Един пенсиониран гържавен служител започна да практикува Фалун Гонг през 1993 година и впоследствие хроничното му сърдечно заболяване изчезна. Той беше много развълнуван от възможността да види и чуе Фа лекциите на Учителя по време на курса. Надяваше се да се снима до него. Майстор Ли изпълни желанието му и той се сдоби със снимка, на която стоеше рамо до рамо с Учителя. По-късно осъзна, че Майстор Ли не е обикновен човек, и съжали, че тогава не е проявил към него нужното уважение. Но Учителя е изключително дружелюбен и се отнася с всички практикуващи с голяма доброта.

След като посетих лекциите на Учителя, разбрах как да бъда добър човек. Тъй като по онова време имаше недостиг на книги, ми беше много трудно да съм уравновесен пред различни изпитания. Веднъж началникът ми възложи да работя с човек, с когото имахме междуличностни търкания. Трябваше ли да изпълня нареждането или да помоля да ми възложат друга задача? Не знаех как да постъпя. Тогава разбрах, че Учителя ще преподава Фа в Харбин. Веднага отидох там заедно с баба ми, дядо ми и децата ми, надявайки се да открия начина, по който един самоусъвършенстващ се трябва да се справя с проблемите. Това беше второто ми посещение на лекции на Учителя.

Нараненото ми сърце се успокои, щом видях състрадателното изражение на Майстор Ли и чух сърдечния му глас. Сълзи потекоха по лицето ми и аз разбрах как трябва

да постъпя. Изпълних нарежданията на началника си. След години съвместна работа недоразуменията помежду ни не се изостриха, а дори напротив, тъй като аз просто не се стремях към нещата, които другият искаше. Някои хора очакваха да станат свидетели на сериозен конфликт и това им беше странно. Други, които видяха как той се възползва и постъпва непочтено с мен, се почувстваха засегнати от несправедливостта. Въпреки това аз твърдо пазах в съзнанието си думите на Учителя и запазвах спокойствие. Макар да не се борех за печалба, не загубих нищо от това, което трябваше да притежавам.

Когато Учителя преподаваше Фа в Харбин, над 4000 души посетиха курса, но обстановката в залата все пак беше по-тиха и дружелюбна отвсякога. Ледената пързалка беше толкова голяма, че много хора не можеха да видят Учителя от толкова далеч. Те отправиха множество оплаквания към персонала. След като чу това, Учителя бавно обиколи пързалката и помахна на практикуващите. Откъдето минеше, всички се изпрявяха на крака и му ръкопляскаха. Атмосферата беше тържествена и сърдечна и мнозина бяха трогнати до сълзи.

На курса от дясната ми страна седеше практикуваща от Чанчун. Поради голямото ми уважение към Учителя аз харесвам и родния му град. Винаги чувствам близост към практикуващи, които са от родния му град. Затова се опитах да дойда на курса по-рано, за да си поговоря с нея. Учудването ми беше огромно, когато тя ми каза, че всъщност живее в същия квартал, в който живее и той. Тя ми разказа: „Семейството на Учителя живее скромно. Най-ценната вещ в дома им е 12-инчов телевизор. Преди Учителя да започне да разпространява Фа, много хора го молеха да лекува забо-

ляванията им. Той никога не приемаше пари и понякога дори носеше плодове на пациентите си. Един пациент имаше рак на стомаха в последен стадий и не беше хапвал нищо от две седмици. Той умираше и след като семейството му безуспешно опитало различни лечения, накрая го завело при Учителя. Майстор Ли използвал свръхестествени способности, за да излекува заболяването му, и той бързо се възстановил. Учителя обелил един банан, подал му го и той просто го изял. Семейството на пациента беше възхитено и много благодарно“.

„Откакто Учителя започна да разпространява Фа, в дома им са само съпругата и дъщеря му. Веднъж в сградата, където живеят, избухна пожар. Пламъци и гъст дим излизаха от всеки прозорец, освен от техния. И така пожарникарите влязоха през него, свързаха противопожарния шланг и в края на краищата потушиха пожара. Единствените щети бяха по рамката на прозореца, която беше протритата на няколко места от тежкия противопожарен шланг. Този инцидент се разчу в квартала и всички хора говореха, че божества защитават дома на Учителя“.

Друга практикуваща ми разказа своите преживявания: „Бях диагностицирана с рак на гърдата през 1993 година. Поех от един човек да помоли Учителя да излекува заболяването ми. Майстор Ли ми отговорил да ми предаде да посетя лекциите му. Не бях обаче достатъчно просветлена и не видях връзката между лекциите и излекуването на болестта ми. По онова време главната ми цел беше да се изцеля. Затова избрах да си направя операция и да премина химиотерапия, вместо да посетя лекциите. След операцията все още изпитвах силна болка. Тялото ми отслабна зна-

чително и туморът ми продължи да расте. Вече нямах друг избор и реших да посетя курса. След него тялото ми като по чудо се възстанови. За втори път идвам на курс. Можеш ли да предположиш, че съм била болна от рак?”

Огледах я внимателно – лицето ѝ излъчваше здравословно румено сияние, кожата ѝ беше деликатна, телото ѝ – нормално, а тялото – пълно с енергия. Косата ѝ обаче беше рядка и тя ми обясни, че това е вследствие на химиотерапията. Тя каза: „Съжалявам, че не посетих лекциите на Учителя, както той ме посъветва. Оттогава насам преминах през много ненужни трудности. Запомни, че при каквито и да било обстоятелства трябва винаги да вярваш в Учителя. Върви по пътя, който Майстор Ли е предназначертал за теб, и няма да сгрешеш“.

Когато Учителя разпространяваше Фа в Китай, чух много практикуващи, негови приближени, да казват неща като: „За да пристигне навреме за семинара, Учителя използва божествени сили за разчистване на натоварения трафик“; „Следвайки наставленията на Учителя, хора, страдащи от парализа на голните крайници, проходиха и дори можеха да тичат“; „Учителя живее много обикновен живот и не разхищава нищо“ и т.н. аз обаче не мога да разкажа за тези случки, тъй като не знам подробности. Затова се надявам други практикуващи, които знаят повече подробности, да разкажат за тях, за да помогнат както на новите ученици, така и на ветераните практикуващи да опознаят Учителя по-добре. При разясняването на истината на хората по света можем да им разкажем за достойнствата на Майстор Ли. По този начин можем да победим злото с факти.

Спомени за дните, В които Учителя преподава Фа В Чунцин

От ветеран практикуващ в Чанчун

Аз съм на 57 години. Имах щастието да науча Фалун Дафа през 1993 година. Откри ми се възможност да посетя първия курс на Учителя в Чунцин.

За пръв път го срещнах и бях толкова развълнуван, че се разплаках. Търсех истински велик учител в продължение на няколко десетилетия и най-сетне го бях открил. Радостта ми не можеше да се опише с думи.

Щом Учителя научи за финансовите ми затруднения, ми върна обратно половината от таксата за курса, или 25 юана. Не исках да ги взема обратно, но той продължи да настоява. Бях толкова отчаян, че казах през сълзи: „Учителю Ли, след като слушах лекциите ви, съм наясно, че трябва да заплатя за тях. Ако не вземете парите ми, вие няма да потвърдите, че съм ваш ученик“.

Изпълнен със съчувствие и тържественост, Учителя гоиде в предната част на подиума и каза: „Вие сте мои ученици!“. Почувствах, че Майстор Ли беше безкрайно състрадателен. Учителя махна с дясната си ръка и из цялата зала заваляха Фалуни като снежинки. В този момент залата избухна в бурни ръкопляскания.

През 1993 и 1994 година Учителя гоиде два пъти да преподава в Чунцин. Винаги отсядаше в евтини хотели. Веднъж служителите на хотела попитаха с недоумение: „Учителю

Ли, вие вече сте известен чигонг майстор и можете да отседате в петзвездни хотели. Защо ползвате такъв обикновен хотел?“. Учителя просто се усмихна и не каза нищо.

Храната му беше много скромна и в малки количества. Понякога изяждаше малка купа полуготови нудли. Хората от Чунцин обичат да ядат люти чушки. Независимо дали към нудли или супа, те винаги добавят лютиво. Веднъж Учителя си поръча от полуготовите нудли за обяд, а собственикът на ресторанта не знаеше, че той е от Севера и не яде люти чушки. Беше сложил в полуготовите нудли много от тях. Цялото лице на Учителя се потеше от лютивата храна. Независимо от това, Майстор Ли не каза нищо. Той просто тихо изяде малката купа с нудли.

Веднъж се хранеше в малък частен ресторант и намери необелено зрънце ориз в чинията си, обели го и после го изяде. Като видяха как той не прахосва дори зрънце ориз, всички практикуващи спряха да изхвърлят остатъците от храната си.

Незабравима случка от времето, когато Учителя преподава в Китай

От Дафа практикуващ от Китай

Започнах да практикувам Фалун Дафа през 1999 година. По времето, когато Учителя Ли преподаваше в Китай, се бе случило нещо незабравимо. Много практикуващи са запознати с тази история. Тя оказа голямо влияние върху моя път на самоусъвършенстване и аз я помня добре.

Това се случило, след като Учителя завършил лекциите си в град Янгзъ, провинция Дзилин, и си тръгвал от града. Майстор Ли и няколко ръководители на асистиращи центрове пътували с такси до жп гарата. Като пристигнали, Учителя настоял да плати на шофьора. Хората с него не разбрали жеста му. Той обяснил, че преподаването му в Янгзъ е завършило и всички разноски били платени. Тъй като финансовите взаимоотношения били приключени, той искал да плати таксите, защото не желал да вземе и стотинка от учениците си.

Разказът за тази случка беше широко разпространен и оказва огромно влияние върху практикуващите. Аз също продължавам да я разказвам. Това ме научи да обръщам внимание на поведението си. Чрез своите действия Учителя показва на учениците си как би трябвало да се справят с дадени ситуации.

Състраданието на Учителя трогва сърцата на хората

От Дафа практикуващ в континентален Китай

Един ден ме посети моя приятелка и заедно изгледахме видеофилм за разясняване на истината. Разказах ѝ какъв ефект оказва Фалун Гонг върху лечението на болести и как подобрява здравето. Обясних ѝ, че има редица научни доказателства за много от нещата, описани в „Джуан Фалун“. Тя не ме разбра особено добре. По-късно ѝ разказах няколко истории за Учителя Ли.

Той носеше доста обикновено кадифено яке, когато пристигна в град Дзинан, провинция Шангун, за да преподава.

Беше приятелски настроен и отзивчив. Учениците си направиха снимки с него на групи. Подреждането на столовете отне известно време и Учителя прояви търпение, като спокойно изчака близо до нас. Срещал съм се с много други чигонг майстори в миналото. Обикновено около тях се струпват тълпи от хора и те задържат вниманието им със своята показност и екстравагантност.

Един практикуващ ми сподели негово лично преживяване. Когато Учителя пътувал с влак до друг град, за да преподава, този практикуващ бил в същия вагон, като и двамата седели на твърди пейки. Станало време за вечеря и практикуващият купил храна не само за себе си, но и за Учителя, тъй като разбрал, че Майстор Ли не бил ял нищо през целия ден. Той водеше скромен живот. Много практикуващи предлагали да му гарят пари, но Учителя винаги им отказваше.

Споделих и друга история – как един американски практикуващ разбрал за Фалун Дафа. През октомври 1996 година Учителя Ли отишъл на среща със свои ученици в дома на един практикуващ. Американецът още не бил започнал да практикува Фалун Гонг. Той дошъл на срещата от уважение към репутацията на Учителя. Приятелското отношение, огромната мъдрост и обширните познания на Майстор Ли му направили силно впечатление. Той останал там до късно през нощта. Когато американецът си събувал обувките на входа на къщата, видял друг чифт кожени обувки, които изглеждали доста по-стари и износени, но били много чисти. По-късно разбрал, че това били обувките на Учителя Ли. През онази нощ американецът решил да започне да практикува Фалун Гонг.

Учителя Ли винаги ни е учил да зачитаме другите във всичко, което правим.

Трябва да се съобразяваме колко могат да понесат другите хора и да се запитаме дали това, което правим, няма да ги нарани. Независимо на каква тема му задаваха въпрос, Учителя без никакво колебание отговаряше относно най-основните принципи за нещата. Великата мъдрост и състрадание на едно просветлено същество събуждат дълбоко уважение у хората.

Режимът на Дзян Дзъммин преиначи фактите така, че един велик и добър човек да изглежда много лош. Много хора отидоха в Пекин да разясняват истината, независимо от застрашаващите живота им обстоятелства.

Преди да завърша разказа си, приятелката ми събра ръце в позиция Хъшъ и с уважение попита: „По този начин ли се приветства един ученик на Буда?“. Състраданието на Учителя беше трогнало сърцето ѝ. Осъзнах, че досега не бях разяснявал истината на хората по този начин. Състраданието на Учителя прониква и хармонизира всичко от горе до долу. Дори в обществото на обикновените хора неговото поведение е толкова възвишено и впечатляващо.

Изминаха десет години, откакто за последно видях Учителя Ли. Винаги когато слушам истории за Учителя, разказани от практикуващи, съм така дълбоко развълнуван, че очите ми се изпъхват със сълзи. В моментите, в които Учителя ми липсва особено много, плача пред снимката му, заровил лице в дланите си. „С гвор, пълен с прекрасни цветове, пролетта има своя владетел.“ (*„Поема за сливовия цвят“*)

Надявам се, че когато в бъдеще се срещнем отново с Учителя, нито един ученик няма да се срамува да носи названието „Дафа практикуващ от периода на Фа коригирането“. В противен случай ще се срамуваме да се срещнем с нашия уважаван Учител.

Скъпи спомени

*От Дафа практикуващия Хуей Лиан
от Китай*

Бях много развълнуван, когато прочетох статията на практикуващ „Следвах Учителя десетки хиляди километри из цял Китай“. Тя ми напомни за моите преживелици по времето, когато следвах Учителя до град Чънду, провинция Съчуан, и лично посетих лекциите му много пъти. Преживяванията ми бяха подобни на тези на автора. Бях преминал през всякакви трудности през десетте години, в които Дафа се разпространяваше по света.

Аз не съм високообразован, но имах уникалната възможност да видя колко трудно беше на Учителя да разпространява Фа в началото. Ще дам най-доброто от себе си, за да пиша за това, да го споделя с моите съпрактикуващи, да изоблича лъжите и да утвърдя Дафа. Това е и процес, през който трябва да премина, за да разчупя старите си представи, които блокират напредъка ми в самоусъвършенстването.

1) Първи спомен

Бях напуснал дома си и бягах от едно място на друго заради преследването. Малко преди последната вечер на Нова година не можах да си намеря място, където да отседна. Мислех си, че Дафа на Вселената е преследван, Учителя е наклеветен, съзнанията на китайците са отровени и че практикуващите, които са били принудени да напуснат домовете си, не могат да намерят място, където да отседнат! Бях много тъжен и Учителя много ми липсваше. Тръгнах по улиците, по които се беше разхождал той и стигнах до градината „Фангзъ“ в парк „Дитан“. Дълго седях върху една скала

и си припомних сцени от Фа конференцията, проведена тук през декември 1996 година. Споменът изплува ярко в съзнанието ми. Фа конференцията беше проведена сутринта, а следобед групово споделяхме опита си в усъвършенстването. След груповите упражнения вечеряхме заедно в двете главни зали. Учителя се присъедини към нас. Когато го видяха, всички веднага станаха на крака, някои ръкопляскаха, а други направиха знака Хъшъ. Всички изразиха уважението си към него. Той се усмихна и се разходи наоколо. Не спря, а просто ни помахаше. „Седнете всички. Продължете да се храните. Насладете се на вечерята си. Не след дълго ще дойда отново да ви видя“. По-късно разбрах, че Учителя тъкмо се е върнал от САЩ. Тръгнал бързо към мястото на срещата веднага щом слязъл от самолета и без да е вечерял. След вечерята той се върна и изнесе лекция в продължение на над 40 минути. Припомняйки си гласа и усмивката му, почувствах щастие и не можех да спра да плача. Внезапно забравих за страданията си. След като си помислих за Учителя, който влага цялата си енергия в спасяването на хората, реших, че ние трябва да дадем всичко от себе си, за да бъдем от полза за Майстор Ли и за Дафа!

2) Втори спомен

През лятото на 2001 година някой ме предаде и 7 или 8 полицаи с две полицейски коли, както и няколко служители на Управление 610 дойдоха, за да ме арестуват. Случи се така, че в този момент не бях у дома и те не ме откриха. Но използваха всякакви насилствени и манипулативни методи върху членовете на семейството ми, които не са практикуващи. Семейството ми беше измамено и започна да им сътрудничи.

По това време не бях осъзнал, че проблемът всъщност е

В мен. Членове на семейството ми ме посетиха и се опитаха да ме накарат да се присъединя към клас за промиване на съзнанието. Аз твърдо им заявих: „Фа е дълбоко вкоренен в сърцето ми. Решен съм да продължа по този път и никои не трябва да се опитва да ме отклони от него“. Продължих да елиминирам злите сили в тях и успях да премахна мислите им да се обалят на полицията през онази нощ. Те се съгласиха да ме оставят да поспя няколко часа и да ме изпратят сутринта. Чух ги да мърморят, че ще се обалят на полицията, за да прати полицейска кола да ме вземе сутринта. В два часа сутринта си помислих: „В никакъв случай не трябва да следвам злото. Всяко мое действие трябва да бъде праведно. Аз съм Дафа практикуващ“. След това продължих да изпращам праведни мисли, за да елиминирам злите същества в други измерения, които ги контролираха, и за да не заключат вратата (всяка вечер вратата се заключваше в полунощ и се отключваше в шест часа сутринта). Не биваше да се поддавам на емоциите, трябваше да си тръгна преди зазоряване. Бравата се отвори с леко завъртане и аз пробих с лекота „блокадата“ със силни праведни мисли. Денят беше гъждовен. Обикалях наоколо през целия ден, но въпреки това не успях да намеря място, на което да остана след десет часа вечерта. Стоях на един надлез и се чувствах уморен, жаден, гладен и ми беше студено. Старото ни място за правене на упражненията се намираще точно под надлеза. Стари спомени изплуваха пред очите ми един по един.

Бях присъствал лично на едни от първите лекции на Учителя и той лично ме беше научил на упражненията. Дафа е велик. Учителя е велик. За кратко време местата за практикуване станаха повече от гузина. Изучавахме Фа и упражненията заедно и си споделяхме личен опит. Това беше истинска чиста земя. Сега поради преследването бях

загубил контакт с практикуващите. Докато размишлявах за миналото и настоящето, усетих как плача, но без сълзи. Как да утвърждавам Фа сега? Внезапно осъзнах, че мислите ми не бяха праведни. Изчистих съзнанието си, настроих ума си и спокойно си зададох въпроса: „Какви са моите отговорности?“. Спомних си картина от срещата на Учителя с асистентите и преподагената от него лекция през януари 1995 година. След като настроих съзнанието си, разумно анализирах ситуацията. Понастоящем злите сили се възползваха от човешкото ни мислене. От една страна, те ни разделяха и се опитваха да ни унищожат. От друга страна обаче, се опитваха да използват лъжата за разбеснялото се зло, за да отслабят непоколебимостта на практикуващите. Поглеждайки навътре, разбирам, че това се дължи на нашето недобро изучаване на Фа като едно тяло. Нищо не е случайно. Аз съм отговорен за всичко. Не съм се справил добре със самоусъвършенстването си.

Учителя казва: „Доброто ръководене на група самоусъвършенстващи се води до натрупване на безгранични заслуги и добродетел. Но ако не водиш хората добре, бих казал, че не си изпълнил дълга си“. („Обяснения за съдържанието на *Фалун Дафа*“.)

Наистина, аз не бях изпълнил дълга си и бях причинил толкова много щети на Дафа. Учителю! Срамувам се пред Дафа и пред теб. В този момент вече не се чувствах изгубен. Казах си, че трябва да удовлетвори очакванията на Учителя. Трябва да извървя праведно всяка крачка от самоусъвършенстването си в периода на Фа коригирането, да бъда отговорен към хората и към Дафа на Космоса. Реших да следвам следния девиз: „Един Учител, един Фа. Вярвай твърдо, бъди непоколебим, усъвършенствай се решително и извърви пътя си до края“. Мога да се справя с всички изпитания. Освен да

елиминирам злото, което ме преследва, аз си казах, че не бива да се тревожа, че не мога да намеря място, където да отседна. Нищо не може да ме съкруши. Както се казва: „Небето е покривът ми, земята е леглото ми, пръскащият гръжд е сладката роса“. Никоой не е по-свободен от мен. По-късно онази вечер по чудо намерих място, на което временно да си отгъхна. След това открих място, където да отседна на следващия ден, и така започна новото ми пътешествие в периода на Фа коригирането.

3) Трети спомен

Спомням си, че през втората половина на 2001 година практикуващите изпитваха огромни затруднения да се свързват един с друг и заради преследването имаше много малко разясняващи истината материали. Практикуващите нямаха възможност да четат новите статии на Учителя след публикуването им и не можеха да провеждат големи мероприятия за споделяне на опит в самоусъвършенстването. Подложен на цялото това напрежение, ясно разбрах отговорността на всеки Дафа практикуващ за спасяването на съзнателни същества, не чаках и не разчитах на чужда помощ. Започнах да се опитвам по всевъзможни начини да установя контакт с ветераните практикуващи, които познавах отпреди, и да сформирам нова група от практикуващи в моя район. Никога и при никакви обстоятелства не изгубих надежда за измамените от злата пропаганда практикуващи и им предлагах подкрепата си. Учителя никога не би изоставил нито един истински практикуващ и това ми напомни за нещо, което се случи в началото на 1994 година.

Един ветеран практикуващ ми каза, че при провеждането на първите лекции в Китай всички ученици са писали за здравословното си състояние и Учителя ги е чел един по

един. Броят на практикуващите по това време е нараствал стремително. Те идвали от всички кътчета на Китай. Понякога хората, които помагали на Учителя по време на лекциите, се събуждали рано сутринта и заварвали Майстор Ли да чете споделянията. След всяка лекция Учителя изисквал от всеки практикуващ да напише преживяванията си, за да може той да ги прочете. Присъствали са толкова много ученици. Кой да каже колко споделяния е трябвало да чете Учителя всеки ден? Някои от учениците, които асистирали на Майстор Ли, разказвали: „Не знаем кога спи Учителя. Обикновено на зазоряване той все още е зает с четенето на споделянията на учениците“. Когато и да срещнеш Учителя, той ги носеше със себе си, където и да отидеше, и ги четеше винаги, когато имаше свободно време. Наистина беше отговорен към всеки свой ученик! Понякога някои от споделянията на учениците бяха доста объркани и трудни за четене и изпитвах съжаление към Учителя, който се опитваше да прочете всичките. Дори в обикновеното общество докладите, които предаваме на своите учители или ръководители, трябва да бъдат четливи и подредени.

И до ден-днешен много практикуващи може би не осъзнават истински колко трудно му е било на Учителя да се грижи за всичките си ученици по онова време, но независимо от всичко той никога не загуби надежда за никого от тях. Нашият Учител не би се отказал от нито една предопределена връзка и това доказва колко велик, сърдечен и състрадателен е той. Всичко това е точно както го обяснява в „Елиминирайте последната си привързаност“ („Есенции за усърден напредък, том II“): „Истината е, че ви ценя повече, отколкото вие цените себе си!“. Учителя действително е понесъл огромни трудности за своите ученици и за всички съзнателни същества!

Стана ми ясно, че през периода на Фа коригирането практикуващите носят отговорността да си помагат един на друг и взаимно да се окуражават, никога да не отписват практикуващите, които са се погвели по пропагандата на злото. След като осъзнах това, започнах да контактувам с повече практикуващи и заедно да изпращаме праведни мисли, за да елиминираме злите същества, които преследват Дафа и Дафа практикуващите и ги заблуждават. Изпращах праведни мисли към всички, които в миналото са практикували Дафа, но са се отказали. Обяснявах им, че тази възможност не идва лесно и че в периода на Фа коригирането те не бива да изостават.

4) Четвърти спомен

В началото на преследването аз не се захех да утвърждавам Дафа и да разобличавам злото. По онова време не знаех какво да правя и по цял ден си стоях вкъщи и изучавах Фа, мислейки, че постъпвам правилно. Но от началото на 2000 година, когато Учителя публикува нови статии, започвайки със „Знаещото сърце“, аз се пробудих за отговорността си да утвърждавам Дафа и да изобличавам злото. В „Рационалност“ (*„Есенции за усърден напредък, том II“*) Учителя казва: „Трябва да позволите на хората по света да узнаят за тяхната злина – това също е спасяване на хора“. Когато взех решение да действам, не можах да намеря никакви разясняващи истината материали. Помислих си, че ако просто успея да се сдобия с копие на някакви материали, ще знам как да постъпя след това. Ето защо реших да не губя време и веднага се захех сам да си ги направя. След като реших да утвърждавам Дафа, отново изучавах Фа и видях, че Учителя госта ясно е изразил необходимостта да сме активни. Защо не бях успял да проумея това по-рано? Погледнах навътре в себе си и открих причината: привързаностите ми към еготи-

зъм и страх и упоритата ми убеденост, че винаги съм прав, комбинирана с безотговорно отношение и несправедно сърце. След Националния празник през 2000 година не можех повече да чакам и заедно с няколко групи практикуващи издигнах плакат на площад „Тиенанмън“: „Фа коригира Космоса“.

Все още ясно си спомням какво се случи тогава. Имаше около сто практикуващи, които бяха дошли на площада, и аз бях един от тях. Навсякъде имаше цивилни и униформени полицаи, които търсеха практикуващи Фалун Дафа. Съзнанието ми беше праведно и не изпитвах никакъв страх в сърцето си, когато разгънах плаката. Полицията гоиде да ме залови, а аз ги погледнах и ги попитах: „Какво правите?“. Те изглеждаха като поразени от електрически ток и ме пуснаха, като отстъпиха едновременно назад. Станах свидетел на величествената и могъща сила, с която „едно праведно съзнание може да покори сто злини“ („Джуан Фалун“). Същия ден се прибрах у дома в безопасност и веднага след това излязох навън, за да раздавам още разясняващи истината материали, да утвърждавам Фа и да тръгна по новия си път през Фа коригирането.

5) Пети спомен

След 20 юли 1999 година всеки ден изглеждаше като година. През този период – от копнежа ни преследването да приключи до достойното и открито утвърждаване на Фа, ние постепенно ставахме все по-зрели. Слуховете и клеветите срещу Дафа, излъчвани по телевизията, ме направиха по-осъзнат и по-твърд във вярата ми в Дафа. Спомням си момент, в който директорът и секретарят на кварталния комитет ме посетиха в дома ми в опит да ме принудят да се откажа от самоусъвършенстването. Аз посочих телевизора: „Гледам новините по телевизията всеки ден. Това, което

казват, е напълно различно от онова, което съм преживял. Практикуващите четат „Джуан Фалун“ всеки ден и най-добре знаят какво е написано в книгата. Ние практикуваме Фалун Гонг и повишаваме своя шиншин непрекъснато. Освен това най-добре знаем какво правим всеки ден. Например аз ям по една круша ежедневно. Кой знае по-добре какъв е вкусът на крушата – аз или някой, който никога не е ял круша? Как бих могъл да ви повярвам и да ви послушам?“. Те останаха без думи. След това им казах твърдо, но със спокоен глас, че ако желаят да ме попитат какво всъщност е самоусъвършенстване и какво е Фалун Дафа, са винаги добре дошли да го направят по всяко време. Ако искат обаче да говорят с мен на други теми, няма смисъл да си губят времето. Те никога повече не се върнаха.

Щом чуех слуховете и клеветите срещу Майстор Ли по телевизията, не можех да спра сълзите си. С разпространяването на Фа по света станах свидетел на препятствията, пред които се изправи Дафа, и на трудностите, които срещна Учителя, докато разпространяваше Фа. Как можеха злите слухове да не наранят дълбоко сърцето на един Дафа ученик?

Спомням си като посетих Международното здравно изложение през 1992 година. То се проведе в Международната търговска палата. Когато влязох в залата, различни видове чигонг заслепиха очите ми. Опашката за Фалун Гонг беше най-дълга и имаше най-много хора, затова побързах да отида отпред. В сърцето ми се надигна огромно вълнение. Първо видях млад мъж с висок ръст и добродушно изражение да разговаря с един журналист. В този момент казах на приятелката ми, която ме придружаваше: „Това трябва да е Майсторът на този чигонг“. „Откъде знаеш?“, попита ме тя. „Имам предчувствие“, отговорих аз.

Беше много странно – загледах се в Майстор Ли и почувствах, че съм го виждал някъде в миналото или че сме правили нещо заедно, но не можех да си спомня какво, независимо колко се опитвах. Той наистина ми изглеждаше познат! Огледах го внимателно от главата до петите. Носеше обикновено палто и стар светлокафяв пуловер отгол (изглеждаше ръчно плетен, но по-късно открих, че беше закърпен). Панталоните и обувките му също бяха стари, но много чисти. Той изглеждаше много отзивчив.

6) Шести спомен

Спомням си, че когато посетих лекцията в Туенгзин, забелязах, че Учителя винаги отсяда в евтину хотели. Той винаги беше зает. След лекцията често имаше много неща, за които да се погрижи. Обикновено се връщаше в хотела около 21:00 или 22:00 часа всяка вечер. Вечеряше само полуготови нудли.

Забелязах също така (тъй като посетих много лекции), че Учителя рядко сменяше дрехите си, но обръщаше внимание на външния си вид и се обличаше много семпло. Той носеше същите дрехи, освен при промяна на времето и климатичните условия. Веднъж попитах за това един практикуващ, който познаваше Учителя, и научих, че Майстор Ли переше дрехите си всяка вечер и ги носеше отново на следващия ден. Забелязах, че рядко си купуваше нови дрехи, въпреки че имаше само няколко комплекта. Когато Учителя преподаваше в Туенгзин, старите му обувки, носени години наред, се скъсаха. Той обаче не искаше да ги смени с нови. Няколко ученици настояха да го придружат до универсалния магазин и му купиха нови обувки.

Когато няколко ветерани практикуващи се съберяхме заедно, не можехме да не споменем Учителя. Веднъж обсъж-

дахме лекцията в Туендзин. Аз се оплаках от практикуващите, които асистираха на Учителя. Защо не се грижеха добре за него, а вместо това го оставяха да яде полуготови нудли всеки ден? Една практикуваща обаче ми каза, че това не се е случило само в Туендзин. Майстор Ли често се хранел с полуготови нудли. Тя спомена и че когато Учителя излязъл за пръв път да преподава Фа публично, имало много трудности. Събраните от лекциите средства понякога не били достатъчни, за да се плати наемът на лекционната зала (той бил фиксиран, независимо колко присъстващи имало на лекцията). Бюджетът бил много оскъден. Тя продължи: „Учителя никога не ни каза колко високо е нивото му. Аз видях Майстор Ли като учител и като добър пример, състрадателен и спокоен. Чувствах, че не беше обикновен чигонг майстор. В сърцето си знаех, че беше много повече от това. Когато узнесе лекции в родния ми град, аз го канех отново и отново да се храни в дома ми (той беше отседнал далеч от лекционната зала, като пътуването отнемаше по няколко часа). Учителя не желаше да яде месо. Вегетарианската храна му беше достатъчна. Докато готвех и го питах какво би искал да яде, той винаги казваше: „Ще ям това, което ядат и останалите. Не се затормозявай, сготви нещо лесно“. Веднъж Учителя се пошегува: „Харесвам приготвения на пара хляб по шангунски, който правиш“. Той захана топлия, приготвен на пара хляб и каза, че е много вкусен. Всъщност Учителя винаги мислеше за учениците си. Той не искаше да безпокои никого и не искаше да харчим парите си“.

Тя ми разказа още, че веднъж след обяда имало остатъци от ястие, както и някаква зеленчукова супа. Когато се върнали от лекцията, тя каза на Учителя: „Набързо ще приготвя нещо вегетарианско“.

Учителя обаче отвърнал: „Просто ще изям остатъците“.

Тя се опитала да му каже, че те обикновено не се хранели толкова оскъдно. Помислила си: „Как бихме могли да позволим на Учителя да яде остатъци от зеленчукова супа?“.

Изражението му обаче било сериозно и сочейки към остатъците той настоял: „Просто ще изям това“. Тонът му бил непоколебим, като в този момент прозвучал като заповед и никой не можел да му противоречи. Майстор Ли пресипал зеленчуковата супа в купичката си заедно с другата храна и спокойно ги изял.

Когато чухме това, всички почувствахме разкаяние. Очите ми се напълниха със сълзи. Учителю, ти страдаше! Твоите ученици не могат да изразят уважението си дори с хиляди и хиляди думи. Всяко твое действие или дума са толкова трогателни. Чувствах, че ако не се справя добре, щях наистина да бъда недостоен за заръките и напътствията на Учителя.

7) Седми спомен

Китайската централна телевизия и „Управление 610“ разпространиха слух, че Учителя не бил способен да напише „Джуан Фалун“ и книгата всъщност била написана от някой друг. Когато чух, че телевизията е отишла толкова далеч и е разпространила такива лъжи, ми стана ясно, че китайското правителство е паднало твърде ниско. Аз съм свидетел! Имах честта да участвам лично в транскрибирането на записите на лекциите в началния етап. „Джуан Фалун“ беше свалена дума по дума от записите на лекциите на Учителя в Чанчун, Дзинан, Джънджоу, Далиян и т.н. Това ни отне пет или шест дни. През лятото на 1994 година аз приех тази

святата задача и не се отклоних нито за миг. Тъй като не бях високообразован, не знаех как да напиша много от йероглифите в лекциите на Учителя. Въпреки това правех справки с речника, слушайки лекциите изречение по изречение. След това ги записвах дума по дума от магнетофон, защото нямаш по-добро записващо устройство. После ги записвах с йероглифи, без да изпускам нито дума. Работейки денонощно в продължение на десетки часове, накрая повече от десет практикуващи завършиха записа навреме. Впоследствие той беше изпратен на други практикуващи, те го напечатаха и после беше предаден на Учителя за корекции. Осъзнавах важността на тази задача. Спомням си, че коленичех на пода и се навеждах над дивана, за да записвам. Семейството ми спеше и аз трябваше да работя на дивана в антрето. След като видях всички безсрамни лъжи по телевизията, почувствах, че трябва да споделя преживяванията си.

Никога досега не съм писал статия. Но като Дафа практикуващ знаех, че е мой дълг да опиша величието на Учителя и Дафа, да помогна на повече хора да научат истината и да изоблича лъжите. Ако нямаш дълбоките впечатления, оставени от учението на Майстор Ли, или неговия пример, праведните ми мисли вероятно нямаше да са толкова силни. Предлагам повече ветерани практикуващи да пишат за личните си преживявания и да разгласят публично истинското великоленie на Учителя, за да станат по-усърдни нашите съпрактикуващи, а хората по света да научат истината.

Ценен спомен от Нангзин

*От Дафа практикуващ в град Нангзин,
1 януари 2003 година*

Аз съм Фалун Дафа практикуващ от град Нангзин, провинция Дзиенсу. Започнах да практикувам Фалун Дафа през 1996 година. Учителя не проведе лекции в Нангзин, но практикуващите там винаги са искали да се срещнат лично с него. Малко след като навлязох във Фалун Дафа, присъствах на Конференция за обмяна на опит в самоусъвършенстването. Там един инженер от провинция Дзиенсу, когото ще наричам с псевдонима „Т“, сподели своето преживяване как е срещнал Учителя в самолет, когато е отивал на посещение в чужбина. Споделям неговото преживяване по спомени, за да го разкажа на всички.

Бях на посещение в Америка и срещнах Учителя Ли, когато се връщах в Китай. Всъщност и на път за САЩ той е пътувал със същия полет, с който и аз, но тогава не съм го видял. Когато летях обратно за Китай, видях висок мъж на средна възраст да се качва в самолета малко преди мен. Отворих широко очи и си помислих: „Това не е ли Майстор Ли?“.

Никога преди не бях срещал Учителя и не бях практикувал Фалун Дафа, но съпругата и гъщеря ми практикуваха. Бях виждал Майстор Ли по телевизията, когато излъчваха видеозаписи от лекциите му, и бях дълбоко впечатлен.

Знаех, че Дафа е нещо добро и изпитвах голямо уважение към Учителя. Повтарях си: „Не трябва да изпускам тази добра възможност“. И така, отидох до него и попитах: „Извинете, бих искал да ви попитам, вие ли сте Майстор Ли?“. Той

отвърна с усмивка: „Да“. След като седна, аз исках да седна до него, но практикуващият, който го придружаваше, не се съгласи: „Учителя е много изморен и има нужда от почивка“. Майстор Ли разбра чувствата ми и се обърна към него: „Вие двамата си разменете местата за известно време. Нека той седне до мен“. И така аз имах щастието да седна до Учителя. Исках да разговарям с него, но не знаех какво да кажа. Той също не казваше нищо. Взе един вестник и го зачете, а на мен подаде друг вестник. Седях мирно, но не можех да се концентрирам върху четенето. С цялото си сърце исках да задам някои въпроси на Учителя. След като прекарах около половин час в такива противоречиви мисли, реших да кажа нещо: „Учителю Ли, чувал съм за Фалун Гонг, който преподавате. Освен това много ви уважавам“. Той се усмихна, но не каза нищо. Продължих: „Аз също искам да науча Фалун Гонг, но никого не съм посещавал ваши лекции. Бих искал да ми дадете Фалун“.

Майстор Ли ме погледна и се засмя, както възрастен гледа малкото си невинно дете. След това каза: „Чети книгата, чети книгата повече“. Изчервих се. Осъзнах, че въпросът ми беше доста наивен.

След известно време трябваше да се върна на мястото си заради многократните молби на другия практикуващ. Но като поседях на седалката си известно време, отидох и отново седнах до него, за да му задам още няколко въпроса. След това другият практикуващ пак ме помоли да стана.

Третия път Майстор Ли помоли практикуващия да ме извика, за да седна до него. Посочи ми да погледна през прозореца. Видях огромен цветен кръг от светлина под крилото на самолета, много красив и внушителен.

Преди да се сбогувам с Майстор Ли в Пекин, му казах:

„Дафа практикуващите от Нангзин имат желание Учителя да посети града им, за да изнесе лекции“. Той отвърна: „Ще трябва да изчакаме подходящ момент, графикът ми за тази година вече е запълнен“. Аз добавих: „Учителю, бихте ли дали няколко съвета на Дафа практикуващите в Нангзин?“. Майстор Ли се усмихна: „Всички вие трябва да четете книгата повече, да четете книгата още повече и да четете книгата дори още повече“.

Предагог съобщението и практикуващите в Нангзин започнаха да четат книгата и да изучават Фа повече.

Незабравимо преподаване

От Гуангю

През април 1994 година малката ми сестра ми каза, че в град Джънджоу ще се проведе курс по Фалун Гонг. Тя ме помоли настойчиво да го посетя. Открих една позната, възрастна будистка монахиня и я попитах за Фалун Гонг: „Фалун Гонг е практика, която преподава Буда Фа, и ще се провежда курс. Чувала ли си някога за Буда Фа през всичките години, през които си била монахиня?“. Тя отговори: „Никога не съм чувала за Буда Фа. Нямам никаква представа какво е това“. Двете с нея решихме заедно да посетим курса. Същия ден една светска будистка дойде при монахинята и поиска и тя да стане монахиня. Тя не знаеше, че отиваме на курса по Фалун Гонг. Предполагайки, че трябва да вземем новодошлата със себе си, монахинята ме попита: „Какво ще правим с нея?“. „Нека да последваме предопределената връзка“, отговорих аз. Щом казах на светската будистка за курса, тя незабавно отвърна, че иска да присъства на него. Тъй като имах много здравословни проблеми (включително рак на гърлото от 7

години), бях загубила усещането за жажда и не се бях изпотявала от години. Но когато се качих във влака, по ръцете и краката ми започна да избива лепкаво вещество. По-късно осъзнах, че Учителя беше започнал да пречиства тялото ми още преди да го видя.

Като пристигнахме в Джънджоу, отидохме направо на курса. Когато Учителя се появи на трибуната, аз се развълнувах силно. Монахинята седна до мен. Тя ми каза: „Току-що видях Бодхисатва Гуанин, която се яви като 13- или 14-годишна и носеше златни обеци. Толкова е тържествена и великолепна! Бодхисатва се явява винаги, когато Учителя говори. Когато Майстор Ли говори за Буда Фа, образът е на Буда. Ако говори за Бодхисатва Гуанин, образът е на Бодхисатва Гуанин и ръцете ѝ излъчват многоцветна светлина. В статията има толкова много Фалуни, също като снежинки“. На млади години ѝ било казано, че ще може да види Бодхисатва Гуанин, ако стане будистка монахиня. Предполагам, че Буда я е довел до Дафа. По-късно тя ми сподели: „Аз повече няма да бъда будистка монахиня. Ще практикувам само Фалун Гонг. Учителя е Буда. Той е дошъл на света, за да спасява хора“.

След две лекции монахинята вече беше разбрала, че Учителя преподава Буда Фа и самоусъвършенстване. Чувствайки, че е била будистка монахиня от толкова дълго време, без истински да разбира школата, в която е практикувала, тя не можеше да сдържи съзвите си. В последния ден от лекциите Учителя отговаряше на въпросите на учениците. Тъй като монахинята все още плачеше, а времето изтичаше, аз отидох да попитам Майстор Ли за нея. В този момент той беше седнал на един диван близо до дясната част на сцената. Погледна ме мило. Аз отидох до него и казах: „Учителю, има една монахиня, която не знае какво да прави. Тя не спира да плаче“. Той ме посъветва: „Отиди и ѝ кажи, че няма разли-

ка“. Тъкмо щях да тръзвам, когато Учителя продължи: „Върни се, иди и я доведи тук“. Отидох да потърся монахинята и двете с нея тръгнахме към подиума. Щом се приближихме до сцената, тя внезапно падна на колене, сведе глава и сълзите ѝ потекоха. Учителя слезе долу и ѝ помогна да се изправи, казвайки: „Недей така“. Той помогна на монахинята да стигне до дивана. Тя не можа да каже нито дума от възмущение и просто попита: „Как трябва да постъпя?“. Учителя я погледна и посочи подиума: „Всички те са тук. Бодхисатва Гуанин и Шакиямуни са тук“. При думите на Учителя монахинята се изпълни с щастие. Тя разбра, че Боговете и Будите от Небето са дошли да помагат на Майстор Ли в разпространяването на Фа и спасяването на хора! Чувстваше се късметлика, че е имала щастието да слуша лекциите на Учителя и да получи Дафа! Наистина, какъв невероятен късмет!

Един ден след лекцията, в около 21:00 часа, ние седяхме на последния ред, бяхме най-близо до изхода. Навън валеше дъжд. Тръгнахме си и се бяхме отдалечили доста от лекционната зала, когато видях Учителя да върви в дъжда. Извиках силно: „Ти ли си, Учителю?“. Той чу гласа ми, обърна се и ни поздрави с усмивка. Гледах как гърбът му изчезва в дъжда, докато се отдалечаваше. В този момент се зачудих, обвинявайки местните практикуващи защо не бяха уредили кола за Учителя. Как можехме да му позволим да върви пеша в дъжда? Всички чигонг майстори винаги идваха и си отиваха с коли, но нашият Учител просто вървеше в дъжда.

Това незабравимо преживяване все още е ярко запечатано в съзнанието ми. Усещам го, сякаш се е случило вчера. Ценете възможността, която имате днес – ние сме я очаквали в продължение на хиляди години. Не я оставяйте да отmine просто така!

Отбелязване на годишнината от преподаването на Фа в град Дзинан, провинция Шангун

На 23 юни 2002 година се навършиха осем години от преподаването на Фа от Майстор Ли в град Дзинан, провинция Шангун, Китай. От 21 до 28 юни 1994 година след покана, отправена от Младежкия научен и технологичен център в Шангун и от Чигонг научноизследователското общество в Дзинан, Учителя не пожали усилия и дойде с други практикуващи в Дзинан да проведе втората част от серията Фалун Дафа лекции в гимнастическия салон „Хуантин“. Над 4000 практикуващи от цялата страна имаха възможността почетително да слушат как преподава Фа. По това време съответните отдели в Дзинан оказваха пълно съдействие. Отделът по Обществена сигурност в район „Лися“ дори изпрати полицаи, които всяка вечер след края на лекциите регулираха движението. Като завърши курса, Учителя даде разрешение на спонсора – Младежкия научен и технологичен център в Шангун, да публикува аудиозаписите с лекциите в Дзинан.

Групова снимка на Учителя
с практикуващи от район
Южен Лися, град Дзинан

Заради изпълненото със състрадание преподаване на Учителя Фалун Дафа бързо се разпространи в град Дзинан и в провинция Шангун. През април 1999 година в града имаше около 500 места за практикуване, на които ходеха между 40 000 и 80 000 практикуващи. Хората в района на Шангун посрещаха сърдечно Фалун Дафа. През юли 1999 година обаче режимът на Дзян Дзъмин започна брутални репресии срещу Фалун Дафа, безмилостно преследвайки милиони добри и честни хора. Само в град Дзинан над 300 практикуващи бяха незаконно изпратени в лагери за принудителен труд с тригодишни присъди. Десетки практикуващи в провинция Шангун бяха измъчвани до смърт, защото не са се отказали от вярата си.

„Още колко дълго злото може да действа необуздано? Волята на всяко същество е напълно проявена.“ (*„Коригиране на колосалната небесна твърд“*, *„Есенции за усърден напредък, том II“*.)

Това е просто предсмъртната агония на злото, преди то да бъде унищожено. Нека всички практикуващи в района на Шангун да удвоят усилията си, като помагат на Учителя в коригирането на Фа и посрещнат Фа коригирането при навлизането му в човешкия свят.

Речник

Управление 610 Агенция, създадена специално за да преследва Фалун Гонг, с абсолютна власт над всички нива от партийната администрация и над всички групи политически и съдебни системи.

Разясняване на истината

Заради преследването в Китай и жестоката, изпълнена с омраза кампания, провеждана от китайските гържавни медии, практикуващите Фалун Гонг активно „разясняват истината“ – разкриват на обществото фактите за Фалун Гонг и изобличават преследването. Дейностите за разясняване на истината включват разговори лице в лице с хората, разпространяване на известия и постери, раздаване на брошури, окачване на плакати и много други форми, чрез които се дава информация на хората относно истинската ситуация за преследването на Фалун Гонг. Извън Китай, където Фалун Гонг се практикува свободно, практикуващите изобличават преследването чрез прокарване на закони против насието, чрез изложби, интернет сайтове, книги, списания, вестници, телевизия, радио, филми и изпращане на писма. Целта на разясняването на истината е да помогне на хората да разберат Фалун Гонг, да изобличат лъжи-

те на комунистическия режим в Китай и да събере обществена подкрепа, за да бъде спряно преследването.

Дафа

Буквално „велики принципи“ или „велик закон“. 1) Учението на Фалун Дафа. 2) Съкратено от Фалун Дафа. 3) Законите и принципите на Вселената.

Ученик

Буквално „по-малък брат или син“. Термин, често използван от учител/майстор на дадена практика, като обръщение към неговите/нейните последователи.

Фа

Закон и принципи. 1) Учението на Фалун Дафа. 2) Законите и принципите на Вселената.

Фалун

В буквален превод: „Колело на Закона“ (виж „Колело на Закона“).

Фа коригиране

Сегашният период, в който Фа на Вселената бива коригиран. „Тъй като е Фа коригиране, какво е коригирано? Това са всички стари неща, които са се отклонили от Фа.“ (Преподаване на Фа на Фа конференцията в Западните щати.) „Характеристиката на нашия Фалун е такава, че той може автоматично да поправи всичко, което не отговаря на стандарта. С други думи, той постоянно подобрява всичко. Целта на Фа коригирането е да направи нещата по-прекрасни.“ (Преподаване на Фа на Фа конференцията в Сингапур.) „Целта на моите действия е Фа коригирането.

Всички същества в Космоса са се отдалечили от Фа, затова те трябва да бъдат коригирани от Фа.“ (*Преподаване на Фа на Фа конференцията в Швейцария.*)

Фашън В буквален превод: „Тяло на Закона“ (виж „Тяло на Закона“).

Гонг Енергия на самоусъвършенстването.

Жестове с ръце Наричани още „знаци с ръце“. Език, използван от Великите просветлени същества.

Хъшъ Жест с ръце, с който се поздравява и изразява уважение.

Хон Ин Позната още като „Великата поема“ – лекция от стихове на Ли Хонгджъ.

20 юли 1999 година

Денят, в който започва преследването на Фалун Гонг от Китайската комунистическа партия.

Тяло на Закона „Фашън се ражда в областта на дантиен и е изграден от Фа и Гонг. Проявява се в други измерения. Фашън притежава много от силата на човек, но неговото съзнание и мисли се контролират от този човек. Въпреки това сам по себе си Фашън също е цялостен, независим и реалистичен индивидуален живот. Следователно той може самостоятелно да направи каквото и да било. Това, което Фашън прави, е точно каквото Главното съзнание на човек иска Фашън да направи. Ако човек прави нещо

по определен начин, неговият Фашън ще го направи по същия начин.“ („Джуан Фалун“.)

Колело на Закона „Символът на нашия Фалун Дафа е Фалун.“
„Това изображение на Фалун е миниатюра на Вселената. То също има своя форма на съществуване и процес на еволюция във всички други измерения, затова аз го наричам свят.“ („Джуан Фалун“.)

Великана Буда в Лешан

Строежът на сградата, помещаваща Великана Буда, започва през 713 година, по време на династията Тан (618-907 г.), и е бил завършен от император Дизон (803 г. от н.е.). Това е най-голямата каменна статуя на Буда в света. Висока е 71 метра (220 фута). Тя се намира на мястото, където се сливат реките Мингзян, Дагу и Чингуей.

Учител

На китайски език терминът буквално означава „учител и баща“. Това е широко разпространен израз на уважение, означаващ „квалифициран учител“. Китайският термин няма това значение на доминация/покорство, което се съдържа в английския израз господар/роб. Основателят на Фалун Дафа е Ли Хонгджъ, към когото учениците използват обръщенията „Майстор“ или „Учител“.

Стари сили

Съществува от стария Космос, които се намесват във Фа коригирането.

Преобразувам/трансформирам

Прилагане на промиване на съзнанието и мъчения, за да се принуди практикуващия да се откаже от Фалун Гонг (разновидности: „преобразуване“, „трансформиране“, „преобразуван“, „преобразуващ“, „трансформиран“, „трансформиращ“ и „трансформация“).

Жен

Наличие на самодисциплина, упражняване на самоконтрол, въздържание от извършване на неправилни/лоши постъпки, понасяне на трудности и неволи, преминаване на изпитания и премеждия, въздържание, търпение и толерантност.

Изпращане на праведни мисли

„...нашите ученици могат да успокояват съзнанията си за пет минути, като седят с ръце в Джие-ин и мислят за елиминиране на лошите мисли, кармата, лошите представи и външната намеса в съзнанията им. Когато сте в такова състояние, мислете, че те умират, и тогава те ще бъдат елиминирани. Пет минути ще са достатъчни. Когато се събираме заедно за групова практика, мислете за елиминиране на злото в Трите сфери, докато една от ръцете ви е изправена пред гърдите, и просто мислете с Истински мисли за пет минути – това би трябвало

да е достатъчно.“ (Преподаване на Фа на Фа конференцията в Канада, 2001 г., Направяване на пътешествието.)

- Шан** Да бъдеш сърдечен, да имаш състрадание, да бъдеш добър.
- Изучаване на Фа** Четенето на книги на Фалун Дафа.
- Дао** В буквален превод: „Път“.
- Учител** Виж „Майстор“.
- Злото** Злите сили в Космоса, които преследват Фалун Дафа и се намесват във Фа коригирането.
- Трите неща** Трите неща, които Майстор Ли изисква от практикуващите, са: да изучават Фа (учението на Фалун Дафа), да изпращат праведни мисли и да разясняват на хората по света истината за Фалун Дафа и преследването.
- Планината Уган** Този планински район е известен като га-оустко светилище.
- Шиншин** „Нравствена същност“ (буквално), „характер“ или „манталитет“.
- Юан** Китайска парична единица. 500 юана се равняват на месечния приход на градски работник в Китай.
- Джън** Да бъдеш истински, да бъдеш честен; истина, истинност.

Джуан Фалун

Тази книга съдържа основните учения на Фалун Дафа.

На корицата: илюстрация от практикуващ Фалун Дафа,
Minghui.org.

Всички спомени са събрани от уебсайта Minghui.org.

Превод: Clearharmony.net, 2019 г.

Редакция, корекция, техническа обработка на текста
и оформление на корицата:

Българска Фалун Дафа асоциация, 2022 г.